

Observant

1

Jaargang 16, 31 augustus 1995

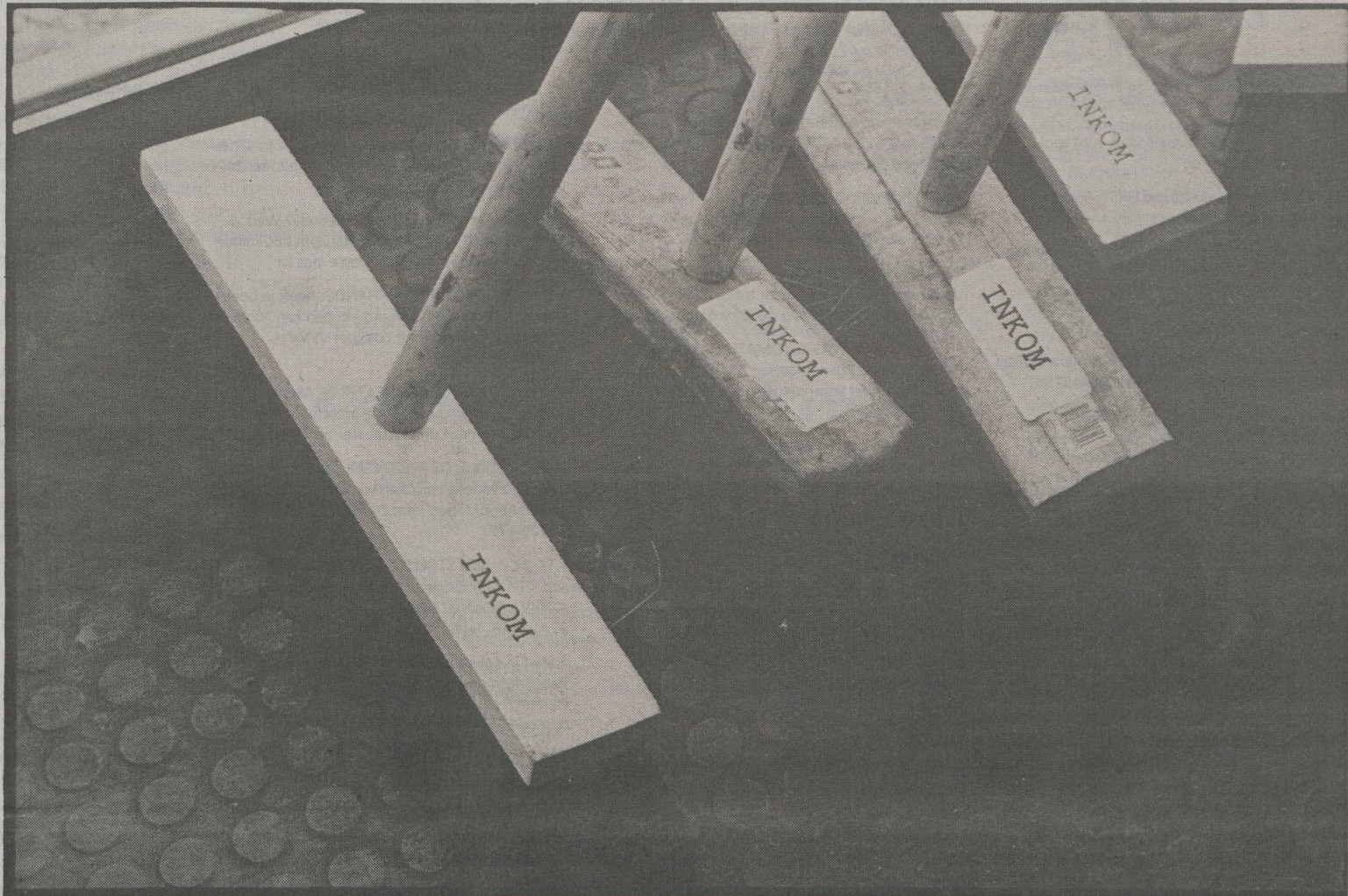
Informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg • Redactieadres: Postbus 616, 6200 MD Maastricht • tel. 043-883174

Inhoud

Fris, jong en soms een beetje beduusd kwamen ze twee weken geleden naar Maastricht: de eerstejaars studenten. Allemaal vast van plan om vier dagen lang het ware studentenleven in te duiken. Wat ouder, een ervaring rijker en soms een illusie armer gaan ze nu aan het werk. Maar over wie hebben we het eigenlijk?

Hoe ziet de lichte 1995/1996 er uit? Hoe denken de eerstejaars van vandaag, wat willen ze, waarover dromen ze? Observant vroeg het aan zes nieuwelingen en zal hen dit hele academische jaar op de voet volgen.

(pagina 7-12)

Uitgelekt HOOP: subsidie hoger onderwijs wordt afhankelijk van het verwachte aantal afgestudeerden

Universiteit mag kiezen tussen drie- en vierjarige opleidingen

Minister Ritzen wil de universiteiten en hogescholen voor langere termijn zekerheid bieden over de subsidie die zij jaarlijks van de overheid ontvangen. Ook wil hij universiteiten de mogelijkheid bieden om vijfjarige opleidingen te beginnen. Deze bestaan uit een driejarige basis- en een tweejarige kopopleiding.

Deze voorstellen staan in het nog vertrouwelijke Hoger Onderwijs en Onderzoek Plan (HOOP), het tweejarige beleidsdocument van de bewindslieden van het ministerie van onderwijs, minister Ritzen en staatssecretaris Nuis. Het HOOP wordt gepresenteerd op Prinsjesdag.

Ritzen en Nuis willen met elke universiteit en hogeschool apart voor een aantal jaren afspraken maken over de bekostiging, de overheidssubsidie. De subsidie wordt daarbij gebaseerd op het aantal diploma's dat de instelling denkt te gaan afgeven.

Ook wordt de bekostiging zo veranderd, dat de instellingen minder gevoelig worden voor fluctuaties in het aantal eerstejaars.

De minister beschouwt de nieuwe bekostiging als een stimulans om slechte studenten eerder te verwijzen naar een andere opleiding, of naar een ander soort onderwijs. Het idee is dat een student al na een half jaar een eerste advies krijgt, en na twee jaar nog één. Van selectie aan de

poort is dan geen sprake meer.

Ook denkt minister Ritzen dat de prestatiebekostiging de universiteiten en hogescholen ertoe zal aanzetten om de studenten die geschikt zijn bevonden zonder vertraging naar de eindstreep te leiden. Universitaire studenten doen nu nog gemiddeld 5 jaar en 8 maanden over hun studie, hbo'ers 4,5 jaar. Ritzen wil dat studenten niet meer tijd gebruiken dan de opleiding officieel duurt. Nu is dat meestal vier jaar.

In de toekomst gaat die lengte variëren. Universiteiten mogen kiezen: zij kunnen hun vierjarige opleidingen handhaven, maar mogen ook nieuwe, vijfjarige studies aanbieden. Die bestaan uit een driejarige basis- en een vervolgopleiding die meestal twee jaar zal duren. Slechts een beperkte groep studenten zal orden toegelaten tot de vervolgopleiding.

De hogescholen worden verplicht om naast hun vierjarige opleidingen nieuwe, driejarige studies samen te stellen voor studenten met een mbo- of vwo-diploma. Onduidelijk is nog welke titels worden verstrekt aan het eind van de verschillende opleidingen. Overigens meldt het HOOP dat het totaal aantal opleidingen in het hoger onderwijs omlaag moet. Nu zijn dat er ongeveer 600.

Ook in de toekomst wil minister Ritzen de studiefinanciering koppelen aan de cursusduur. Dat betekent dat studenten die een vijfjarige opleiding gaan volgen ook in het vierde en vijfde jaar een beurs krijgen. De fundamentele discussie over de toekomst van de studiefinanciering wil Ritzen nog altijd pas beginnen als vaststaat dat de

prestatiebeurs wordt ingevoerd, aldus een woordvoerder.

Volgens de vereniging van universiteiten (VSNU) zijn minister Ritzen en staatssecretaris Nuis duidelijke keuzes uit de weg gegaan. Zowel wat betreft de bekostiging, als de variatie in studielengte. Directeur F. van Eijkern betwijfelt of de gekozen oplossingen wel te combineren zijn.

De vereniging van hogescholen (Hbo-Raad) juicht de voorgestelde prestatiebekostiging uit het HOOP toe. Dat elke student met een mbo- of vwo-diploma automatisch een driejarige opleiding moet volgen, noemt de Hbo-Raad echter "onverantwoord en onmogelijk". De organisatie vreest voorts concurrentie van driejarige universitaire opleidingen.

De VSNU denkt dat slechts van "marginale overlap" sprake zal zijn. "Om te beginnen zullen universiteiten nauwelijks driejarige opleidingen beginnen", denkt directeur Van Eijkern. "En als dat al gebeurt, zal de inkleuring doorgaans heel anders zijn."

De studentenorganisaties LSVb en ISO zijn boos en teleurgesteld. Zij betwisten met name de komst van kortere universitaire opleidingen. Het 'Circus Nuis' (de 16 discussiebijeenkomsten voor de zomer) heeft volgens het ISO aangetoond dat daar geen behoefte aan bestaat. Volgens de LSVb zijn de kortere opleidingen puur een middel om te bezuinigen. Het ISO is wel tevreden over de sterkere prestatiebekostiging. Die zal tot betere kwaliteit leiden, verwacht de organisatie.

HOP, Pieter Evelein

(Zie voor reactie Tweede Kamer pagina 3)

De rotzooi is weer opgeruimd, de vermoeidheid is weer binnen de perken; de studie kan beginnen (zie pagina 6) (foto Nelis Tutkey)

Maastricht populair

De voorzitter van het college van bestuur, dr. K. Dittich, is heel voorzichtig. Voor gejubel achter het bureau is het nog veel te vroeg. Pas in december, als de Informatiseringsbank de '1 decembertelling' bekend maakt, kan hij harde uitspraken doen over het aantal eerstejaars dat nu aan een studie in Maastricht begint. Maar hij zal niet ontkennen dat, terwijl zijn collega's in de rest van het land hun eerstejaarscijfers zien dalen, hij op rozen lijkt te zitten.

Het heeft er namelijk alle schijn van dat er dit jaar heel wat meer dan tweeduizend eerstejaars (vorig jaar waren dat er op 1 december nog 1999) zullen aankomen. Midden vorige week hadden zich al meer dan 1800 nieuwkomers ingeschreven; een dikke 250 meer dan eind augustus 1994. Maar daar moet wel bij vermeld worden dat de inschrijfpakketten deze zomer twee weken vroeger dan vorig jaar de deur uit zijn gegaan. Dat kan van invloed zijn op de stijging, waarschuwt Dittich, maar kan haar nooit helemaal teniet doen. "Ik verwacht uiteindelijk een lichte stijging van het aantal eerstejaars. En dat komt dan door de drie nieuwe studierichtingen psychologie, European Law School en fiscale economie." Op dit moment hebben zich al 115 studenten officieel voor psychologie ingeschreven, 101 voor de European Law School en 38 voor fiscale economie.

Toch zal ook een 'oude' studierichting als milieugezondheidskunde zeker een steentje aan het mogelijke succes gaan bijdragen. Voor die studie hebben zich nu al twee keer zoveel mensen gemeld als vorig jaar om deze tijd. Om grote aantallen gaat het bij MGK echter niet. Enige tientallen. Daartegenover staat dat Nederlands recht, economie, en gezondheidswetenschappen iets achter lopen op de cijfers van 1994.

Riki Janssen

Geen kamernood door stijging particulier aanbod

Als er al een eerstejaars op de camping gaat staan, dan is dat omdat hij een betere kamer zoekt dan hij kan krijgen. Van een kamertekort is geen sprake.

Dat beweert S. Braun, hoofd van het Kamerburo. Net als vorig jaar schreven zich ongeveer 1300 eerstejaars van de RL en de Maastrichtse hogescholen in op zoek naar een kamer. Iedereen heeft volgens Braun een dak boven zijn hoofd gevonden. Dat komt vooral door het steeds verder stijgende aanbod van particuliere kamers op de Maastrichtse woningmarkt. Het Kamerburo heeft dit jaar dan ook al 1673 kamers kunnen bemiddelen, iets meer dan in heel 1994. In het soort kamers dat bemiddeld wordt is een positieve trend zichtbaar. Zo komen er steeds meer kamers in en rond het centrum van Maastricht beschikbaar, waardoor de uitwijk naar België nog maar voor vier procent van de studenten noodzakelijk wordt, en naar de Nederlandse randgemeenten nog maar voor zes procent. In 1989 woonden nog vijftien procent van de kamerbewoners in de Belgische randgemeenten. Hoewel er geen kwantitatief kamertekort is, blijft er sprake van een kwalitatief probleem, zegt Braun. Maar liefst 3500 Maastrichtse studenten (eerste- en ouderejaars van de RL en de drie hogescholen) zijn op zoek naar een betere, goedkopere of gunstiger gelegen kamer. Dat zijn er meer dan ooit, maar dat heeft ook te maken met

het feit dat het Kamerburo zijn bestanden nog maar eens per jaar op-schoont, aldus Braun. Volgens hem hebben de studenten die hun woonsituatie willen verbeteren niet allemaal een luxeprobleem. Vaak is de huurprijs echt te hoog, hebben de studenten een jaarcontract of wordt de hand gelicht met verhuurvoorschriften. Uit een onderzoek dat de stichting studentenhuysvesting Maastricht (SSHM) dit voorjaar heeft gehouden, blijkt dat steeds meer kamers via het Kamerburo, dat onder de SSHM ressorteert, worden bemiddeld. Zijn marktaandeel bedraagt een kwart van alle bemiddelingen. De commerciële bureaus en makelaars hebben samen zeven procent van de markt in handen. Bijna de helft van de kamers verwisselt 'via-via' van eigenaar. Volgens Braun hangt het succes van het Kamerburo samen met de stijging van het aanbod in de particuliere sector: „Deze verhuurders kiezen vaak voor ons, omdat wij gratis werken.” Ook heeft het Kamerburo zijn wervingsbeleid omgebogen van collectieve campagnes naar persoonlijke benadering. Potentiële verhuurders worden uitgenodigd voor een gesprek en krijgen individuele voorlichting en begeleiding bij juridische, fiscale en bouwtechnische vragen en bij het opstellen van een huurcontract. Op zijn beurt heeft dit beleid weer een gunstige invloed gehad op het totale aanbod van particuliere kamers, zegt Braun. De pas ingestelde leefmilieu-verordening, waarvan gevreesd werd dat zij de kamermarkt zou verkrappen omdat zij een maximum stelt aan het

aantal studentenwoningen per straat, heeft haar tanden nog niet laten zien, zegt Braun: „Wij merken er weinig van.” Ook spelen volgens Braun gunstige fiscale regelingen en een verruiming van de bescherming van de verhuurder een positieve rol in het aanbod van particuliere kamers. Opvallend is de stijging van het marktaandeel van de 'hospita': van twee naar twaalf procent in enkele jaren, zo blijkt uit het voorjaar-onderzoek. „Vergeet niet, Maastricht begint langzaam rijper te worden voor kamerverhuur.” Dat is ook wel nodig, want het percentage kamerbewoners is in Maastricht relatief hoog: 72 procent. Dat komt volgens Braun door de excentrische lig-

ging van de stad. Tussen alle positieve ontwikkelingen schuilt ook een negatieve: wonen wordt steeds duurder voor studenten. Een kamer in een particulier studentenhuys in het centrum van Maastricht kost gemiddeld 442 gulden. In 1989 was dat 360 gulden. Een woningbouwvereniging vraagt gemiddeld (centrum en buitenwijken samen) 376 gulden. Een student is nog altijd het goedkoopst uit in België, waar een 'kot' gemiddeld 323 gulden kost. De geringe stijging ten opzichte van 1989 (315 gulden) toont de slappe vraag naar deze kamers aan.

Wim Ortjens

Hoger Onderwijs en Onderzoek Plan

Coalitie juicht korte opleidingen toe

De regeringsfracties PvdA, VVD en D66 zijn ingenomen met de mogelijkheid voor universiteiten om naast vierjarige, ook drie- tot vijfjarige opleidingen te beginnen. Ook juichen zij toe dat universiteiten en hogescholen meer afgerekend zullen worden op hun prestaties.

Voor de vrijheid voor universiteiten om hun opleidingen te differentiëren is in goede aarde gevallen bij de paarse fracties. PvdA-kamerlid W. van Gelder: „Het Circus Nuis heeft duidelijk gemaakt dat men bevreesd was voor opgelegde oplossingen. Dat is niet gebeurd. Als de bekostiging werkelijk ruimte biedt om die keuze te maken, ben ik daar blij mee.” Dat het hbo die vrijheid in het uitgelekte concept-HOOP niet heeft gekregen, wordt door de VVD en D66 niet betreurd. „Een vwo-leerling heeft een jaar extra onderwijs gevolgd, dat bovendien van een hoger niveau is. Dan moet er toch ruimte zijn voor een kortere hbo-opleiding”, vindt C. Cornielje (VVD). Hij betwijfelt echter of dat overall kan. „Bij de conservatoria lijkt het mij heel moeilijk.” Zonder dat verder te willen toelichten, beweert J. Jorritsma (D66) dat „het hbo er in het HOOP helemaal niet slecht vanaf komt.” Het CDA verzet zich tegen de verplichte driejarige hbo-opleidingen voor mbo-ers en vwo-ers. „Drie jaar en daar ook nog de stage in persen? Dat kan niet”, vindt A. Lansink. „Dit heeft niets te maken met differentiatie, dit is gewoon een bezuiniging.” Alle vier woordvoerders denken dat universiteiten zeker belangstelling zullen hebben voor bachelors/mastersopleidingen. Volgens Cornielje en Jorritsma zijn driejarige studies interessant voor afhakkers die nu zonder diploma aan een baan proberen te komen. Cornielje: „Het bedrijfsleven waardeert het inmiddels ook dat er mbo-opleidingen van een verschillende lengte zijn.” PvdA-er Van Gelder hoopt dat ook de technische universiteiten een afstudeermogelijkheid na drie jaar gaan aanbieden. Volgens Lansink zullen universiteiten de korte opleidingen inzetten om meer studenten te trekken. Hij verwacht echter dat zij liever een vierjarige studie gaan doen in verband met

de kans op werk. Lansink vreest dat de variatie in opleidingen verarring zal stichten bij het bedrijfsleven. Over de voorstellen voor een nieuw systeem van bekostiging wordt wisselend gedacht binnen de coalitie. „Dat prestaties een zwaarder gewicht krijgen, was al een oude wens van de Kamer”, aldus J. Jorritsma (D66). De VVD is echter bevreesd voor diploma-inflatie en bepleit een intensievere controle van de kwaliteit. Van Gelder (PvdA) niet. „Je maakt jezelf belachelijk als je je eisen verlaagt. Zoiets wordt internationaal onmiddellijk afgestraft.” Het CDA is tevreden over een grotere rol voor het aantal diploma's dat een universiteit of hogeschool afgeeft.

HOP, Pieter Evelein

Prestatiebeurs in 1996

Ondanks nieuwe kritiek van de Raad van State wil minister Ritzen de prestatiebeurs volgend studiejaar invoeren. Het belangrijkste adviesorgaan van de regering vindt dat studenten eerst de garantie moeten krijgen dat zij hun studie in vier jaar kunnen afronden. Net als bij het oorspronkelijke wetsvoorstel voor de prestatiebeurs, dat de Eerste Kamer afgelopen juni naar de prullenbak verwees, legt Ritzen de kritiek van de Raad van State naast zich neer. Hij vindt dat de universiteiten en hogescholen al veel gedaan hebben aan de 'studeerbaarheid' van hun opleidingen. Verdere verbetering verwacht Ritzen bovendien van het akkoord over de kwaliteit van het onderwijs, dat hij deze zomer sloot met de voorzitters van de verenigingen van universiteiten en hogescholen en de studentenorganisaties LSVb en ISO. Studenten die desondanks in de problemen komen door een slecht onderwijsprogramma kunnen altijd een beroep doen op het afstudeerfonds van hun instelling, stelt de bewindsman. Wel zegt Ritzen de Raad van State toe dat er rust komt aan het beurzenfront totdat er een fundamentele discussie is gevoerd over een geheel nieuw stelsel van studiefinanciering. (HOP)

Nieuw VSNU-bestuur

De Vereniging van Samenwerkende Nederlandse Universiteiten (VSNU) heeft onlangs een nieuw dagelijks bestuur gekozen. Het bestaat uit prof.dr. E. Bleumink, dr. Th.J. Stoeltinga en dr. N. de Voogd, respectievelijk de voorzitters van het college van bestuur van de Rijksuniversiteit Groningen, de Katholieke Universiteit Nijmegen en de Technische Universiteit Delft. Het drietal neemt per 1 september de plaats in van dr. H.J. van der Molen (Erasmus Universiteit Rotterdam), drs. J.G.F. Veldhuis (Universiteit Utrecht) en prof.ir. B.P.Th. Veltman (Universiteit Twente). Evenals in het oude bestuur zijn in het nieuwe bestuur een klassieke (Utrecht, Groningen) en een technische universiteit (Twente, Delft) vertegenwoordigd. Een 'jonge, kleine' universiteit (zoals Twente of Limburg) ontbreekt. Daarentegen is nu wel één van de drie bijzondere universiteiten (Nijmegen, Brabant en de Vrije Universiteit) vertegenwoordigd. De zittingstermijn van het dagelijks bestuur is twee jaar. Overigens verwacht de VSNU binnenkort bekend te kunnen maken wie de opvolger wordt van voorzitter ir. W.C.M. van Lieshout. Dat wordt in geen geval een universitaire bestuurder, aldus de Groningse voorzitter Bleumink. (HOP)

(Volgende week een interview met de scheidende voorzitter)

E-mail populair

Driekwart van alle universitaire medewerkers maakt gebruik van de 'elektronische snelweg'. Bij de studenten is dat eerder. In het hbo blijft de toegang tot het netwerk nog vooral beperkt tot de technische studies. Het verschil tussen personeel en studenten is er kleiner. Volgens de landelijke organisatie SURFnet blijkt uit een in mei gehouden gebruikersonderzoek dat zo'n 140.000 studenten en personeelsleden het netwerk gebruiken. Dat aantal ligt veertig procent boven de streefcijfers die bij de start in 1987 zijn vastgesteld. En het is een verdrievoudiging vergeleken met 1991. Meegerekend zijn overigens ook de mensen die slechts enkele malen per jaar op het net komen. Voor het universitaire personeel is het gebruik van SURFnet nu bij veel faculteiten gemeengoed. Landelijk maakt nu 72 procent gebruik van het net, tegen 30 procent in 1991. De meeste universiteiten zitten daar boven - het gemiddelde wordt gedrukt door de VU, Nijmegen en Leiden, waar slechts 60 procent van het personeel zich op de elektronische snelweg begeeft. Per faculteit gerekend blijken de medici de minst ijverige netwerkgebruikers (60 procent). Een stroomversnelling is te zien bij de ontsluiting van het net voor studenten. Vier jaar geleden was pas 7 procent van hen 'gebruiker', nu is dat bijna vijfmaal zoveel: 33 procent. Maar de verschillen per universiteit zijn nog groot. De TU's zijn koplopers met ruim 60 procent. Tilburg en Wageningen volgen met 50 procent. Maar bij de andere universiteiten komt niet meer dan een kwart van de studenten op SURFnet. Vooral in Maastricht is het contrast met het personeel groot: gebruikt van de medewerkers bijna 80 procent het net, bij de studenten is dat viermaal zo weinig (21%). Van de faculteiten zijn opnieuw de medici achterblijvers.

HOP, Frank Steenkamp

Het aquarium

(foto Philip Driessen)

De bewakingsbeambte 's avonds in de portiersloge van de Tongersestraat 53 is er heel zeker van: als hij het voor het zeggen had bij de gemeente, was er nooit een vergunning voor afgegeven. „Verschrikkelijk meneer, die vissebak. Dat past toch helemaal niet bij zo'n gebouw?” En inderdaad, de nieuwe entree van het oude Jezuïetenklooster heeft nog het meeste weg van een op zijn kant gezet aquarium. De portier valt zijn collega bij, maar meldt mistroostig dat dit nu eenmaal het werk van 'professor' Coenen is. Dat zonder twijfel zijn eigen signatuur heeft, daarover zijn vriend en vijand het eens. Zoals bij zoveel van de projecten van de architect, stelt zich ook hier weer de bange vraag: Is het af? Of komt er ergens nog een afwerktje, een vloermat, wat dan ook? De zelfde stille hoop koestert menigeen die de collegezaal even verderop voor het eerst bezoekt: de werklui zijn natuurlijk gewoon schaften en komen straks terug om het kale beton van enige bekleding te voorzien. Helaas, na een paar jaar is die hoop de bodem wel ingeslagen, dus te vreezen valt dat

ook de glasbak in rudimentaire vorm zal voortbestaan. Tenzij er weer een familielid van die andere professor, Soete, opstaat om er het zijne aan toe te voegen. Soete is immers een notoir criticus van Coenens werk en vindt soms een neef of zwager bereid er alsnog enige verfraaiing op aan te brengen. Maar navraag bij de Dienst Huisvesting van de universiteit leert dat we een tikje voorbarig zijn. De gigantische vestibule is inderdaad nog niet af. Er komen in ieder geval nog: een mat, en een verwarmingsinstallatie, en randen om het glas om het geheel 'studentproof' te maken. „Mooi of niet, als het maar functioneel is”, meldt de directeur van de economische faculteit, Verspeek. „De vorige ingang met die draaideur was van begin af aan te krap. 's Morgens om half negen moest je daar rennen voor je leven. Dat was een gehaktmolen. En dit, tja, het is een aquarium, dat is waar. Maar we hadden al een onderzeeboot, die portiersloge, dus dit is tenminste wel consequent.” (WB)

Het HOOP, een hoop ellende

Meteen na het lezen over het uitgelekte concept-HOOP (Hoger Onderwijs en Onderzoeks Plan) in de zaterdagkrant, herinnerde ik me een recent interview met minister Ritzen, waarin hij op ernstige toon stelde graag serieus genomen te willen worden.

Maar plotseling wil de minister het 'diplomamodel' weer invoeren; universiteiten zullen gefinancierd worden op basis van het aantal studenten dat een diploma behaalt. Hiermee worden de instellingen gestimuleerd om "slechte studenten" zo snel mogelijk weg te sturen, liefst al binnen een half jaar en dit levert volgens de minister zo'n 200 miljoen gulden per jaar op. Wat een onzin! De hele discussie over selectie van studenten is sowieso al lang geleden gestrand, omdat dit in de praktijk niet uitvoerbaar bleek. Maar het is vooral belachelijk dat het grote gevaar van normverlaging over het hoofd wordt gezien: dat universiteiten gewoon geen onvoldoende meer geven en op deze manier zo veel mogelijk geld opstrijken. Volgens de minister loopt dat allemaal zo'n vaart niet: universiteiten zijn namelijk te bang dat een slechte kwaliteit van het onderwijs hen een berisping oplevert van de internationale academische gemeenschap (ja, dit is ook echt te merken). Kun je eigenlijk het Hoger Onderwijs en Onderzoeks Plan wel serieus nemen? Dit plan is grotendeels gebaseerd op de stuurgroep van staatssecretaris Nuis. Ondanks dat Nuis al van tevoren in zijn hoofd had hoe het nieuwe hoger onderwijs stelsel er uit zou moeten zien, werden zeventien bijeenkomsten georganiseerd om een 'achterban' te creëren. Een stuurgroep, waarin wel veel werd gezegd maar weinig werd geluisterd, met de veelbetekenende naam Circus Nuis. Omdat er bovendien vanuit het ministerie werd getwijfeld over de deskundigheid van de staatssecretaris op

In Stelling

Deze rubriek is bestemd voor iedereen die een opiniërende bijdrage kwijt wil over een onderwerp dat leeft binnen de universitaire gemeenschap. Artikelen kunnen op grond van gebrek aan leesbaarheid worden geweigerd.

onderwijsgebied nam minister Ritzen deze taak uiteindelijk over. Het verbaasde niemand dat men op het ministerie grote moeite heeft gehad om conclusies te trekken uit de bijeenkomsten, ook al stonden die bij voorbaat al vast. Het onmogelijke gebeurde dus toch en vanaf de derde dinsdag van september zal het heel Nederland

duidelijk worden dat men in het hoger onderwijs zit te springen om een diplomamodel en een driejarige HBO-opleiding. Ook lijkt het bijna onafwendbaar dat de minister de universiteitsraad uiteindelijk als medezeggenschapsraad laat eindigen en staat het voortbestaan van doorstroom-opleidingen waarschijnlijk ernstig op de tocht. Natuurlijk onthoudt de VSNU zich weer van elk commentaar, maar in de toespraken tijdens de opening van het academisch jaar op maandag 4 september zal vast het een en ander duidelijk worden... Namelijk hoe serieus men de minister en zijn laatste plannen neemt, maar vooral hoe serieus de universiteiten zichzelf nemen in het streven naar een grotere onafhankelijkheid en zelfstandigheid.

Christel Grimbergen
Studentenvakbond NSEM

Geld terug voor ongebruikte OV-kaart

Er wacht minister Ritzen een nieuwe tegenvaller met de OV-kaart. Studenten die in het buitenland hebben gestudeerd of dat nog gaan doen, kunnen 91 gulden per maand declareren voor hun ongebruikte OV-kaart. Doen zij dit allemaal, dan kost dat de minister zo'n 2,5 miljoen gulden per jaar.

De mogelijkheid tot declareren bestaat als sinds 15 december 1994, maar is nooit actief bekend gemaakt door de Informatie Beheer Groep (IBG) in Groningen. Bij universiteiten en Steunpunten Studiefinanciering bestaat bovendien verwarring over de vraag welke studenten nu precies kunnen declareren. Ook de Nuffic, de organisatie die de uitwisselingsprogramma's coördineert, is niet precies

op de hoogte. Op 15 december vorig jaar sprak het College van Beroep Studiefinanciering zich uit over het beroep van een Leidse studente Engels. Zij was in het kader van Erasmus in Edinburgh geweest. Omdat zij in die periode geen gebruik kon maken van haar OV-kaart eiste zij een vergoeding. De IBG weigerde, maar het College gaf haar gelijk. Omdat de uitspraak van het College bindend is, is de IBG vanaf die dag verplicht elke claim te honoreren. Daarbij wordt een terugwerkende kracht van twee jaar toegepast. Elke student die in het studiejaar '93-'94 of '94-'95 enige tijd in het buitenland heeft gestudeerd, kan met behulp van een 'XM-formulier' voor elke maand 91 gulden terugkrijgen voor de niet-gebruikte OV-kaart. Minister Ritzen betaalt per student per maand 91 gulden aan de OV-bedrijven. De studenten zelf betalen 72 gulden 50 voor hun OV-kaart. Voorwaarde is dat het gaat om een programma in het kader van de Europese Unie, te weten Erasmus, Comett of Lingua (tegenwoordig Leonardo en Socrates). De afgelopen twee jaar deden 10.500 studenten mee aan een van deze programma's. Gemiddeld verbleven zij vijf maanden in het buitenland. Als zij allemaal een claim indienen, kost dat minister Ritzen per jaar 2,5 miljoen gulden. Het ziet er naar uit dat de strop voor minister Ritzen niet tot twee jaar beperkt blijft. Ook studenten die nu in het buitenland zitten of daar nog naartoe gaan, hebben recht op de vergoeding van 91 gulden per maand. D. van der Veen, hoofd Europese programma's van de Nuffic, sluit niet uit dat ook studenten die met andere beurzen naar het buitenland gaan geld kunnen terugkrijgen. Ook zij kunnen immers hun OV-kaart niet gebruiken. Daarvoor moet dan wel eerst een rechtszaak worden aangespannen bij het College van Beroep Studiefinanciering. Naar schatting gaat het daarbij om dezelfde aantallen en bedragen als bij de programma's van de Europese Unie. De jaarlijkse schade voor minister Ritzen bedraagt dan vijf miljoen gulden.

HOP, Pieter Evelein

Voor een van onze relaties in Bagdad vragen wij met spoed

Twee plaatsvervangende ideale schoonzonen

In verband met de samenstelling van het huidige team, gaat de voorkeur uit naar echte mannen.

R&T/ Headhunting International

Verkeerde landen

Eigenlijk wilde ik dit jaar naar Frankrijk. Die kathedralen moeten heel mooi zijn. Maar toen kwam Chirac, met zijn kernproeven. Frankrijk viel af. Spanje en Portugal vielen ook af, want daarvoor moet je door Frankrijk heen. Ze moeten het maar voelen, die Fransen. Toen zag ik die advertentie voor Noorwegen. De machtige fjorden. Peer Gynt. En eeuwig zingen de bossen. Maar vrienden waarschuwden dat het daar altijd regent: 'Druipnatte bossen! Drie weken achter elkaar...' Het zingen was hun vergaan. Zingen! Ineens snakte ik naar the Last Night of the Proms. Voor Engeland heb ik een zwak. Geen honderd Majors krijgen het kapot. Daar wilde ik heen. Maar niet door die tunnel. Tunnels vind ik eng. Ik wilde een vliegreis. 'Een vliegreis? Weet jij wel dat dat hartstikke slecht is voor het milieu?' zei een collega. 'Pak toch gewoon de veerboot!' Maar wie garandeert mij dat die niet omslaat? Alle vlieg- en vaarbestemmingen vielen af. Vlucht, veilig en voordelig reizen betekent: België. België heeft alles. Natuurschoon, aardige mensen, mooie steden, lekker eten. Wat is er eigenlijk tegen België? Niets, behalve dat het te dichtbij is. Niet echt buitenland. Duitsland is ook dichtbij. Maar om daar nu voor je plezier heen te gaan... Ik weet het, de oorlog is voorbij. Maar verdraaid, Rotterdam, Putten, Westerbork, moeten we dat allemaal maar vergeten? En in hun bierbrenten onze guldens opmaken aan hun worsten? Terwijl zij te beroerd zijn om onze kastomaten te vreten? Is dat niet onsolidair naar onze oorlogsslachtoffers toe? Nee, dan liever Zwitserland. Zwitserland blijft mooi. Aan de andere kant... oerburgerlijk. De treinen rijden er keurig op tijd. Net als in Mussolini's Italië. Ben je niet behoorlijk fout

bezig als je hoeft voor een land waar de treinen op tijd rijden? Toen schoot mij te binnen dat mijn zus altijd gek was van Joegoslavië. Prachtig land, en goedkoop! Snel naar het reisbureau. Het meisje achter de balie staaide naar haar beeldscherm. 'Joego...?' Ik spelde het. De computer reageerde niet. 'Even vragen', zei het kind. Even later kwam zij terug. 'Joegoslavië bestaat geloof ik niet meer', zei ze verontschuldigend. Ze gaf mij folders mee van Oostenrijk. Zo belandde ik in Tirol. Beetje belegen, inderdaad. Wegkruisen, kapellen en geraniums. Hollandse touringcars vol gezellige vijftigers. Het leek wel Zuid-Limburg. Voelde ik mij er daarom zo thuis? Ik genoot van mijn Kaiserschmarren op het terras van Pension Edelweiss. Ik bewonderde het magnifieke uitzicht. Aan een tafeltje verderop zag ik een artistiek stel. De man las getallen voor, de vrouw bediende een rekenapparaatje. Plotseling herkende ik het tweetal. Ik schoof aan. Vóór hen lag een kaart van Oostenrijk. 'Jullie zullen wel toe zijn aan vakantie', begon ik. 'Vakantie?' riep Jeanne-Claude. Zij lachte hartelijk. 'Wij zijn hier voor ons nieuwe project.' 'Toch niet wéér iets inpakken', flapte ik eruit. Zij glimlachte geheimzinnig. Hij wees naar de kaart. 'Oostenrijk?' stamelde ik. Hij knikte resoluut. 'Zou je dat nou wel doen', zei ik. 'Waarom niet?' 'Waarom altijd zo kolossaal! Waarom niet iets kleins? Een schilderachtig stadje. Maastricht of zo.' Meewarig keek hij mij aan. 'Wie kent Maastricht? Dat heeft geen impact. Eigenlijk zijn de Alpen nog veel te klein. Het is een pilot project. Wij mikken op de Himalaya.' 'Vindt de Oostenrijkse regering het goed?' vroeg ik.

'Ach... Die snappen best dat hun imago een face-lift kan gebruiken. En bedenk eens wat zich in dit land allemaal heeft afgespeeld! Na ons project zal er nooit meer met dezelfde ogen naar gekeken worden!' Daar had ik niet van terug. Zo had ik het nooit bekeken. 'En het wandelen en skiën dan', vroeg ik toen. 'Ligt dat al die tijd stil?' 'Het is niet voor eeuwig', suste hij. 'Op 1 januari van het jaar 2000 gaat het doek eraf. Dan komt een nieuw Oostenrijk te voorschijn. Startsein voor het derde millennium! Eindelijk eens iets anders dan dat maffe nieuwjaarsconcert...' Over de verkeersweg kwam een vrachtwagen aanrijden met grote rollen landbouwplastic. De ogen van het echtpaar schitterden. 'Wij gaan ervoor', zei Jeanne-Claude. Weemoedig keek ik naar de Hobe Geige (3395 m.). Het kruis op de top weerkaatste het laatste zonlicht. Waar moet ik volgende jaar naartoe?

Jos Perry

Onderzoek naar botverlies

Plassen in de ruimte voor Maastrichtse onderzoekers

Acht jaar geleden was die rol nog weggelegd nog voor nonnen, vanaf aanstaande zondag figuren engelen als proefpersonen in een Maastrichts bot-onderzoek. Op die dag verlaten twee Russische en een Duitse astronaut vanaf de Russische lanceerbasis Baikonur voor langere tijd moeder Aarde met een Maastrichts laboratoriumpje aan boord.

Doel van het experiment is om meer te weten te komen over botverlies tijdens langdurige gewichtloosheid. De astronauten zullen, na enkele weken meten, vitamine K gaan slikken om na te gaan of dit middel ook werkelijk zijn belofte als botverlies-afremmer kan waarmaken.

Binnen de RL-onderzoekschool Carim wordt onder leiding van dr. C. Vermeer al tien jaar onderzoek gedaan naar de effecten van vitamine K op botverlies. Na een pilot-studie bij nonnen op leeftijd is zes jaar geleden een langdurig en groot-scheeps onderzoek gestart onder enkele honderden Limburgse vrouwen tussen de vijftig en vijfenvijftig jaar. Daaruit bleek dat vitamine K de afbraak van botweefsel

vertraagt.

Niet alleen vrouwen in en na de overgang, maar ook topsporters, astronauten en gebruikers van cortico-steroiden hebben te maken met extreem botverlies. Bij een ruimtereiziger verloopt dat proces zelfs tien tot twintig keer sneller dan bij een vijftigjarige vrouw, zodat hij na een maand gewichtloosheid één tot vijf procent van zijn botmateriaal kwijt is. De twee Russen en de Duitser die op 3 september naar het Russische ruimtestation MIR zullen reizen, verlaten het aardse zelfs voor vier maanden, en de bewoners van MIR verblijven soms langer dan een jaar in de ruimte. Redenen genoeg voor de Europese ruimtevaartorganisatie ESA om op zoek te gaan naar deskundigen op het gebied van bots-tofwisseling.

Hoewel ESA het grootste gedeelte van het kostbare Carim-onderzoek financiert, is Vermeer niet uitsluitend geïnteresseerd in aardse of kosmische toepassingen van de bevindingen van het ruimte-onderzoek: „We willen van alle vier de groepen mensen met extreem botverlies weten of vitamine K vertragend werkt. Door de mechanismen van botverlies bij alle vier de groepen te bestuderen hopen we inzicht in het geheel te krijgen.”

Aan het lanceren van de twee (Russische) kosmo- en de ene (Duitse) astronaut, aanstaande zondag, zijn maanden van voorbereiding vooraf gegaan waarin volgens

Vermeer „alles en alles” op het gebied van laboratoriumapparatuur opnieuw uitgevonden moest worden. Zelfs de doos met pillen kon niet zomaar mee in de raket: „Alle pillen bij elkaar, dat wilde de organisatie niet. Als er een pil uitgeschud zou worden, zouden alle pilletjes in onbestemde richting rond gaan vliegen, en dat is gevaarlijk. We hebben in Zweden aparte doosjes gevonden, maar die keurden de Russen weer niet goed. De doosjes waren rood en dat staat in Rusland voor alles wat nu net niet een ruimteschip in mag.”

Ook een plasje verzamelen is boven de dampkring een hele operatie: „Gewoon in een potje urineren lukt niet, dan krijg je een grote bol urine die door het ruimteschip zweeft. Er bestonden wel opvangsystemen, maar die werkten niet goed. Dus is er een heel nieuwe soort plastic zak ontworpen die precies past om het mannelijk lid. Daarin gebeurt van alles met stuwdruk zodat er geen druppel verloren gaat.” De botdichtheidsmeter, een apparaat dat op de hiel met ultrasone golven het botverlies meet, is eveneens „van nul af aan ontworpen.” De astronauten hebben geleerd hoe ze bij zichzelf bloed moeten prikken en hoe ze het materiaal moeten opslaan. Een soortgelijk experiment, besteld door Carim, mislukte in 1988 omdat het bloedplasma van Wubbo Ockels te warm was bewaard vanwege een defect in de spaceshuttle.

„Russen laten zich grof betalen, daar deden wij niet aan mee”

Het grootste deel van de voorbereiding en organisatie is niet door Vermeer zelf, maar door Carim-onderzoeker J. Wolf uitgevoerd. Vermeer houdt zich in de tijd dat hij door zijn werkgever, de RL, geacht wordt onderzoek te verrichten vooral bezig met het begeleiden van medewerkers, verwerken van resultaten en het werven van fondsen. Daardoor wordt volgens hem veel meer onderzoek mogelijk dan wanneer hij zelf het laboratorium zou betreden. Voor het vitamine-K-experiment heeft hij niet alleen Europese steun gekregen - de ESA betaalt onder meer alle apparatuur die mee aan boord gaat - maar ook 75.000 gulden van de NWO. Dat geld mocht Vermeer gebruiken voor alle extra inspanningen die verricht moesten worden om de organisatie van het project rond te krijgen: „De Duitser was geen probleem, hij werkt in opdracht van de ESA. Maar om de Russen zover te krijgen deel te nemen aan het project heb ik eindeloze protocollen moeten schrijven. Die onderhandelingen gingen heel stroef. Had je eindelijk een afspraak, bleek je hem even later weer niet te hebben.” Uiteindelijk werkt één Russische kosmonaut een beetje mee en de ander helemaal niet. „Een kwestie van geld”, aldus Vermeer: „Ze laten zich heel grof betalen. Daar deden wij niet aan mee. Dus deden zij weer niet mee.”

Wim Ortjens

500 miljoen van minister om onderwijs te verbeteren

Universiteiten garanderen student 'studeerbaar' onderwijs

Toekomstige studenten krijgen zwart op wit de garantie dat ze 'studeerbaar' onderwijs krijgen, zodat ze op tijd kunnen afstuderen. Elke student krijgt van zijn universiteit of hogeschool een statuut, waarin nauwkeurig staat vermeld wat hij aan onderwijs, begeleiding en faciliteiten kan verwachten.

De toezegging betreft de organisatie van het onderwijs, zoals de planning van tentamens, de beschikbaarheid van bibliotheekruimten en de hoeveelheid collegestof. Over de inhoud van het onderwijs wordt met geen woord gesproken. In het statuut worden naast de rechten van de student ook een aantal plichten opgenomen. Ook bevat het statuut de rechten en plichten van de universiteit of hogeschool. Als een student meent dat hem tekort is gedaan, kan hij in beroep gaan bij een ombudsman of een commissie van beroep, wat tot een financiële schadeloosstelling kan leiden. Het statuut is voor studenten het belangrijkste resultaat van het overleg tussen minister Ritzen, de studentenorganisaties LSVb en ISO en de verenigingen van universiteiten en hogescholen, VSNU en HBO-Raad. Met elkaar vormden zij de stuurgroep Kwaliteit en Studeerbaarheid, die voor 1 juli met een plan voor verbetering van het onderwijs moest komen. De stuurgroep werd ingesteld nadat minister Ritzen in januari had besloten dat het collegegeld met 500 gulden omhoog zou gaan. De Tweede Kamer wilde slechts met de verhoging instemmen als er ook iets met het onderwijs gebeurde. Na moeizame onderhandelingen bereikte de stuurgroep op de afsluitende vergadering, in de nacht van 28 op 29 juni, een

akkoord.

Onderdeel van het akkoord is ook dat elke universiteit en hogeschool een 'plan voor kwaliteitsmanagement' opstelt. Daarin moet de instelling aangeven welke onderwijsdoelstellingen zij nastreeft, en hoe zij die denkt te bereiken. Het plan wordt opgesteld door het college van bestuur, na overleg met studenten en personeel. Minister Ritzen wil de 'onderwijsprestaties' van universiteiten en hogescholen in de toekomst zwaarder laten wegen in de hoogte van de jaarlijkse overheidsbijdrage. Hij zal hiervoor voorstellen doen in het Hoger Onderwijs en Onderzoek Plan, dat op Prinsjesdag verschijnt.

Voor concrete projecten om het onderwijs te verbeteren is een potje van 500 miljoen gulden beschikbaar. Universiteiten en hogescholen kunnen daar gedurende maximaal drie jaar een bijdrage uit krijgen. De bijdrage is gerelateerd aan het aantal studenten op de instelling. Ook is in het akkoord vastgelegd dat elke universiteit of hogeschool op straffe van een boete een afstudeerfonds moet hebben. Studenten die buiten hun schuld vertraging oplopen kunnen uit dat fonds een bijdrage krijgen.

De universiteiten en hogescholen hebben voorlopig met het akkoord ingestemd. In september praten zij met minister Ritzen verder over de uitwerking. De instellingen willen vooral op korte termijn een bevredigende oplossing voor de wachtgeld. Als zij niet meer geld krijgen voor de uitkeringen aan ontslagen personeel, komt er van beter onderwijs weinig of niets terecht, waarschuwen zij.

HOP, Pieter Evelein

(Zie voor commentaar van onderwijskundige Wijnen op pagina 13)

Theater

Zijn de samenstellers van het programmaboekje voor het Theater aan het Vrijthof in Jomanda? Ik zag haar deze week voor het eerst op de buis - na een jaar in het buitenland leer ik dagelijks bij. „Ik ben dus wel als mens zichtbaar”, aldus het medium, „maar ik ben er ook niet”. En: „Geboren worden is leven en sterven, maar de ziel leeft door”.

In het programmaboekje lees ik dat „de menselijke stem (...) bij uitstek de boodschapper van de ziel” is. Zijn we dan werkelijk ook na onze dood niet uitgepraat? Hoe zou het Betty Carter tegen die tijd vergaan? Zij „bewijst keer op keer dat ze meer is dan een jazz zangeres. Ze improviseert op hoog niveau” - als sopraan? - „en zet haar stempel op iedere toon die ze laat horen”. Zou ze straks op het kerkhof wel over een stempelkussen beschikken? Of gaat het dan alleen nog om de tonen die ze niet laat horen?

Onthullend, daarentegen, is de toelichting op het Orkest van de Achttiende Eeuw: „Het Orkest bestaat uit internationale specialisten”. Een wonder dat we er maar 45,- voor moeten neertellen - een beetje specialist vraagt vandaag-de-dag wel méér voor een consult. „De bezetting” - 40-45? - „geeft het ensemble een speciaal karakter. De homogeniteit in een groep instrumenten maakt plaats voor een diversiteit aan klankkleuren binnen het harmonisch geheel”. Oftewel: ze zitten weliswaar door elkaar, maar het is toch geen zootje.

De zangeres Serieze „doorleeft” niet alleen „het leed uit haar liedjes”, zij

heeft zelfs „internationale allure, een exotische uitstraling en haar muzikaliteit overstijgt de grenzen tussen jazz, pop en rock”. Zou zij op die ijle hoogten een afspraakje hebben met de acteurs van „Sorry dat ik besta”, die ook al naar Het Hogere schijnen te lonken? „Er gebeurt”, in hun toneelspel, „van alles, maar hoog boven de alledaagse dingen voltrekt zich uiteindelijk de triomf van de liefde”. Zelig voor die arme Kers trouwens: heeft ze al dat leed voor niets doorleefd!

De Zwitser Marco Tempest heeft in dat opzicht minder te vrezen. Hij wedt eenvoudig op twee paarden tegelijk en geeft een „voorstelling die beide hersenhelften prikkelt: wetenschap rechts, fantasie en gevoel links”. Zo weten we meteen waar het aan schort, als we bij een van die andere voorstellingen aan de linker- of rechterkant hoofdpijn oplopen. De directeur van het theater (die zichzelf in zijn eigen folder paginagroot liet afbeelden) was zo vriendelijk ons op voorhand al vertrouwd te maken met deze methode. Zijn voorwoord levert een interessante testcase op. Met Kumulus gaat hij „een stukje van het probleem in zake de ontbrekende programmering op het gebied van het jeugdtheater oplossen”. Daarnaast pleit hij voor een „gedecentraliseerde concentratie van het kunsten-aanbod”. God mag weten wat hij bedoelt. Maar wie er geen hoofdpijn van krijgt (links noch rechts) moet zich zorgen maken over de inhoud van zijn hersenpan. Hij wende zich terstond tot Jomanda; zij weet altijd raad.

Reiner de Winter

“Je studententijd is toch om te beesten?”

Fris, jong en een beetje beduusd kwamen ze twee weken geleden naar Maastricht: zestien-honderdzeventig eerstejaars studenten. Allemaal vast van plan om vier dagen lang het ware Maastrichtse studentenleven in te duiken. De verplichte toespraken ontbraken natuurlijk niet, netzomin als het bijpassende gejoel, de spelletjes en de onvermijdelijk grote hoeveelheden bier, lulkoek, mentoren en lol. Wat ouder, een ervaring rijker en soms een illusie armer, mogen ze nu aan het werk.

Nog wat bedeesd schuifelen dinsdag 15 augustus de nieuwe eerstejaars studenten in een lange rij naar het universiteitsgebouw. Daar zullen zij het nummer van hun mentorgroep krijgen. Disputen en verenigingen strijden, gekleed in hun eigen clubkleuren, al meteen om de aandacht. Felgekleurde flyers, snoep en vrijkaartjes met een condoom worden gretig door de nieuwelingen aangepakt. De jasje-dasje-heren' op de driezitsbank keuren, pilsje in de hand, de nieuwe oogst. In de rij zelf worden voorzichtig de eerste contacten gelegd. De meeste Inkomkindjes lijken zo uit de schoolbanken te zijn gerold. De 24-jarige Rob van der Aa uit Almelo heeft dan ook even getwijfeld of hij wel mee zou doen aan de Inkom: "Ik ben al zo oud. Maar nu ik hier sta, ben ik toch blij dat ik gekomen ben".

Als eindelijk het groepsnummer is verkregen en de mentoren bekend, wacht de eerstejaars een barre tocht door een bonte menigte. Op een bakfiets en vijf kratjes bier doet een geheel paarsgeverfde jongen zijn pantomime-act. Het in zwart mantelpakje gestoken blonde Tragostutje dreuntelt heen en weer tussen mannen met ontbloot blauw geschilderde bovenlijf. Hier en daar staan bankstellen en zelfs een schemerlamp om de sfeer te verhogen. Mentrix Annemarie Jellema van groep 11 hangt haar kindjes een ketting van schepjes en zandvormpjes om hun nek. Groep 122 krijgt Calimeropetjes, maar die durven ze niet op te zetten. Zeker niet op 't Vrijthof.

Kippevel

De grote zaal van Theater aan 't Vrijthof wordt donker, de beat van de muziek harder. Het geroezemoes verstomd. Enkele papa's schreeuwen nog de naam van hun dispuut. Dan schuiven de gordijnen opzij. Laserlichten vullen het podium. Het vuurwerk is als in een sprookje. Langzaam daalt de werkgroep Inkom naar beneden in een luchtballonmandje. Rode en gele ballonnen dwarrelen om hen heen. Zo'n acht maanden lang hebben Sabine Eijsbouts, Roald Tillmanns, Angelique Lamers, Christel Geus en Hendrik Pot de voorbereidingen getroffen voor deze week. Even spelen ze de hoofdrol in het door hen zelf geregisseerde schouwspel. Kippevel krijgen ze als het applaus opwelt. De ouders van het vijftal kijken vanuit de zaal trots toe. Roald Tillmans opent de Inkom en maakt dan plaats voor rector magnificus prof. Job Cohen. Deze heeft nog geen vier woorden tot de zaal gesproken of er klinkt applaus. Cohen wacht, en begint opnieuw. Na de tweede zin, weer applaus. "Zo kan het nog wel even duren", merkt hij droog op. "Zuipen, Whahhh", klinkt er uit de zaal. "Alles goed?", vraagt de rector magnificus en hij vervolgt zijn speech. Over het nieuwe hoofdstuk in hun leven, waarvan het plot van hen zelf afhankelijk is en dat het niet rozegeur en maneschijn zal zijn. Precies op tijd is de speech afgelopen. De verveling slaat echt toe als J. Giesen, rector van het college van bestuur van de Hogeschool Maastricht, het woord neemt.

Hij gelooft nog in publieksparticipatie. De zaal mag kiezen uit drie soorten toespraken. "Mag ik de vingers zien? Wie is er voor toespraak 1?". Geen vingers, enkel wat schreeuwen voorin de zaal. "Van mij mag 'ie nu wel ophouden," zucht Diederik Wentink, eerstejaars kennistechnologie. Giesen trekt zich weinig aan van het publiek en kiest er dan maar voor om zijn serieuze toespraak 'met enkele tips voor het studeren' voor te lezen. Na twee zinnen klinkt er al 'Amen' vanuit de zaal. Veel eerstejaars laten de wijze woorden aan zich voorbijgaan en beginnen een voorzichtig hoe-heet-je-ook-alweer-gesprek met de nieuwe groepsgenoten. Giesen gaat onverschrokken verder. Als hij zich afvraagt hoe je een studie leuk kan houden weet schreeuwt een bijdehandje: "Sex". De cabaretiers Lebbis en Jansen, die het geheel afsluiten, vermoeden dat Giesen niet eens weet wat het woord inhoudt.

Sportdag

"Wat kinderachtig", vindt kunstacademiestudente Ester Slagter (20) als ze een dag later naar de spelletjes op het sportveld kijkt. Veel andere Inkomers vermaken zich op de zonnige woensdagmiddag echter prima met het spijkerpoepen, paardrijden en sponzengooien. Het is heet en daarom zijn vooral de onderdelen waar water in het spel is, erg in trek. Op zijn buik schuift rechtenstudent Marco over de zeepbaan. "Je studententijd is toch om te beesten", zegt hij als hij zijn shirt even later over de reclameborden te drogen hangt. Op het bijveld doen twee teams hun uiterste best om een groen-oranje bal met een doorsnee van twee meter in het doel van de tegenstander te krijgen. Het gaat hard tegen hard. Voornamelijk jongens werpen zich op de bal. Ze duwen, schoppen en gooien hun lichaam in de strijd. De meisjes van het team moedigen aan of kijken wat lacherig toe. Groep 82 telt echter maar twee, niet zo uit de kluiten gewassen mannen en daarom moeten de meisjes wel meeknoken. En dat heeft zo zijn gevolgen. Eerst valt geneeskundestudent Marije Galvazi ongelukkig op haar gezicht. Dan wordt de achttienjarige Martine Schoonbrood door de bal tegen de grond gesmaakt. De schade lijkt groot; een draagbaar komt er aan te pas, en vervolgens roept men om een ambulance. 's Avonds tijdens de kroegentocht zijn ze beiden alweer present. Marije met haar pols in het gips en een enigszins gehavende neus. "Het ziekenhuis weet ik hier in ieder geval al te vinden", lacht de geneeskundestudente is spe. Martine moet eigenlijk rust houden, dat is het beste voor haar gekneusde rug. Door de pijnstillers voelt ze daar echter niet zo veel van en feest ze verder. "De Inkom is maar één keer, liggen kan altijd nog", vindt ze.

Een cursus sigarenroken, een lesje Mestreechs, Abseilen of gewoon een bierspelletje: op donderdagmiddag presenteren de verenigingen zich op geheel eigen wijze. De studenten mochten vantevoren hun voorkeur aangeven, maar vrijwel niemand is ingedeeld bij het spel dat de voorkeur had. "Ik wilde balletten maar nu moet ik bridgen, ik ken de spelregels niet eens", zucht een psychologiestudente. Inkomorganisator Hendrik Pot geeft toe dat er iets misgegaan is met het computerprogramma. De Inkomers wordt dan ook aangeraden om doen waar ze zin in hebben. In het stadspark aan de Jeker maken de jongens van het dispuut Nucleus Durus zich op voor het door hen georganiseerde fierlijeppen. In het gras wordt met rode verf de naam van het dispuut gespoten. Met ontbloot bovenlijf, spijkerbroek en schoenen nog aan springen ze in het water. De polsstok lijkt net iets te kort om de overkant van het riviertje te halen, maar dat is misschien ook niet de bedoeling. Een eindje verderop staat geneeskundestudent Boudewijn Dierick, voor zijn kindjes 'papa Bill'.

De jasje-dasje-heren, gezeten op de driezitsbank, keuren tijdens de Inkom de nieuwe oogst (foto Nelis Tutkey)

de twijfelaars te overtuigen dat ze toch echt moeten gaan Jekerglijden. Gewoon op je buik of zittend en dan door een klein watervalletje naar beneden. Boudewijn: "Je wordt nat, maar die algi glijden wel lekker." Of hij ook zelf mee gaat doen, hij is toch immers de voorzitter van Prometheus, het organiserende dispuut? Op een studentenballentoontje waar zelfs Youp van 't Hek een puntje aan kan zuigen zegt hij: "Inderdaad ik ben de praeses. Straks komt er nog een fustje bij wie weet, misschien ga ik dan ook nog even glijden." Nog geen half uur later ligt hij inclusief stropdas en gaatjesschoenen, in het water.

Bekaf

Vrijdagdagochtend. De feesten eisen hun tol. De ogen van de eerstejaars zijn klein en soms zelfs rood aangelopen van de dronk. De nadorst wordt geleest met karnemelk. De Volkskrant die bij de brunch gratis wordt verstrekt, doet dienst als zonnescherm. Op deze late ochtend in het stadspark zijn er verbaasd veel zonnebrillen bespeuren. Ook het aantal pleisters neemt zienderogen toe. "Ik ben van mijn fiet gevallen, de coördinatie neemt toch wel een beetje af als je wat gedronken hebt", geeft een van de gewonden toe. 's Middags klimt de hooggehakte, in jurk met bontkraag geklede travestiet Amanda Sauerkraut op het podium om de Knod Outshow te presenteren. Voor het podium zijn met dranghekken een 'ja'-en een 'neevak' gemaakt. Wie het foute antwoord geeft op vragen als "Zijn vrouwen de bouquettreksromannetjes lezen beter bed", moet het spel verlaten. Sluitstuk is de kamelenrace. De laatste twee overgeblevenen hijsen zich ieder op een kamel. Als de dieren worden losgelaten in de rebaan houden de twee jongens angstvallig de teugels vast. Winnaar Harold van Ark is blij als hij weer veilig met beide benen op de grond staat: "Jeheh, wat geven die buiten een fibrerend gevoel in je maag. Bij kwam alles dat ik vandaag gegeten en gedronken heb er weer uit." Voldaan neemt hij de prijs, een etentje en de bijbehorende krans, in ontvangst. En dan mag hij eindelijk naar huis: slapen.

Tineke Oosterloot

Geluidsnorm niet overschreden

Politie legt muziek op eindfeest stil

Het optreden van Henk Westbroek tijdens het Inkom-eindfeest op vrijdag 18 augustus, is vroegtijdig afgebroken. "In het belang van de openbare orde was het niet verantwoord om de muziek op deze sterkte door te laten gaan", aldus politiewoordvoerder Bert Peters. De vooraf bepaalde geluidsterkte van 105 decibel werd echter niet overschreden.

Volgens de politiewoordvoerder kwamen er rond de honderd klachten binnen op het bureau, waardoor de meldcentrale overbelast raakte. Bovendien had een aantal vrachtwagenchauffeurs bedreigd de feesttent aan de Limburglaan plat te rijden als er geen einde werd gemaakt aan de geluidsoverlast. "Half Maastricht lag wakker en dan moeten er beslissingen worden genomen", aldus Peters. De Inkom-organisatie vindt de reactie van de politie overtrokken. "We hadden alles

vantevoren goed geregeld. Wij hebben af aan alle afspraken gehouden. Er mocht 110 decibel geluid worden produceerd, maar we kwamen maar tot 98 met pieken tot 102", zegt Angelique Lamers, lid van werkgroep Inkom.

Nadat Henk Westbroek door de organisatie van het podium was gehaald, konden de onderhandelingen met de politie een afgevaardigde van de afdeling Milieu van de gemeente beginnen. Die dreigde te mislukken toen Henk Westbroek zonder de uitslag af te wachten weer op het podium verscheen en zijn optreden zichtbaar gefrustreerd voortzette. Hardhandig werd hij door de Inkom-ordedienst van het podium verwijderd. Lamers: "Als we dat niet hadden gedaan, waren de onderhandelingen stukgelopen en hadden we iedereen naar huis moeten sturen".

Nu mocht Henk Westbroek uiteindelijk nog twee nummers zingen, daarna werden er alleen nog plaatjes gedraaid. De werkgroep Inkom heeft deze week nog een gesprek met de politie over de gang van zaken.

Tineke Oosterloot

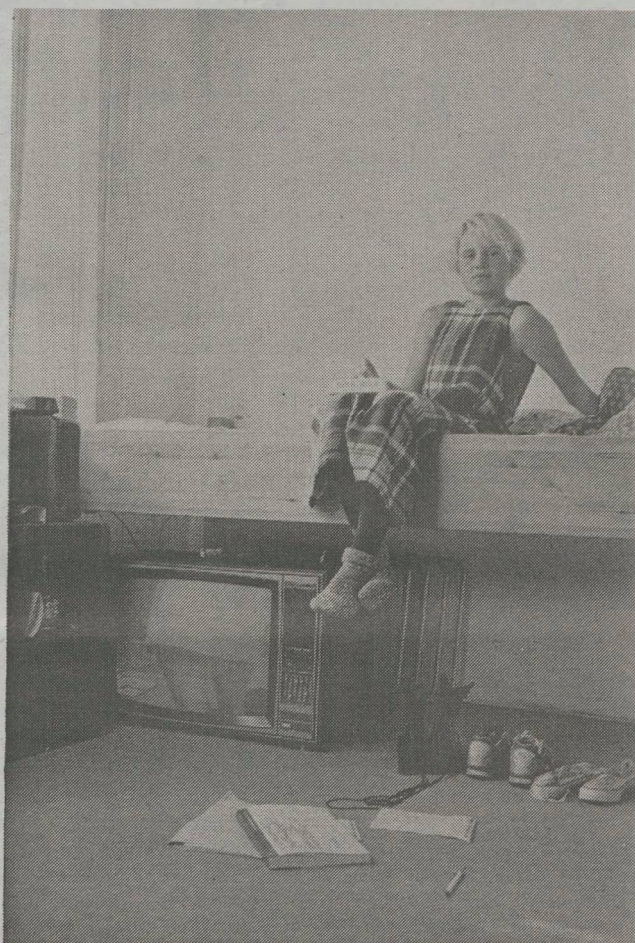
Lichting 95/96

Een nieuwe herfst, een nieuw geluid. Observant opent de jaargang met zes portretten van evenzovele eerstejaars studenten. Zes groentjes, die zich dit jaar voor het eerst in het avontuur storten dat studeren heet. Wat is het voor generatie, hoe zien ze zichzelf, hun verleden en hun toekomst? Zes min of meer openhartige, persoonlijke portretten dus. Wie mee deed mag zich overigens alleen al om die reden moedig noemen, want er waren er nogal wat die het niet aandurfden. Eng hoor, zo met je hele hebben en houden in de krant, ja toch? Maar deze zes waren gelukkig niet zo kleinzielig. Temeer niet omdat ze over een paar maanden weer terug zijn in de kolommen. Dan gaan we kijken hoe het ermee staat. En tegen het einde van het jaar krijgen ze weer een bezoekje. Wordt vervolgd dus.

Het nieuwe hoofdstuk van Lotte Asveld

Of ze ongesteld van boven is, vroegen twee jonge corpballen. Dat is studentenhumor. Het geblondeerde haar van Lotte Asveld waaiert rondom een donkere kruin. Ze heeft het gezicht van een brutaal engeltje en een naam die lijkt weggeplukt uit het gemiddelde Nederlandse romandebuut. In de tuin van de Hogeschool Maastricht ligt Lotte languit op het gras. In de schaduw, een beetje achteraf, herstelt ze van de eerste twee introductiedagen voor nieuwe studenten. Verderop speelt een kleurrijk groepje Peruaanse gitaar en fluit. Andere eerstejaars worden vermaakt door een tweederangs straatcabaretier. Lotte heeft het éven gehad. Iedereen spreekt je aan, promoot een of ander clubje of wil gewoon ouwehoeren. Het is allemaal toch wel overweldigend, ja. Maar het is ook precies waar de kersverse studente cultuur- en wetenschapsstudies van houdt: van alles wat. Simpel.

Je moet doen wat je denkt dat goed is, adviseerden de ouders van Lotte. Zelf deden ze dat ook. Voordat Lotte werd geboren - dat was op 20 november 1976 - woonde vader en moeder Asveld samen met een ander stel in Aalst, een dorpje vlakbij Eindhoven. Niet omdat ze overtuigde hippies waren en geloofden in het ideaal van een commune, maar eenvoudig omdat ze lekker met elkaar overweg konden. *The Godfather Part II* draaide in de bioscoop, Joop den Uyl regeerde het land en *The Cats* zongen *Be My Day*. Gezellig. En in die sfeer maakte het viertal de afspraak dat ze óf allemaal ooit uit het huis zouden vertrekken, of nooit. En toch, met moeder Asveld zwanger van Lotte, verkoos het paar een eigen nest te bouwen. Hoe ruimdenkend haar ouders waren, en volgens Lotte nog steeds zijn, moeder hield bij nader inzien wel van een beetje traditie. Zo vond zij - evenals haar man een HBS-opleiding achter de kiezen - het ook vanzelfsprekend dat dochterlief zou gaan studeren. Dat Lotte een tijd terug het haar blondeerde, dat vond moeder dan weer helemaal niks. Die *wild touch*, ook een beetje het gevoel anders te zijn dan de rest, dat kwam pas op de middelbare school. Het St.-Joriscollege in Eindhoven, een ouderwetse school waar volgens Lotte nooit iets werd georganiseerd, tenzij ze ermee in de krant kwamen. In de onderbouw mocht je niet eens roken. Belachelijk. Het teutje van de lagere school - beste van de klas, nooit gepest en evenmin mateloos populair - veranderde hier in een wilde hinde die met open vizier in iedere discussie dook. Argumenten voor en tegen blonken nog bepaald niet uit in helderheid, maar de *gut feeling* was altijd in orde. Weetjewel, het besef dat iets gewoon wel of niet klopt. Zoals toen met de Challenger - 1986, een Amerikaanse shuttle explodeert vlak na de lancering. Lotte herinnert zich vooral de hoop op de gezichten van de bemanning. Die lerares die mee ging. Zo gelukkig. En dan *knall*, alle verwachtingen in één seconde de kop ingedrukt. Dat was zo onrechtvaardig. Ook Lotte's kleding veranderde op de middelbare school. Geen leuke trui meer, nee, twee T-shirts over elkaar aan. Geen truttige schoentjes, maar stevige boots. En dat

Lotte Asveld: geen truttige schoentjes, maar stevige boots en straks James Dean aan de muur (foto Philip Driessen)

alles standaard afgemaakt met een vrolijk hoedje. *Mac & Maggie overdrive*, zeg maar. En nu, tijdens de studentenintroductie, is het nog steeds zo dat Lotte afgaat op dat soort kloffies. Dan zit het met de ideeën van die jongen of dat meisje ook wel snor. Op het grasveld bij de Hogeschool Maastricht zijn het echter vooral de dispuuts-truien die opvallen. En enkele bestuursleden van een of ander clubje: zij trotseren de hitte en sjouwen rond in een kostuum met sjerp. Zo ingepakt heeft Lotte zelf ook een keertje gezeten. Op school had de leraar geschiedenis geroepen: ze moesten jou naar Siberië sturen. In de volgende les droeg Lotte wel tien jassen over elkaar, bij wijze van *statement*. Nou, niemand kwam meer bij. Ik krijg jou nog wel een keer, had die leraar toen gezegd. Maar Lotte is niet makkelijk te vangen. Twee, drie jaar geleden, bijvoorbeeld, zag ze op televisie hoe een weerloos dier werd doodgeschoten. Voor de pels of zo. En Lotte besloot vegetariër te worden. 's Avonds, aan tafel, zei moeder: let op, dat gaat er na een paar dagen wel vanaf. Maar ze houdt het nog steeds vol. Uit principe, voor die beesten. Thuis hebben ze ook altijd dieren gehad. Cavia's, konijnen, kikkers, woestijnratten, katten en een schildpad. Uit praktische overwegingen is alleen de schildpad mee naar Maastricht mogen verhuizen. Naar verwachting wordt hij de rustigste bewoner van een studentenhuus dat verder - inclusief Lotte - zeven meiden telt. Ze heeft geluk gehad, vindt ze. Via het Kamerbureau een ruimte gevonden van vier bij vier voor 375 gulden. Nog net in het centrum. Alles moet natuurlijk nog inge-

richt. Een poster van James Dean moet aan de muur. Niet omdat Lotte idolaat is van *Giant* of zo, maar vanwege zijn uitstraling. Zoals Dean weggedoken in een lange jas door een nachtelijk straatje slentert, peuk op half elf in zijn mond en *no particular place to go*. Dat is het toch wel helemaal. Met de liedjes van The Doors - op de middelbare school - had ze dat ook: dat gevoel van, *okay, yeah*, dit gaat ergens over. *Riders on the storm*. Maar waarheen en waarvoor, dat was nog even de vraag. Lotte wilde advocaat worden of journalist of dokter of bioloog. Werken met mensen en dieren. Raad bood een vriend van vader Asveld, een journalist van het Eindhovens Dagblad die op bezoek altijd de mooiste verhalen meebrengt. Corrupte knakker hier en bestuurscrisis daar. En die doet het met die, maar als dat uitkomt is de kogel door de kerk. Dat soort dingen. En dan gaat het meestal over de vraag: wát doet de journalist? Censureert hij zichzelf, geeft hij een hint tussen de regels door of zegt hij *fuck 'em all*, ik schrijf lekker op waar ik zin in heb? Dat zijn interessante dingen, vindt Lotte. Haar gedachten gingen dan ook al snel in de richting van de School voor de Journalistiek. De verslaggever van het Eindhovens Dagblad moest haar dat afdraden. Op die school leer je wel wat stijl-vormpjes, maar op het inhoudelijke vlak is armoe troef. En daarom kwam Lotte aanzetten met een foldertje van de faculteit cultuur- en wetenschapsstudies in Maastricht. Dat was inhoud. Je moet je naar verluidt wel helemaal suf lezen, maar dat lijkt Lotte niet onoverkomelijk. De verslaggever was het ermee eens. Achteraf is het wel grappig.

Toen Lotte een jaar of dertien was, heeft haar moeder eens gezegd: ik zou het leuk vinden als je later een boek zou schrijven. Met vier jaar cultuurtanken voor de boeg neemt de kans daarop in ieder geval niet af. Zo'n boek zou moeten gaan over haar generatie. Jongeren voor wie *Shout* van Tears For Fears sentimentele waarde heeft. En die misschien een tijdlang hebben gedacht dat Ruud Lubbers inderdaad de Baas van Nederland was. Omdat hij er altijd al was.

In de tuin van de Hogeschool Maastricht zet bij Lotte langzaam de verveling in. De tweederangs straatcabaretier die de eerstejaars studenten moet vermaken, is helemaal niet grappig. Zegt dingen als: ik heb een groot afzetgebied, ik ben dus een groot afzetter. En dan gaat hij ook nog wachten op een lach die niet komt. Tja. De informatiemarkt, diezelfde middag, laat Lotte maar zitten. Dat ze daarmee een gratis bijbel misloopt namens studentenkerk De Deur, *soit*, zo'n ding had ze toch al. Nooit een letter in gelezen, overigens. Het Godsbesef - groot woord, eigenlijk - ach, leuk om het er af en toe over te hebben. Want religie, daar is ze namelijk nog niet helemaal uit.

Het geloof op het warme grasveld lijkt met name gevestigd in de man achter de bierkraam. De horeca is ook Lotte's voorland waar het de aanvulling op haar studiefinanciering betreft. Ze moet wel, met een schamele 480 gulden van Ritzen en een kleine aanvulling uit het Philips Van der Wilgenfonds - een geldpot voor stude-rende kinderen van Philipspersoneel. In de weekends gaat Lotte binnenkort bijklussen in Motel Eindhoven. Afwassen, bedden opmaken en poetsen in een anonieme betonkolos aan de rand van de stad. Om een beetje te voorkomen dat ze al te krap bij kas komt te zitten, zoals op de tweede avond van de introductie. Toen heeft ze het feest in de tent tegenover het Gouvernement laten schieten en is ze met een nieuwe vriendin uit haar groepje even op een terrasje gaan hangen. Een gelijk-gestemde geest, zeg maar, dat zag Lotte direct al aan haar kleren.

En op dat terrasje is het gegaan over de eerste indrukken. Over de vaak beschonken ouderejaars, die toch wel zoiets hebben van: kijk mij 's stoer doen. Dat is best wel zielig - of nee: jammer, eigenlijk. En over het feit dat de twee dames zich op de eerste avond in de feesttent tegelijkertijd afvroegen: wat moet ik hier? Vrienden maken? Zo simpel kan het toch niet zijn? Het was er zo groot en warm en druk en wild. En de *beat* leek rechtstreeks naar je maag te gaan. *I'm the scatman, sca-be-di-doe-da-di-da-be-doe-be-da* et cetera. Een aangeschoten jongeman maakte een paar grappig bedoelde opmerkingen. Twee strakke stropdassen waren overduidelijk op de versiertoe. Op geen van die alcoholische - en in een enkel geval best wel schattige - avances is Lotte die eerste avond ingegaan. Ook dat komt later, misschien. Je moet je bedenken: het kan werkelijk alle kanten op gaan. Het is allemaal zoëven pas begonnen.

Eugène Baak

Via CWS de journalistiek in, aan de horizon een heus boek

Wendy Feron, eerstejaars rechten "op de beste juridische faculteit"

Het zwaantje trekt ten strijde

"Ik ben ik, ze nemen me maar zoals ik ben." Het zachte, meisjesachtige gezicht van Wendy Feron (20) krijgt even een strijdlustige uitdrukking. Maast-richt is gewaarschuwd. Deze eerstejaars rechtenstudente laat niet over zich heen lopen. Zij zal in de onderwijsgroepen haar mond open doen en zeggen wat ze op haar hart heeft. Misschien af en toe nog met de bibbers in de knieën, want de littekens die de pesterijen op de lagere school hebben achtergelaten zijn nog niet helemaal verdwenen.

"Ik heb het goed thuis, dus waarom zou ik dan weggaan? Ik kan ook van hieruit in het studentenleven rollen." Gezeten aan de ouderlijke eettafel in de Maastrichtse wijk Belfort, legt Wendy Feron het allemaal eens rustig uit. "Kijk, als ik voor een studie op kamers had moeten gaan, dan was dat ook prima geweest. Dat red ik wel, ik kan koken, ik ben zelfstandig genoeg. Dat is toch zo, hè mam?" 'Mam', die voor de koffie heeft gezorgd en inmiddels op de bank met de hond speelt, beaamt het volmondig.

Wendy: "Ik heb niet voor Maastricht gekozen omdat ik dan thuis kon blijven wonen. De onderwijsmethode trekt me aan. Ik ga hier studeren omdat dit de beste faculteit is. Juristen van de Rijksuniversiteit Limburg staan bekend om hun grote praktijkervaring. Dat willen werkgevers. De feitenken- nis van de Maastrichtse studenten is mis- schien wat minder, dat heb ik ook ge- hoord, maar daar heb je de boeken voor. Feiten kun je opzoeken."

Bovendien, zo vult haar moeder aan, had het maar een haartje gescheeld of haar dochter was wel op kamers gegaan. In Tilburg welteverstaan, want daar is een dansacademie. Maar Wendy, die al sinds haar zesde een fanatiek balletdanseres is, kwam niet door het zware toelatingsexamen heen. Tranen heeft ze er niet om gelaten, en evenmin heeft ze uit pure frust- ratie haar balletpakje aan de wilgen ge- hangen. Integendeel. Klassiek ballet is en blijft haar passie en dus hoeven haar ouders het vertrouwde gebouk op zolder niet te missen; Wendy's spitzen blijven de vloer ontwrichten.

Identiteitscrisis

De zolder wordt dus haar 'studiehok', de komende jaren. Al vindt ze dat een oneer- biedige term voor haar oude tienerkamer die zich op dit moment in een identiteits- crisis bevindt. De nieuwe klerenkast mist nog enkele deuren, een regiment knuffels staat netjes gegroepeerd naast haar bed, er boven hangt nog een poster met beer- tjes en op de vensterbank rust een houten locomotief met vijf wagons met de letters W, E, N, D, Y. Aan de andere muur, tegen- over de computer (Trots: "Een 486. Een grote luxe, maar pap heeft die zelf ge- bouwd. Hij zit namelijk in de automatisie- ring.") en de muziekinstallatie, prijkt ech- ter 'De verzoeking van de heilige Antonius' van Salvador Dali. Daar is ze helemaal "weg" van. De grote ogen glinsteren: "Paarden op sprinkhanenpoten. Dat sur- realisme, die werkelijkheid die in niets op de onze lijkt, dat vind ik mooi." Behalve van Dali, houdt ze ook van 'Pop Art', maar mensen als Andy Warhol en René Magritte hebben de slag om een plekje aan de muur nog niet gewonnen.

Oude liefde

Hoelang ze zich al voor rechten interes- seert? Even verschijnt er een denkrimpel- tje, dan grijpt ze naar haar glas cola en zucht: "Ik weet het niet precies, dat zou ik

aan mijn moeder moeten vragen." Maar 'mam', die haar beter kent dan wie dan ook, is even de hond uitlaten, en dus is Wendy op haar eigen geheugen aangewe- zen. Zeker is dat de liefde voor het juristen- vak een oude is. Op de mavo liet ze al geen advocatenserie, eerst L.A. Law en later Plei- dooi, aan zich voorbij gaan. En ook de wetten die tijdens de economielessen be- handeld werden, bijvoorbeeld over de so- ciale zekerheid, oefenden een speciale aantrekkingskracht op haar uit. Waarom weet ze eigenlijk niet precies. Misschien trok en trekt het recht haar wel omdat al die regels het onrecht tegen moeten gaan. En als Wendy ergens de pest aan heeft, dan is het wel onrecht.

Onrecht op grote schaal, zoals in Bosnië waar onschuldige burgers worden uitge- moord; waar het Nederlandse leger zon- der een fatsoenlijk mandaat diezelfde bur- gers moest beschermen. "Waarom moet dat nou zo? Ik ben tegen oorlog, maar als je onze jongens naar zo'n gebied stuurt, moet je wel zorgen dat ze terug mogen schieten als er op hen geschoten wordt." Maar ook onrecht op kleine schaal gaat de eerstejaars rechten aan het hart. Jatten in winkels, alleen voor de kick, vindt ze belach- elijk en wie een racistische opmerking in Wendy's buurt maakt, krijgt het met haar aan de stok. En niet te zuinig, weet haar

familie. "Ze maakt zich te kwaad en is dan niet meer voor rede vatbaar. Ze is te snel betrokken," klinkt het vanaf de bank. In de ogen van pap, mam en haar zusje is het advocatenvak dan ook niet direct voor haar weggelegd. De juriste in spe denkt daar zelf anders over. "Dat gedrag kan ik afle- ren, daar moet je aan werken. Ik ben ook niet meer zo snel driftig als vroeger, dat heb ik ook afgeleerd."

Pispaal

De gevoeligheid voor hatelijke opmerkin- gen, misselijkmakend gedrag en andere onrechtvaardigheden zal altijd blijven. Die zullen haar bewust of onbewust herinne- ren aan al die scheldwoorden en vervelen- de porren die zij in haar kinderjaren te verwerken kreeg. Toen was het frêle meis- je de pispaal van de klas. Lang heeft ze gedacht dat het aan haar uiterlijk lag: een mager meisje met dunne benen en dunne armen. Of lag het aan haar eerlijkheid? "Ik ben geen meeloper, ik ben niet bang om uit de toon te vallen. Ik zeg wat ik vind en dat wordt me nog steeds niet altijd in dank afgenomen."

Uiteindelijk besluit men in de Maastrichtse huiskamer dat beide verklaringen niet echt hout snijden. Het moet haar onzekere voorkomen zijn geweest dat het vuurtje bij

Wendy Feron: "Ik ben veel zekerder geworden. Ik red het wel in vier jaar." (foto Philip Driessen)

haar klasgenootjes aanstookte. "Je kunt het vergelijken met honden, die ruiken ook wanneer iemand bang is. Bovendien reageerde ik op de pesterijen. Soms werd ik boos, soms ging ik huilen, ik wilde net als ieder kind alleen maar aardig gevonden worden. Ik werd een onzekere leerling, ik ging op het laatst niet graag meer naar school en haalde alleen maar matige pun- ten." Een vakantie in Drenthe deed er een aantal jaren later nog een schepje boven- op. Daar bleek het Limburgs van de familie Feron een onuitputtelijke bron voor grap- jes. Waar ze in de klas niet wist hoe ze zich tegen de lolbroeken moest verweren, be- dacht ze meteen een remedie tegen toe- komstig gezeur over haar accent. Haar zou- den ze in de rest van Nederland niet meer voor "vreemdeling" uitmaken; nauwkeu- rig lette ze op het accent van de Hollanders in haar omgeving en langzaam verdween haar zachte 'g' naar de achtergrond. Tot op de dag van vandaag.

Terug naar de lagere school. Voor het ban- ge vogeltje bleken de balletlessen een ze- gen. Daar werd ze even een zwaan, daar blonk ze uit en kwam haar wat iele postuur uitstekend van pas. Een leraar van de lage- re school die de klas stevig toesprak, zorg- de uiteindelijk voor het laatste duwtje in de goede richting. Het pesten werd min- der, het vertrouwen in eigen kunnen kwam weer wat terug. Echter niet voldoende om meteen voor de havo te kiezen. Wendy wilde na de zesde klas naar de mavo van het Sint Marie, een kleine school die een jaar later met het Trichter College zou fuseren. Enthousiast: "Opeens was ik goed. Mijn eerste cijfer was een tien voor Neder- lands. Ik kreeg vrienden en kon eigenlijk wel met iedereen opschieten."

Onbereikbare liefde

Maar juist omdat ze voor de mavo koos, werd haar liefde voor het recht ook met- een schijnbaar onbereikbaar. En dus lonk- te ze naar andere opleidingen. Op haar zestiende twijfelde ze over het vak van schoonheidsspecialiste, maar uiteindelijk stootte ze, toen ze merkte dat het werk in die branche dungezaaid is, toch maar door naar de havo. Even heeft ze op de vijfde aan de afdeling mode van de kunstacade- mie gedacht, maar dat bleek geen reële optie: "Ik was niet goed genoeg." Het wvo zat er daarna ook niet meer in, meende Wendy. De exacte vakken werden moeilijk: "Scheikunde was op vijf havo al een regel- rechte ramp, maar ook wiskunde en econo- mie werden zwaar." En dus koos Wendy opnieuw het zekere voor het onzekere: één jaartje pedagogische academie zou ook de deuren van de universiteit voor haar openen.

Het jaartje pabo van afgelopen jaar open- de echter ook andere deuren. Misschien was de balletacademie ook wel iets voor haar, bedacht ze halverwege, en wat te denken van de toneelacademie? De lessen 'drama' bevielen zo goed, en van de voor- stellingen in de schouwburg, zeker de ca- baretvoorstellingen, kreeg ze toch ook nooit genoeg? Gesterkt en aangemoedigd door de complimenten over haar (zang-) stem en lichaamsbeweging, deed zij audi- tie bij de toneelschool in Maastricht. De zogenaamde fysieke keuring was een fluit- je van een cent, maar de dag erna, toen ze een gedicht moest voordragen en een monoloog moest houden, brak de onerva- renheid haar op.

Geen nood, ze had en heeft haar oude liefde nog. Sinds juli 1995 bereikbaar en veel dichterbij huis dan ze had durven dromen. Wendy gaat het redden op de rechtenfaculteit van de RL; in vier jaar, daar is ze van overtuigd. "Ik ben veel zekerder dan vroeger. Als puber vond ik mezelf bijvoorbeeld ook heel lelijk. Niet dat ik mezelf nu knap vind, maar toch..."

Riki Janssen

Stef Anemaat, eerstejaars gezondheidswetenschappen

„Laatst had ik een boek vast en ik merkte dat ik het niet eens erg vond!”

„Het verschil tussen een snowboarder en een tennisser, is dat als de laatste zijn sporttenue uittrekt, je niet meer ziet dat hij een tennisser is.”
 ...Dus vandáár dat halve baardje, die haren en die bril, en die wijde broek?
 „Dat is een baggy-pant”, verbeterd eerstejaars Stef Anemaat (19): „En dat baardje van mij klopt eigenlijk niet. Dat is meer een freestyle-baardje. Ik doe alpine.”

Op het fronsen van mijn wenkbrauwen haalt Stef één keer diep adem en begint een college over het soort der *inline-skaters* („Soort skeeler, maar dan met vier in plaats van vijf wielen, daar kun je een *half-pipe* of trap mee nemen”), skateboarders („Die krijgen in een Utrechtse winkel een gratis deck als ze een inline-skater de gracht in gooien”), *freestyle-snowboarders* („Die gaan over picknicktafels en die roken en drinken) en alpine-boarders („Slalom, een stuk serieuzer”).

Tijdens de facultaire introductie van gezondheidswetenschappen stapte een jongen op Stef af: „Hé, jij hebt dezelfde broek als ik”, zei de jongen. Het klikte meteen tussen hem en Stef. Hij had ook hetzelfde T-shirt, maar dan in een andere kleur. „Dan heb je ook dezelfde interesses”, legt Stef uit: „Toen we verder kletsten bleek dat hij zijn kleren in dezelfde winkel in Breda koopt als ik. Daar komen allemaal dezelfde types.”

Zo belangrijk als zijn uiterlijk voor hem is („Snowboarden is een manier van leven, dat wil je uitstralen”), zo weinig is hij gehecht aan andere materiële zaken. Hij heeft drie CD-singles („Ik zou niet eens weten welke”), maar geen CD-speler. Voor zijn verjaardag kreeg hij een draagbaar radio-cassetterecordertje. En de TV kostte een tientje: „Ik heb hem gisteren uitgeprobeerd. Na tien minuten werd ik misselijk. Alles beeft en schudt. Toen heb ik hem maar uitgezet.”

Ook hoeft hij geen riante kamer met uitzicht op het Vrijthof. Zijn verblijf in Gronsveld bevalt hem best, al weet hij niet precies hoe hij er moet komen. Adres en telefoonnummer kent hij bij onze eerste ontmoeting nog niet van buiten: „Bij daglicht vind ik mijn huis wel weer terug, denk ik.” Hij is er pas één keer geweest, op die ene dag die hij zichzelf gegund had om een kamer in Maastricht te vinden: „Ik moest 's avonds terug, want ik had een retourticket Breda. Eerst heb ik me ingeschreven bij het Kamerburo en toen ben ik nog meegereiden met een man die op straat studenten kwam ronselen voor zijn huis in België. Ik had nog nooit een studentenkamer gezien. Maar wat ik in België zag, daar schrok ik van. Het was er zo'n rotzooi, daar kon je niet op je sokken rondlopen. En Gronsveld is prima, mooie kamer, niet ver van de faculteit.”

Zijn kleding is in, zijn gewoontes uit. Hij gaat minstens een week per jaar met zijn ouders op vakantie. Een favoriete vrijetijdsbesteding is tekenen. Van hedendaagse popmuziek heeft hij geen kaas gegeten. „Als in de Inkomtent tweeduizend man meezingen met een nummer, hoor ik het voor het eerst.”

En hij drinkt niet.

„Maar je ziet het niet aan me”, verontschuldigt hij zich snel: „Met carnaval vroeg een jongen aan me of mijn ouders het niet erg hadden gevonden dat ik zo dronken thuis was gekomen.”

Hoe is het toch allemaal zo gekomen, met Stef? „Het interesseert me allemaal geloof ik niet zo. Ik hou wel van uitgaan en dansen, maar ik amuseer me ook wel zonder drank. In de mensa hoorde ik een meisje tegen een ander zeggen: 'Ik heb een saai

groep, want er zitten twee eerstejaars bij die geen bier drinken.’ Ik zei: ‘Pardon?’ Daar kan ik me aan ergeren. Tijdens de Inkom kwam ook iemand naar me toe, die zei: ‘Drink jij ook niet? Kom ik eindelijk iemand tegen die hetzelfde is als ik.’ Ik heb niet gereageerd, maar dat was echt zo iemand die zich gedroeg als zijn glaasje Spa.”

Stef heeft zelfs nog nooit een druppel alcohol aangeraakt. „En dat wil ik ook zo houden.” Vanwaar dat fanatisme? „Anders had ik er met jou niet zo uitgebreid over kunnen praten, hahaha.”

Het eindexamen VWO kwam voor Stef te vroeg. Hij had zich nog nooit afgevraagd wat hij zou willen gaan studeren. Hij koesterde zich in de warme nestgeur van het gezin en als het aan hem had gelegen, was die diploma-uitreiking nog een jaar uitgesteld. „Ik vond het heerlijk, op mijn fiets naar school, en 's middags weer terug. De drang om het huis uit te gaan had ik helemaal niet. Ik was er ook nog niet helemaal aan toe, geloof ik. Daarom had ik mezelf ook niet voorbereid op een vervolgopleiding.”

Toen iemand opperde dat bouwkunde een leuke studie was, werd het bouwkunde. Stef had een uiterst exact examenpakket, met wiskunde B. „Maar hoe ik daar ooit bij gekomen ben, weet ik ook niet meer. In ieder geval niet om er later iets mee te doen. Misschien omdat mijn vader leraar wis- natuur- en scheikunde is.”

De start in Eindhoven was chaotisch. Stef was liever in Delft gaan studeren, omdat daar de opleiding artistieker van aard en minder technisch was. Maar nadat hij thuis kwam, na een lange vakantie, bleek dat hij was uitgeloot. In Eindhoven was de introductie al lang begonnen, maar hij kon er nog niet tussen. Er was geen tijd meer om een kamer te zoeken. Dus bleef hij thuis, in Made, wonen.

En dat vond hij eigenlijk wel prima zo. „Ik heb een hele speciale band met mijn ouders. Als vrienden van mij een feestje houden, werken ze eerst hun ouders de deur uit. Maar als ik thuis iets organiseer, vragen ze: ‘Karel en Marlies zijn er toch zeker ook bij?’”

Na vier maanden gaf Stef de brui aan

bouwkunde. Twee maanden later eindigde zijn kindertijd in de trekhakenfabriek van Made: „Ik wilde iets nuttigs doen, dus ben ik gaan werken. Omdat ik niks kon, niet lassen of zo, moest ik de trekhaken aan de lopende band hangen. Heel zwaar werk. Maar het moeilijkste was nog jezelf handhaven tussen die mensen, waarvan ik voor die tijd absoluut geen weet had dat ze bestonden. Ze praatten alleen over vrouwen, bier en over rot-buitenlanders. En als ze je niet mochten, werd je weggepest. Ik heb al heel wat mensen na een paar dagen zien vertrekken. Mij mochten ze wel, ze noemden me ‘de student’. Ik heb er veel geleerd. Nu kan ik me een beeld vormen van de mensen die op de CD stemmen. In het begin was het een schok om te ontdekken dat die ook echt bestonden.”

„De trekhakenfabriek heeft me enorm gemotiveerd om weer te gaan studeren. Want dat leven, dag in dag uit schroefjes inpakken of trekhaken in een doos stoppen, dat zou ik nooit volhouden. Er liepen daar mensen rond die dat al twintig jaar deden. Ik kan me dat nog altijd niet voorstellen, maar ik weet nu dat ze bestaan. Toen ik besloten had weer te gaan studeren, besepte ik hoe bevoorrecht ik was, dat ik die keuze zomaar kon maken en zij niet.”

Stef vindt niet dat hij een voorsprong heeft op andere eerstejaars omdat hij al getekend is door een geflopte studie en een gestrande carrière in de trekhakenfabriek: „De meeste eerstejaars hebben het laatste jaar van hun VWO serieus nagedacht over hun toekomst. Ik heb dat pas vorig jaar gedaan. Wat dat betreft zijn we dus even ver.”

Vorig jaar is hij erachter gekomen dat hij iets met sport en beweging wilde, maar wat weet hij nog altijd niet precies. Geen sportacademie, want dan moet je gymlessen gaan geven en dat leek hem vreselijk. Fysiotherapie is weer te behandelen. Bewegingswetenschappen leek hem wel wat. „Bij de keuze tussen Amsterdam en Maastricht heb ik me vooral laten leiden door de stad. Ik denk dat de Limburgse mentaliteit me meer aanspreekt dan de Amsterdamse. Daar zijn de mensen veel stadser, harder, onpersoonlijker. Ik zou daar het gevoel hebben in een groot gat te vallen. Limbur-

gers en Brabanders zijn toch hetzelfde soort volkje. Je hoort er sneller bij.”

„Wat ik ook heel aantrekkelijk vond aan gezondheidswetenschappen in Maastricht, is dat je in het eerste jaar nog alle kanten op kunt. Want oerlelijk te zijn: het blijft natuurlijk een gok. Tot voor kort had ik nog nooit van gezondheidswetenschappen gehoord. Het is de combinatie geweest van interesse in sport en beweging, de brede start in het eerste jaar, de stad, en ook wel het onderwijssysteem, die me heeft doen besluiten om in Maastricht te gaan studeren.”

Het probleemgestuurd onderwijs gaf in ieder geval niet de doorslag bij Stiefs keuze. „Maar het lijkt me wel hartstikke leuk in zo'n blokgroep. Of hoe heet dat ook alweer? Onderwijsgroep? Oh ja.”

„Ik ben het afgelopen jaar volwassener geworden. Tijdens de Inkom viel mezelf op dat ik niet meer zo bezig ben met gedachten als ‘Was ik maar lekker thuis.’ Dat zou ik vorig jaar wel hebben gehad. Ik kan me dan ook heel goed voorstellen dat er eerstejaars zijn die zich zo'n eerste dag op de Inkom erg verlaten voelen. Dan loop je daar rond, met je nummertje, in een grote bende lotgenoten. Net een koe met een nummer in het oor. Een grote massa vlees.” „Op het VWO deed ik mijn best om aardig gevonden te worden. Ik was wel een mee-gaand type. Tijdens de Inkom hoorde ik mezelf een uitnodiging van Banalitas afslaan om naar hun feest te komen. Daaraan merk ik dat ik meer mezelf durf te zijn.”

„In alles merk ik dat ik veranderd ben. Ik vind dan ook niet dat het afgelopen jaar vergooid is. Zo had ik pas geleden een boek in mijn handen, en ik vond het niet eens erg! Op het VWO had ik voor mijn literatuurlijst Nederlands twee boeken gelezen en voor Engels een half. Hoewel ik van tekenen hou, ga ik nooit naar exposities of musea. Ik dacht ook dat steden mij niks interesseerden. Maar laatst was ik een dagje in Parijs en ik bespeurde bij mezelf de behoefte om die stad te gaan ontdekken. Ja, ik voel dat er nog veel gaat veranderen.”

Wim Ortjens

„Die broek heet een baggy-pant. En dat baardje van mij klopt eigenlijk niet. Dat is meer een freestyle-baardje. Ik doe alpine.” (foto Philip Driessen)

Paulien Schokker, economie: "Het gaat lukken"

Er zijn al genoeg mensen die onbekend doodgaan

De stap naar Maastricht is niet zo groot meer, meent Paulien Schokker. Tussen school en universiteit zat immers een jaartje Parijs, als *au pair*. Daar is ze volwassen geworden, vindt ze zelf; dat was de omslag. Vooral omdat ze er iets van haar onzekerheid is kwijtgeraakt, wat meer zelfvertrouwen heeft gekregen. En nu wil ze studeren, reizen, en zich voorbereiden op een hoge baan bij de EG. In de schijnwerpers. "Ik hou wel van applaus."

"De eerste week was vreselijk. Mijn ouders brachten me weg, maar bleven zelf ook wat langer in Parijs. De volgende dag kwamen ze even langs. Nou, dat hadden ze beter niet kunnen doen, want ik wilde meteen weer mee terug. Stel je voor, je belt daar aan, bij een huis met wildvreemde mensen van wie je weet dat je er bijna een jaar zult moeten wonen. Bij vreemde kinderen, die rap Frans praten; ik voelde me echt ontredderd."

Het was haar eigen keuze geweest. Een besluit waar ze lang over had gedaan, want ze doet over alle beslissingen lang. Veel en diep nadenken, alles afwegen, tot ze er gek van wordt en tegen zichzelf moet zeggen dat het genoeg is geweest. Maar één ding was haar duidelijk: dat ze na het vwo een jaar weg wilde, eruit, het land uit liefst. Studeren kwam later. Ze was het leren meer dan zat, en de Franse taal en cultuur trokken haar wel.

"Na een tijdje ging het. Niet dat die mensen zo leuk waren. Een rijk snobistisch gezin in een groot appartement in het achtste arrondissement. De ouders bemoeiden zich niet met de kinderen, met als gevolg dat daar geen land mee te bezeilen viel. Die hadden al minstens tien andere *au pairs* achter de rug. Ik at met ze, de ouders aten apart. Dus de spaghetti door de lucht, schreeuwen aan tafel, of helemaal niet aan tafel want netjes zitten wilden ze ook al niet. Als je aan hun moeder vroeg of ze er iets op wist, luidde het antwoord dat ik ze maar moest slaan. Maar dat doe ik niet met andermans kinderen."

Toch, hoe gek het ook klinkt, noemt ze het achteraf "een gave tijd", daar in Parijs. Op twee manieren: de kick dat het gelukt is, dat ze er Frans heeft geleerd en dat ze het heeft volgehouden met die minderjarige monsters, "daar ben ik hartstikke trots op". Maar ook het uitgaan, de vrienden die ze er heeft gemaakt onder studenten en de andere *au pairs* die ze op de Franse les ontmoette. En ze heeft er zelfs een Parijs' vriendje aan overgehouden.

Verlammend

Ze zal het meermalen herhalen: de grootste overwinning was dat ze het aankon. Dat ze zich in Parijs heeft weten te handhaven. Want daar twijfelde ze ernstig aan. Van te voren, maar ook nog toen ze er al hoog en breed zat. In lange telefoongesprekken met haar ouders durfde ze er toen pas, op veilige afstand, voor uit te komen dat ze stikte van de onzekerheid. En dat dat eigenlijk altijd al zo geweest was, vanaf het allereerste begin van de lagere school. Een verlammend gevoel dat nooit meer weg is gegaan, dat ertoe leidt dat ze bij voortduring haar eigen gedrag aan een kritisch onderzoek onderwerpt, dat ze zich constant afvraagt hoe ze overkomt, of anderen haar wel leuk zullen vinden. Zozeer was ze op de middelbare school in haar eigen psyche verdiept dat ze zelfs nog overwogen heeft om psychologie te gaan studeren. "Maar dan was mijn persoonlijke problematiek daar veel te veel doorheen gaan lopen, denk ik, dat leek me niet goed."

De basisschool in Wierden, onder Almelo (ze spreekt met een licht Tukkers accent), was de bron van alle ellende, een regelrechte ramp, daar is ze heel stellig in. "Ik werd er gepest omdat ik zo slim was. 'Paulien

Paulien Schokker: vanaf nu kan het alleen maar beter gaan (foto Philip Driessen)

lien weet het weer hoor', of 'tuurlijk, Paulien heeft weer het hoogste cijfer', hoorde ik dan. Er waren altijd wel een paar populaire meiden die dat riepen, de rest volgt dan."

Zes jaar lang heeft ze het aan moeten horen, machteloos. Dat ze slim was kon ze zelf immers niet helpen, "en ik heb nooit goed geleerd om van me af te bijten." Eén jaar, in de vierde klas, heeft ze gedaan wat veel kinderen in die situatie doen: het beproefde recept van de aanpassing. *If you can't beat them, join them*. Door slechte cijfers te halen en zich ook overigens te misdragen, probeerde ze de bron van de pesterijen weg te nemen. Het lukte, tijdelijk, en het leverde zelfs een kortstondige populariteit op. Maar ook, en dat was de keerzijde, veel onenigheid met haar ouders.

In de volgende klas maakte een strenge maar aardige leraar al snel een eind aan haar gewrongen wanhoopspogingen om er koste wat het kost bij te horen. Hij tolereerde geen geintjes en stimuleerde haar schoolwerk, dat als vanouds weer goede cijfers opleverde. Maar helaas, ook weer het bijbehorende getreiter. Soms werd ze ("heel vreemd") voor een periode door een van de popi's geaccepteerd, maar net zo makkelijk na een tijdje weer gedropt. Wat ze dan thuis weer afreageerde. Ze herinnert zich de hele lagere schoolperiode als "één grote ruzie. Op school kroop ik in mijn schulp, maar thuis had ik een grote bek."

"Eigenlijk vond ik mezelf afschuwelijk, maar wat moest ik doen? Hoe kom je eruit? Iedereen heeft dat beeld van je, daar zit je aan vast. Ik wist het niet."

Totaal geïsoleerd was ze overigens niet. In de buurt had ze speelkameraadjes, jongens vooral. "Meisjes zitten altijd in groepjes, die zijn kritisch, roddelig. Jongens zijn veel makkelijker, die gaan met iedereen om. Ik heb het altijd beter met jongens dan met meisjes kunnen vinden."

Zelfbeeld

De overgang naar de middelbare school wil in dit soort gevallen nog wel eens helpen. Weg van de vertrouwde omgeving, weg van al die mensen die dat vaste beeld van je hebben. Ze vertrok naar het Almelo-se Pius X-college en had er veel zin in. Het einde van de problemen? Weg oorzaak, dus weg gevolgen? "Nee, want je bent dan wel van die mensen af, maar niet van je zelfbeeld. Dat blijft hangen. Ik haalde in de eerste klas goede cijfers, maar ik schaamde me er nog steeds voor. Hoewel ik meer werd geaccepteerd dan op de basisschool, bleef ik best wel stil en best wel verlegen." In de tweede ging het weer mis, "ik weet echt niet waarom", zo mis dat ze bleef zitten. Het goede was dat ze er een vriendin aan over hield die ze nog steeds heeft. Over de rest van haar schooltijd laat ze niet veel meer los. Geen zin om erover na te denken, geen zin om erover te praten: "Ik ben blij dat ik het gehad heb, echt waar".

Want, daar is ze van overtuigd, het kan nu alleen nog maar beter gaan. Met het ouder worden ga je er psychisch op vooruit, gelooft ze. Zelf in ieder geval wel. Ze heeft nu, op haar twintigste, "heel wat meer rust in mijn hoofd" dan twee jaar terug, en ze voelt zich een stuk gelukkiger. Dat er vorig jaar in dit blad een interview heeft gestaan met een 25-jarige economiestudent die er na zeven jaar studie alleen maar onzekerder op was geworden, verbaast haar hogelijk. En al die leuke, vlotte, zelfverzekerde studenten dan, die ze nu bij de Inkom zag? Tja. Kennelijk is ze zelf zo weinig geneigd om de stand op te houden, om een toneelstukje te spelen, dat het niet eens in haar opkomt dat anderen dat misschien wel doen. Dat onder die goedgemutste façade van menig student wellicht iets minder vrolijks schuil gaat. Alhoewel, ze heeft het eerder meegemaakt. "Op school had ik een vriendin die altijd heel stabiel overkwam. Van haar hoorde ik op een gegeven moment dat ze zich net zo onzeker voelde als ik. Dat was wel geruststellend."

Applaus

Gepest is ze op de middelbare school niet meer, maar in het middelpunt van de belangstelling stond ze evenmin. En dat wil ze ook niet, ze voert niet graag het hoogste woord in een groep. Hoe dat met het probleemgestuurde onderwijs moet? "Ja, daar heb ik over nagedacht. Ik denk dat het wel lukt. Als ik me goed voorbereid, de dingen heb uitgezocht en alles op een rijtje heb, durf ik het wel te zeggen, daar ben ik niet zo bang voor."

Dat is de ondertoon: als ze haar zaakjes voor elkaar heeft durft ze de confrontatie wel aan. Sterker nog: graag zelfs. Zoals met de muziek. Ze speelt dwarsfluit, zo verdienstelijk dat ze de voorbereidende klassen voor het conservatorium heeft gevolgd. Van een toekomst in de muziek zag ze af omdat ze een leven rondom haar fluit toch wat te beperkt vond. Maar als amateur trekt ze van leer. In Parijs zocht ze net zo lang tot ze een aardig amateur-symphonie-orkest vond waar ze in mee kon spelen. Nogal ondernemend dus, voor zo'n verlegen type? Ze lacht, krijgt voor de zoveelste keer een bloos: "Ja, dat heb ik vaker gehoord."

Ze houdt van het podium, van het applaus na een optreden, vindt het fantastisch. "Ik ben echt trots als men zegt: Paulien Schokker heeft mooi gespeeld."

Ze wordt een serieuze student, kondigt ze nu al aan. Geen flauwekulverenigingen, dan liever iets als Aegee, die interessant werk doen en daarnaast ook nog gezelligheid bieden. Tegen de studie ziet ze absoluut niet op. Het gaat lukken, dat weet ze zeker. Ze was jarenlang de beste op school, dus op dat vlak zal ze geen problemen hebben. Trouwens, de studie is niet zo maar in het wilde weg gekozen. Economie in Maastricht ("staat goed bekend, dat stond ook in de Elsevier bij de vergelijking van universiteiten") moet haar straks op andere podia brengen, die van de Europese Unie. "Ik wil straks echt een hoge functie. Ik wil zo goed in mijn vak worden dat ik als econome bekendheid krijg. Niet wettenschappelijk, maar in de top van de EG, meer op het politieke vlak. Concrete ideeën heb ik er nog niet over."

Het gaat haar niet om de glamour, om de bekendheid aan sich. Ze hoeft niet op de TV met een inhoudsloos programma, bijvoorbeeld. "Ik wil een belangrijke functie vervullen in deze maatschappij. Dat ze later zeggen: zij heeft dat en dat gedaan. Er zijn zoveel mensen die onbekend doodgaan, daar voel ik niks voor."

Gaat ze dat allemaal redden, eerst hier in Maastricht, later in Brussel? Het antwoord knalt eruit: "Ja, dat weet ik zeker." Maar als ik lach om zoveel stelligheid, na al die verhalen over haar timide, onzekere meisjesverleden, klinkt het vragend: "Heb je daar dan twijfels over?"

Wammes Bos

Jeroen Smeets, eerstejaars geneeskunde wil niets opgeven

Het dubbelleven van een drukke jongen

Het Koko-introductiekamp heeft zijn sporen nagelaten op het gezicht van Jeroen Smeets (18). De blauwe kringen onder de bruine ogen van de eerstejaars geneeskunde zijn nog niet helemaal verdwenen. Twee weken lang is hij meegevoerd in de stroom van introducties. Van de Inkom en Reflex via de facultaire introductie naar het kamp van Koko. "Ik ben wel moe van al die introducties. Ik ben blij dat het nu eindelijk begint."

Smeets stortte zich meteen in het Maastrichtse studentenleven. Na het Koko-feest tijdens de Inkom ("Het gaafste feest, met Volumia. Ik heb er veel lol gehad.") meldde hij zich meteen als lid. Het daaropvolgende kamp was uitputtend, maar geweldig: "Op een gegeven moment moesten we een boer zien te vinden die zijn koe op een plein wilde melken. De eerste de beste boer laadde meteen zijn koe op de trekker. Een andere keer werden we met eieren en meel gedumpt en moesten we zorgen dat we binnen een uur een cake gebakken hadden. Ergens aangebeld en we mochten zo naar binnen. Dat hoeft je ergens anders niet te proberen. In Limburg is het toch allemaal gemoedelijker."

Toch is Jeroen niet van plan dit jaar nog meer buitenissige opdrachten uit te voeren. De keuze viel juist op Koko vanwege de afwezigheid van groepsdruk: "Het is allemaal vrijblijvend. Je hoeft bijvoorbeeld niet elke donderdag aanwezig te zijn. Bij Circumflex en Tragos wordt dat wel een beetje van je verwacht."

En aan zulke verwachtingen kan Jeroen niet voldoen. De uren tussen maandagmorgen en vrijdagavond heeft hij namelijk hard nodig om te studeren. Als het aan hem ligt wordt het geen beestenbende in het studentenhuus in Borgharen dat hij gaat bewonen met een bevriende eco-noom. "Want er is een tijd van feesten en een tijd van studeren. Ik ben van plan het komende jaar gewoon te halen. Dat gaat lukken", klinkt het vol vertrouwen. "Nog negentig procent van de eerstejaars slaagt hier. Dat wil niet zeggen dat het makkelijk is, maar dat het een goed systeem is. Als ik nog tijd over heb, zoek ik hier in Maastricht misschien nog een baantje." Of hij zich daar toe kan zetten, valt te betwijfelen. De doordeweekse dagen komen ook goed van pas om bij te komen van het weekend. Want ondanks het feit dat hij op één september de sleutel krijgt van zijn nieuwe kamer, gaat Jeroen op zaterdag en zondag op de oude voet door. En dat betekent een drukbezet weekend. Dus op vrijdagavond met de trein naar het ouderlijk huis in Wessem.

Doorsnee

"Ik kom uit een vrij doorsnee gezin. Mijn vader is vijftienveertig en werkt bij een bank in Wessem. Mijn moeder is vierenvier-tig en is medewerker bij de Districtshuisartsenvereniging (DHV) in Sittard en verzorgt bijscholingscursussen voor huisartsen. Mijn zus rijdt paard, zit op 5 VWO en wil later geneeskunde of geneeskunde gaan doen. Ik kan goed met ze opschieten. We doen veel samen. Maar echt veel op elkaars lip, zit de familie Smeets niet. Op zaterdag moet Jeroen namelijk present zijn op de tennisbaan van Heel. Daar tennist hij ("Alleen voor mijn plezier. Ik ben wel fanatiek, maar ik hoef niet per se toernooien te winnen of zo.") met vrienden die hij een paar jaar geleden heeft leren kennen op al die kampen. "Wessem heeft een heleboel zustersteden, onder andere in Frankrijk, Duitsland en Oostenrijk. Elk jaar zijn er uitwisselingskampen voor jongeren tussen de dertien en de achttien jaar. Ik ben voor de vijfde keer meegeweest. Ze hebben me

gevraagd of ik volgend jaar bij de leiding wil."

Jeroens vriendin, Lonneke, die nu op 5 VWO zit, komt ook uit Heel. Hun relatie is een resultaat van het laatste uitwisselingskamp, afgelopen juli in Frankrijk. Vooralsnog is er goede hoop dat de relatie stand zal houden, ondanks het feit dat de tortelduifjes alleen het weekend tot hun beschikking hebben. In ieder geval zien ze elkaar elke zaterdagavond als Jeroen klaar is met werken. "Ik werk van zes uur tot een uur of elf 's avonds in Italiaans restaurant Casalini in Beegden. Ik verzorg de drankjes en de ijsjes en breng het eten rond. Heel gezellig en het is geen zwaar werk. Ik heb een hele leuke baas."

Op zondag zal Lonneke het ook een tijd zonder hem moeten doen. Dan speelt hij alt- en tenorsax bij de Wessemse harmonie Eendracht Maakt Macht. "Zondagmorgen oefenen we van tien tot één. Wel wat vroeg, maar ja. Nu oefenen we ook op zaterdag en soms op woensdag, want in oktober doen we mee aan het concours voor het bondskampioenschap in Posterholt", vertelt hij enthousiast. "Als we winnen kunnen we meedoen aan het landskampioenschap."

Het is druk, zo'n weekend, dat geeft de

Wessemnaar volmondig toe. Maar zolang als het gaat, wordt er niks geschrapt: "Ik stel het denken erover voorlopig uit. Het liefste wil ik helemaal niets opgeven, want ik stel niet graag mensen teleur."

Langer slapen

Juist daarom, om niets te missen, zoekt Jeroen een studentenstad die niet al te ver van huis was. "Ik heb vanaf het begin gezegd dat ik op kamers ging. Mijn ouders deden daar niet moeilijk over. Mijn moeder komt uit een gezin met elf kinderen, van wie er ook vijf gestudeerd hebben, dus die was wel wat gewend. Het dagelijks pendelen hangt hem in ieder geval na twee dagen al de keel uit: "Ik merk nu al dat het reizen niet zo handig is. Ik heb geen zin om elke keer om zeven uur op te staan om hier op tijd te zijn. Liever langer slapen." Maar uren reizen om in het weekend thuis te komen leek hem ook niks. Alleen de steden Nijmegen en Maastricht lagen binnen de actie-radius.

Over de studie hoefde niet te worden nagedacht. Die stond al vast vanaf de lagere school. Nou ja, dat is misschien wat overdreven. Eigenlijk begon het idee voor de vervolgstudie pas echt vorm te krijgen in

de derde klas van de middelbare school: "Biologie vond ik een hartstikke leuk vak. Het ging me ook makkelijk af. De talen lagen me niet. Daar studeerde ik extra hard voor." Met braaf woordjes stampen haalde hij toch goede punten. En zo slaagde hij met vier zevens, drie achten en een negen voor scheikunde slaagde voor zijn VWO-eindexamen op de scholengemeenschap St. Ursula in Horn. De school had nog aangedrongen: "Ga ook eens ergens anders kijken, want de kans is groot dat je wordt uitgeloofd." Maar daar liet Jeroen zich niet door van de wijs brengen. "Ik heb gewoon altijd het gevoel gehad dat ik medicijnen wilde studeren. Ik vind het interessant om te weten hoe het menselijk lichaam in elkaar zit, maar ik vind het ook leuk om met mensen om te gaan." Desnoods was hij bereid naar België uit te wijken, "omdat ze daar geen numerusfixus hebben". Maar het lot was hem gunstig gezind en bezorgde hem een plaats op de Maastrichtse geneeskunde-faculteit. "Ik ben blij dat het Maastricht geworden is. In België is het een stuk zwaarder, omdat je heel veel uit je hoofd moet leren."

"Maastricht leek me wel wat. Ik had van het onderwijssysteem gehoord. Het zou goed moeten werken vertelde men, maar je moet veel zelfdiscipline hebben." Jeroens moeder vroeg op haar werk de mening van verschillende doktoren over het Maastrichtse onderwijssysteem. "Allemaal heel positief." Eens te meer reden om naar het Limburgse Zuiden af te zakken. Uiteindelijk viel hij definitief voor 'Maastricht' op de voorlichtingsdag: "De open dag heeft het echt voor mij gedaan. In Nijmegen zaten we met een paar honderd man in de collegebanken en kregen we een of andere film te zien. Hier in Maastricht moesten we, met een groepje van een man of tien, meteen een taak oplossen in een onderwijsgroepje. Daarna gingen we naar het Skillslab en mochten we bloed prikken. Het was gewoon veel leuker."

I want it all

Voorlopig geldt dus de hartekeer 'I want it all' van zijn lievelingsgroep Queen: het beste uit twee werelden. Dus dat wordt pendelen. Maar ook wennen. Aan de nieuwe omgeving en aan de studie: "Je krijgt een hoop nieuwe indrukken te verwerken. Op kamers, ook weer een nieuwe ervaring. Ik heb er wel zin in." Met al die nieuwe ervaringen in het zicht, heeft Jeroen nog niet veel nagedacht over een eventuele specialisatie. "Op dit moment lijkt huisarts me het leukste, omdat dat een breed vak is. Je krijgt met allerlei dingen te maken. Maar ouderejaars zeggen dat je ieder blok weer van gedachten verandert. Als je een gaaf blok krijgt, dan denk je: dat wil ik, maar het volgende blok is het alweer anders. Ik zie wel wat er gebeurt. Ik heb het vermoeden dat dat nog wel komt. Er komt vast een moment van: nu weet ik het zeker." "Eerst wil ik deze vier jaar studie afmaken, co-schappen lopen, dan zie ik wel verder. Nu zijn vrienden, gezelligheid en familie voor mij belangrijk. Je hoort wel van mensen die basisarts zijn en dan naar Kenia of zo gaan om daar te werken. Dat lijkt me wel iets. Volgens mij leer je daar veel van."

Judith Kuijk

Jeroen Smeets: één been in Wessem, één been in Maastricht (foto Philip Driessen)

Wereldburger op een vierkante centimeter

Een keurige straat met zware huizen. Vlekkeloos verzorgde tuinen voor en achter met veel coniferen. We zijn dus in Duitsland, om precies te zijn in Richterich, een voorstad van Aken. Hier moet het veilig opgroeien zijn tussen de dikke muren met kleine ramen. Op nummer 5 kan Beate Labrenz nog één week van de geborgenheid genieten, die ze er sinds haar geboorte, twintig jaar geleden, heeft gekend. Broer Bernd is al het huis uit om zijn dienstplicht te vervullen, Beate gaat maandag in Kanne wonen omdat ze vanaf die dag in Maastricht studeert.

De beschermde omgeving waaruit ze komt, hield overigens niet op bij de voordeur. Ook de middelbare school die ze volgde is een toonbeeld van degelijkheid: het Sankt Ursula Gymnasium in het centrum van Aken, nog steeds door de zusters Ursulinen gedreven en alleen toegankelijk voor meisjes. „Ik vond het niet erg dat er alleen meisjes in de klas zaten. Het was er veel rustiger dan op gemengde scholen. Bovendien ben ik reformatisch, zodat ik meestal vrij had als de anderen godsdienstless kregen.”

Niksen

Beate Labrenz verveelt zich. In juni heeft ze eindexamen gedaan, is toen twee maanden stage gaan lopen bij een belastingadviseur, is een paar dagen met haar vriend op vakantie naar Vlissingen geweest (geld om langer te blijven had ze niet) en zit nu al vijf weken thuis te niksen. Ze leest Engelse boeken om de tijd te doden en om zich voor te bereiden op de voertaal die zij vanaf volgende week geacht wordt te bezigen. Dit weekeinde verhuist ze haar laatste spullen naar haar nieuwe kamer in Kanne en volgende week begint ze aan haar studie, International Economic Studies aan de economische faculteit. Een Duitse die in Nederland een studie in het Engels gaat volgen en die in België gaat wonen. Het lijkt een mondiaal gebeuren, maar op de wereldbol blijft ze zich binnen een speldeprik bewegen. Ze ziet nog het meest op tegen de Nederlandse taal: „Ik kan het verstaan, een beetje lezen, maar ik spreek geen woord Nederlands. Ik dacht eerst dat het niet nodig was omdat de studie helemaal in het Engels is, maar nu kom ik er steeds meer achter dat een spoedcursus Nederlands zeer wenselijk is.” Ze merkte het vorige week nog tijdens de Inkom, toen ze in haar groep maar moeilijk met de rest kon communiceren: „Iedereen deed geweldig zijn best Duits met me te spreken, maar ik wil gewoon Nederlands met de andere studenten spreken.” Met haar Engels zit het na negen jaar onderwijs wel goed, denkt ze. Vorig jaar is ze in het kader van een uitwisselingsprogramma nog een maand op een Engelse kostschool geweest om te kijken of ze het onderwijs in het Engels kon volgen. Dat lukte goed, hoewel: „Ik ben wel bang dat mijn Engels minder goed is dan dat van de Nederlandse studenten. Jullie zijn meer gewend aan die taal, vooral door de televisie, denk ik, waar veel programma's in een vreemde worden uitgezonden. In Duitsland wordt alles nagesynchroniseerd.” Maar misschien heeft haar Engels een hoger literair gehalte dan dat van de Nederlandse Baywatch-fans: naast haar bed ligt 'The Great Gatsby' opengeslagen.

Studiekeuze bij arbeidsbureau

Wie in Duitsland het einde van de middelbare school nadert wordt bepaald niet doodgegooid met voorlichtingsmateriaal

van vervolgoopleidingen. Universiteiten doen hoegenaamd niets om studenten te werven. Middelbare scholen beperken hun inspanning tot een excursie naar het adviescentrum voor beroepskeuze dat aan een arbeidsbureau is verbonden. „Ik wilde eerst helemaal niet naar de universiteit,” zegt Beate, „Ik dacht aan een opleiding als Europees secretaresse, vanwege mijn belangstelling voor talen en voor economie. Maar de bij het centrum hebben ze mij gewezen op de internationale richtingen in diverse economie-opleidingen.” Dat er in Maastricht zoiets bestond, wist Beate absoluut niet, ze kende Maastricht alleen omdat ze er wel eens ging winkelen. „Ik had de keuze tussen Aken en Düsseldorf. Mijn ouders hadden me het liefst in Aken zien studeren, zodat ik thuis kon blijven wonen, maar het werd Düsseldorf omdat ik niet thuis wilde blijven. Daar moest ik eerst een taaltest in twee vreemde talen naar keuze afleggen. Ik heb Engels en Spaans gekozen, omdat die in mijn pakket zaten. Frans zat er ook in, maar dat ligt me niet zo goed. Ik werd aangenomen in Düsseldorf, maar ik zag erg tegen die drukke stad op, waar je ook nog anoniem in een grote collegezaal zit op te schrijven wat de professor zegt. Toen sprak ik toevallig een meisje van een andere school hier in Aken. Ze vertelde dat ze daar een voorlichtingsbijeenkomst hadden gehad van de faculteit in Maastricht en dat was haar zo goed bevallen dat ze zich had ingeschreven, als enige van haar school overigens.” Beate vroeg ook een informatiepakket aan en kreeg meteen een uitnodiging om eens te komen kijken. Ze pakte de snelbus en toen ze een uurtje later in Maastricht stond, had ze nog ruim de tijd om op het Vrijthof op een terras te gaan zitten: „Toen ik daar zat in de zon overviel me een heerlijk gevoel. De rust van de stad, de sfeer, de mooie oude gebouwen. Toen stond mijn besluit eigenlijk al vast. Daarna ben ik naar de faculteit gegaan, waar ik alleen maar meer overtuigd raakte van de juistheid van mijn keuze. Ik wist niet wat me overkwam, iedereen was vriendelijk en behulpzaam, terwijl aan een Duitse universiteit iedereen zijn best lijkt te doen om nieuwe studenten af te schrikken.”

Ze is nog steeds bijzonder tevreden over haar keuze; „Ik ben iemand die drie keer nadenkt voordat ik een beslissing neem.

Want als ik eenmaal heb gekozen, volg ik die keuze tot het einde. Ik ga niet over een jaar zeggen dat ik er geen zin meer in heb en liever iets anders ga doen.”

Ze gelooft trouwens niet dat het ooit zover zal komen: „Als ik straks een baan ga zoeken kan ik laten zien dat ik iets bijzonders heb gedaan. In Duitsland is het niet zo moeilijk een plaats te vinden aan een faculteit economie of bedrijfskunde. Maar als je afgestudeerd bent is het wel moeilijk een baan te vinden die bij je opleiding past. Je moet opvallen en ik denk dat mijn brief straks opvalt omdat ik kan laten zien dat ik wat anders dan de anderen heb aangeurd.”

Een van de weinige nadelen die zij kon bedenken is dat zij straks niet thuiskomt met een Duits, maar met een Nederlands diploma. In een diplomagek land als het hare wordt dat misschien niet voor vol aangezien, dacht ze. Haar angst is inmiddels weggenomen door de verzekering dat ze haar Nederlandse diploma straks in Duitsland kan laten erkennen, als de onderwijsministers van Nederland, Noordrijn-Westfalen en België er tegen die tijd nog steeds niet in zijn geslaagd een regeling voor bi-diplomerings op te stellen.

Fiets

De laatste jaren hebben de drie landen al veel gedaan om de onderlinge samenwerking op het gebied van onderwijs te intensiveren, maar er blijven nog genoeg obstakels over op het fietspad dat de drie partners in de 'internationalisering op de fiets' verbindt. Dat merkt ook Beate Labrenz. Nu zij in het buitenland gaat studeren en wonen, voelt ze dat in haar beurs. In het Duitse systeem van studiefinanciering wordt een groot aantal factoren meegenomen bij het bepalen van de hoogte van de toelage. Het inkomen van de ouders, het gemiddelde van de eindexamenlijst en de hoogte van de kamerhuur. Beate mag die laatste factor niet laten meetellen, omdat die telt voor kamers in Duitsland en niet in het buitenland. Hoeveel basisbeurs (Bafög) ze krijgt, weet ze nog steeds niet: „Het kan driehonderd mark zijn, maar ook zevenhonderd.” Aan haar gemiddelde bij het eindexamen zal het niet liggen: dat was 1,9. In het Duitse systeem, waar een 6 het slechtste en een 1 het beste cijfer is,

geldt een gemiddelde van 1,9 als een prima resultaat: „Ik heb er ook hard voor gewerkt. Ik heb alle stof voor mijn eindexamen doorgenomen omdat ik niet het risico wilde lopen dat ze toevallig iets vroegen dat ik niet had bestudeerd. Bovendien word ik vreselijk zenuwachtig als ik weet dat ik niet alles heb gezien.”

Zelfstandiger

Het afscheid van het ouderlijk huis zal weinig pijn doen, denkt Beate: „Daar heb ik eigenlijk nog niet over nagedacht. Ik maak me er niet ongerust over, ik verheug me er juist op dat ik zelfstandiger word. Als ik nu vijfhonderd kilometer van huis was, zou het misschien moeilijk zijn, maar ik verheug erop dat ik zelfstandiger kan worden. En als er toch iets mis gaat, ben ik in een goed uur thuis.” Volgens haar hebben haar ouders er ook weinig problemen mee dat de dochter het huis verlaat: „Ze staan er helemaal achter dat ik ga studeren en hebben me helemaal vrij gelaten in mijn keuze.” Die houding van de ouders komt niet voort uit hun eigen studieverleden: vader is chauffeur bij een handel in bouwmaterialen en moeder is huisvrouw.

Nu ze het huis uitgaat heeft moeder haar niet meer hoeven te leren hoe ze aardappelen moet koken: „Ik kan goed voor mezelf zorgen. Mijn ouders zijn vorig drie weken op vakantie geweest. Ik was toen alleen thuis, maar ik ben toch niet verhoord.”

Ze gaat dus in Kanne wonen, de Belgische grens over, de eerste straat links. Een kamer bij een gezin in huis. Er komt nog een meisje uit Aken in hetzelfde huis wonen, een eerstejaars studente van de Stadsacademie. Dat betekent dat ze zich in huis niet eenzaam hoeft te voelen. Maar de belangrijkste contacten wil ze toch leggen via het Maastrichtse studentenleven: „Ik denk niet dat ik meteen bij een Nederlandse vereniging of dispuut ga, daarvoor is mijn Nederlands nog te gebrekkig. Ik ga eerder aansluiting zoeken bij een internationale vereniging.”

Jacques Herraets

„In Duitsland de universiteiten h best om je af te schrikken” (foto Philip Driessen)

„Rapport over studeerbaarheid versterkt bureaucratie”

Weer zo'n betuttelend rapport vol regels en voorschriften. Waar blijven de concrete voorstellen die docenten stimuleren om echt iets van hun onderwijs te maken? Onderwijskundige prof.dr. W.F.H.W. Wijnen is teleurgesteld. Als het rapport over studeerbaarheid en onderwijskwaliteit iets zal versterken, is het de bureaucratie.

het aantal studenten. Zij hoeven slechts een projectvoorstel voor onderwijsverbetering in te dienen. Wijnen: „Dat stimuleert niet. Het is weer die verdelende rechtvaardigheid. Die speelt ons voortdurend parten. Echte keuzen worden niet gemaakt.” De overheid moet doelgerichte subsidies verstrekken, vindt Wijnen. Wie de beste voorstellen indient, krijgt daarvoor geld. Een opleiding krijgt bijvoorbeeld een bedrag om twee mensen een nieuw begeleidingssysteem te

laten ontwerpen en dat een aantal jaren in de praktijk uit te testen. Een andere mogelijkheid is om premies beschikbaar te stellen voor samenwerkingsprojecten. „Universiteiten en hogescholen maken veel te weinig gebruik van elkaars ervaringen”, vindt Wijnen. „Het is lang niet altijd nodig dat een docent per se een ander boek gebruikt dan zijn collega bij een andere instelling. En waarom bestaan er nog steeds geen landelijke tentamenbanken? Nu worden er elk jaar nieuwe

opgaven gemaakt, of de docent put steeds uit dezelfde, kleine voorraad. Dat is allebei niet goed.” Wijnen zegt het al veel langer: er is een radicaal andere benadering van onderwijs nodig. Vooral op de universiteiten is nog een lange weg te gaan, zolang onderzoek daar de boventoon voert. Het rapport dat de stuurgroep onder leiding van minister Ritzen eind juni publiceerde zal daar volgens Wijnen niets aan veranderen. De betuttelende toon van het stuk versterkt de

weezin alleen maar. „Er staat in dat het college van bestuur de docenten moet uitnodigen tot kwaliteitszorg. Maar het had moeten aangeven hoe dat dan kan. Bijvoorbeeld door een onderwijsprijs in te stellen, of door rendementcijfers te publiceren en daar commentaar bij te leveren. Zo kan ik een hele tijd doorgaan. Maar daarover wordt niets gezegd.”

HOP, Pieter Evelein

Maastricht gaat in zee met Open Universiteit

OU innovatiecentrum voor hoger onderwijs

De Open Universiteit gaat zich veel sterker dan voorheen profileren als onderwijs-innovatiecentrum voor universiteiten en hogescholen. Samen met zeven Nederlandse en twee Vlaamse instellingen wordt dit najaar een 'consortium' gevormd dat snel met enkele projecten begint. Een van de deelnemers is de Rijksuniversiteit Limburg.

Het plan van de Open Universiteit (OU) is uit nood geboren. De Heerlense instelling was door dalende belangstelling voor het eigen 'afstandsonderwijs' in een crisis geraakt. Ritzen stelde het bestuur op non-actief en

wees dr. C. Datema, oud-rector van de Vrije Universiteit, als interimmanager aan. En deze crisismanager gooit nu in een strategisch plan het roer drastisch om. De OU gaat nu zijn ervaring op het gebied van onderwijsinnovatie aan anderen aanbieden.

Tegelijk sluit het plan prima aan bij de wensen van minister Ritzen. Hij vindt dat de toepassing van informatietechnologie en nieuwe media in het hoger onderwijs stagneert. Door de nieuwe aanpak van de Open Universiteit kunnen die vernieuwingen nu een stevige duw krijgen.

In een brief aan de Tweede Kamer stemt de bewindsman deze week dan ook in met Datema's plannen. Ook zegt hij daarin dat het gebruik van informatietechnologie in het onderwijs binnenkort in het HOOP als 'landelijke prioriteit' wordt aangewezen, in het kader van het Studeerbaar-

heidsfonds. Universiteiten en hogescholen die activiteiten op dit terrein ontplooiën, kunnen dus geld uit dit fonds claimen.

Dat laatste verlaagt ook de drempel voor samenwerking met de Open Universiteit. Terwijl die samenwerking de afgelopen jaren maar niet tot stand kwam, gaan nu negen instellingen op korte termijn met de OU een 'consortium' vormen voor gezamenlijke onderwijsinnovatie. Het betreft vier universiteiten en drie hogescholen uit ons land, plus twee Vlaamse instellingen. Concreet zijn dat: - de universiteiten van Utrecht, Groningen, Rotterdam en Maastricht. - hogeschool Windesheim (Zwolle), de HOZN in Eindhoven/Tilburg en de hogeschool van Utrecht. - de Katholieke Universiteit Leuven en een nog onbekende Vlaamse hogeschool.

Volgens minister Ritzen is dit pas het

begin. Want, zo schrijft hij aan de Kamer: op termijn moet de OU zich ontwikkelen tot dienstverlener "voor in beginsel alle universiteiten en hogescholen". De tweedeling tussen de Open Universiteit, die op een eilandje aan onderwijsvernieuwing deed, en de rest van het hoger onderwijs is volgens hem niet meer te verdedigen. De plannen worden de komende weken verder uitgewerkt in een samenwerkingsovereenkomst en concrete projecten. Daarbij zal ook duidelijk worden hoeveel geld de diverse universiteiten en hogescholen erbij willen besteden. Zelf heeft de Open Universiteit toegezegd geleidelijk vijftien miljoen gulden (vijftien procent van het totale budget) voor de dienstverlening aan andere instellingen vrij te maken.

HOP, Frank Steenkamp

nd do
ten h
af te
(foto
isen)

SCIENTIFIC

BOOK SALE

FREE
ENTRANCE
FREE

DE BOEKENBEURS: EEN GROTE ONTDEKKING!

BOEKEN & STRIPS
ROMANS
LITERATUUR
WETENSCHAP
STUDIEBOEKEN
ENZ. VOOR
WEGGEEF
PRIJZEN!

LAATSTE NIEUW
25.000
STRIPS

Soms licht beschadigd of verkleurd, echter het verschil zit hem in de prijs!

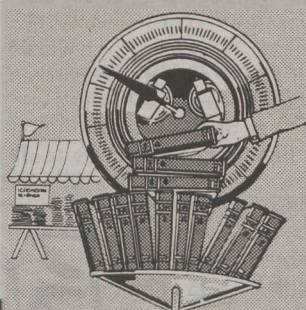
ZE ZIJN ER ALLEMAAL

Brusselmans • Lanoye • Veldijk •
Eco • Süskind • T.E. Lawrence •
Mulisch • Bradbury • Updike •
Oates • Dorrestein • Casteneda •
Weldon • Potok • Theroux •
Campbell • Nootboom • Celan •
Rushdie • Céline • v. Istendael •
enz. enz. enz.

WHY PAY MORE?

Reserveer nu
reeds deze dagen
in je agenda,
want dit mag je
niet missen.
Zegt het voort!

DUIZENDEN TITELS
VOOR ELK VAKGEBIED O.A.:
MANAGEMENT
ECONOMICS
MARKETING / BIOLOGY
COMPUTER / TECHNICAL
MATHEMATICS
STATISTICS CHEMISTRY
ENGINEERING / MEDICAL
ELECTRONICS
LABORATORY
PSYCHOLOGY
SOCIOLOGY / HISTORY
ANATOMY
ASTRONOMY / ENZ

Jaarbeurs
vol boeken
voor weggeef
prijzen!

WAARDEBON

OBSERVANT GEEFT 100 BOEKEN WEG!

THE NEW OWNERS

LEER DE AMERIKANSE ZAKENWERELD KENNEN

GODFRIED BOMANS: PIETER BAS

VOOR DE EERSTE 100 STUDENTEN

MET BON EEN BOEK NAAR KEUZE.

GRATIS!

Naam:

Postcode:

GRATIS: BRAIN LIST

BELEEF HET MEE:

Een opsomming van honderden goedkope
wetenschappelijke boeken.

VRAAG AAN OF NEEM MEE VAN DE BEURS.

TEL. 03402-47400

FAX 03402-50908

DE CENTRALE BOEKHANDEL

4 DAGEN LANG

MAGAZIJNOPRUIMING

VRIJDAG	ZATERDAG	ZONDAG
8	9	10
SEPTEMBER	SEPTEMBER	SEPTEMBER
10.00-21.00 UUR	10.00-18.00 UUR	10.00-17.00 UUR

EXTRA: DONDERDAG 7 SEPT. VAN 10 TOT 21 UUR

JAARBEURS
UTRECHT

Marijkehal - Nabij station

'De Centrale Boekhandel' buys in America and England scientific books 'per kilo'. We give thousands of magnificent textbooks, manuals, atlases, reference and studyguides, a 'second life'. A new world will reveal itself to you.

**BUILD UP YOUR OWN LIBRARY.
HUGE SAVINGS!**

DISCOUNT UP TO 90%

BRAIN STORM

fl. 1999,-

exclusief BTW

Als student kun je nooit genoeg brains hebben. Zeker niet omdat je zo je scripties bijna als vanzelf schrijft. Grafieken en tabellen maken een eitje wordt. En je ondanks de tempobeurs toch nog tijd over hebt voor een spelletje. Apple biedt je die brains voor fl. 1.999,-. Ga dus snel naar een van de onderstaande dealers of bel: 03405 - 93999.

Als slimme student laat je zo'n aanbod toch niet lopen?

Macintosh Performa 630 4/500, met 4 MB intern geheugen en 500 MB harde schijf. Inclusief WordPerfect, Claris Works en SignPost routeplanner.

Macintosh Performa 630 5/500 CD, met 5 MB intern geheugen, 500 MB harde schijf en CD-ROM drive. Inclusief bovenstaande software en CD met Grolier interactieve encyclopedie, CD met Internet software en tal van andere software, waaronder spelletjes.

Brains
by Apple

Aanbod geldig zolang de voorraad strekt.

Afgebeelde versie: Macintosh Performa 630 5/500 CD tijdelijk voor fl. 2.295,- (exclusief BTW).

AMERSFOORT: Multimedia Produx, 033-560555 • AMERSFOORT: The Music Store, 033-637394 • AMSTERDAM: Wilson BV, 020-6238395 • AMSTERDAM: Wilson BV, 020-6612846 • AMSTERDAM Z.O.: Computer Company Amsterdam, 020-6526111 • AMSTERDAM Z.O.: The Music Store, 020-6966422 • ARNHEM: Computer Company Arnhem, 085-648550 • BEST: The Music Store, 04998-93344 • BREDA: The Music Store, 076-228968 • CASTRICUM: Mac Support Automatisering B.V., 02518-59017 • DE MEERN: Apple Centre Huisman & Van Rooij, 03406-21081 • DEN BOSCH: Computer Company Den Bosch, 073-420015 • DEN BOSCH: The Music Store, 073-148223 • DEN HAAG: Computer Company Den Haag, 070-3339999 • DEN HAAG: The Music Store, 070-3648701 • DEVENTER: The Music Store, 05700-18055 • DRACHTEN: The Music Store, 05120-12352 • EDE: The Music Store, 08380-50876 • EINDHOVEN: Apple Centre Reijers, 040-573660 • EMMEN: The Music Store, 05910-12094 • ENSCHEDE: Computer Company Enschede, 053-836430 • ENSCHEDE: The Music Store, 053-777036 • HAARLEM: The Music Store, 023-276747 • HELMOND: The Music Store, 04920-43674 • HILVERSUM: ID Systems 't Gooi, 035-838000 • HILVERSUM: The Music Store, 035-233854 • KAMPEN: The Music Store, 05202-29081 • LEEUWARDEN: The Music Store, 058-154112 • NIJMEGEN: ID Systems Automatiseringsgroep B.V., 080-220164 • NIJMEGEN: The Music Store, 080-221838 • OOSTERHOUT: The Music Store, 01620-23725 • OOSTERHOUT: The Music Store, 01620-24226 • OSS: The Music Store, 04120-23524 • RHENEN: The Music Store, 08376 - 12164 • ROERMOND: The Music Store, 04750-10399 • ROTTERDAM: ID Systems Automatiseringsgroep B.V., 010-4525030 • ROTTERDAM: The Music Store, 010-4672448 • ROTTERDAM: The Music Store, 010-4559369 • TILBURG: The Music Store, 013-433470 • TILBURG: The Music Store, 013-557124 • UTRECHT: Apple Centre Intra Systems B.V., 030-411222 • UTRECHT: The Music Store, 030-612543 • VAASSEN: ID Systems Automatiseringsgroep B.V., 05788-72029 • VEENENDAAL: The Music Store, 08385-17781 • VLAARDINGEN: The Music Store, 010-4351032 • WOERDEN: MacHouse, 03480-31142 • ZEIST: MacWarehouse, 06-0226606 • ZEIST: The Music Store, 03404-12668

JE RIJBEWIJS BINNEN 2 MAANDEN!

NU BIJ

AUTO- MOTORRIJSCHOOL

**GERBERGA
WIDDERSHOVEN**

**Examendag en -tijdstip
naar keuze**

043-643855

Als je voor kwaliteit kiest.

ACADEMISCHE BOEKHANDEL MAASTRICHT

Postbus 1611, 6201 BP Maastricht

- Economie/bedrijfskunde
- Rechten
- Cultuurwetenschappen
- Psychologie
- Geneeskunde
- Gezondheidswetenschappen
- Verplegingswetenschap

Bouillonstraat 12
t/o Oud-Gouvernement
(043) 388 3015

P. Debyeplein 1
t/o Academisch Ziekenhuis
(043) 367 1211

Een eigen bedrijf starten ???

cursus "ondernemersplan"

Veel studenten en medewerkers van de Rijksuniversiteit Limburg hebben belangstelling voor het starten van een eigen bedrijf. Dit bleek duidelijk uit de enquetes die in de afgelopen 3 maanden zijn gehouden.

Velen hadden echter nog geen goed omlijnde plan voor het starten van een eigen bedrijf. Voor deze groep personen met belangstelling voor een eigen onderneming gaat het Bureau Kennistransfer dit najaar een cursus 'ondernemerschap' organiseren. Het is de bedoeling van deze cursus dat er meer inzicht geboden wordt in de mogelijkheden van een eigen bedrijf te starten, hoe je een bedrijf moet starten, welke marktmogelijkheden er zijn en hoe zet je een ondernemersplan op.

Onderwerpen die in de cursus aan de orde komen:

- ondernemerschap
- juridische aspecten m.b.t. het starten van een eigen bedrijf
- markten en kansen
- hoe communiceer je met de markt / verkopen van producten of diensten
- financiering

De cursus is open voor iedereen die als student of medewerker aan de universiteit verbonden is.

De cursus bevat 6 onderdelen, en wordt 's avonds gegeven van 19.00 - 22.00. Lokatie: Nieuwenhof (Zwingelpot 4), Kamer 1.001A.

De data van de cursus voor het najaar zijn 3 oktober, 17 oktober, 31 oktober, 14 november, 28 november, met een afsluiting in de vorm van presentaties op 12 december.

De kosten voor deelname aan de cursus in verband met het te gebruiken studiemateriaal bedragen f 115,- (o.a. voor Kluwer's Ondernemerswijzer 1995).

Wanneer je aan de cursus wilt deelnemen, kun je je hiervoor opgeven bij Bureau Kennistransfer. Daarbij a.u.b. naam, adres en faculteit vermelden, en welk plan je hebt of richting je uit wil om een eigen bedrijf te beginnen.

Meer informatie is verkrijgbaar bij R. Vleugels (tel. 883122).

Bureau Kennistransfer
Bouillonstraat 3
Postbus 616
6200 MD Maastricht
tel: 883122
fax: 258183

Uitslagen Verkiezingen RL 1995

Na telling en hertelling van de stemmen is de uitslag van de verkiezingen in 1995 van de leden van de Medezeggenschapscommissies van de Rijksuniversiteit Limburg als onderstaand.

Faculteit der Geneeskunde.

Ellen Brevoort (AbvaKabo), Kees Schröder (AbvaKabo), Peter Frederik (VAWO/CMHF), Inneke Wolphagen (AbvaKabo), Paul Lemmens (CFO), Bernadette Kop (OBP-Totaal), Frans van der Horst (AbvaKabo), Dick Slaaf (VAWO/CMHF), Puck Muller (AbvaKabo).

Faculteit der Rechtsgeleerdheid.

Anita Kessen (AbvaKabo), Ad Geers (AbvaKabo), L. van Vliet (AIO in MC), Fred Grunfeld (AbvaKabo), Wies Rayar (AbvaKabo), Gerard de Jonge (AbvaKabo), Louis Berkvens (AbvaKabo).

Faculteit der Economische Wetenschappen.

Mieke van Zutphen (CFO), Els van Aernsbergen, Peter Bollen, Ilse Gronenschild, Jeroen Hoevenberg, H. van Mierlo, Ko de Ruyter.

Faculteit der Gezondheidswetenschappen.

Silvia Evers (AbvaKabo), Margreet te Wierik (AbvaKabo), V. Damoiseaux (AbvaKabo), Truus Dickhout (AbvaKabo), Annemie Morand-Dols (AbvaKabo), Gerrit van Kranenburg (AbvaKabo), Frans Tan (AbvaKabo), Dr. Peter P. Janssen (AbvaKabo), Theo van Achterberg (AbvaKabo).

Algemene Diensten Rijksuniversiteit Limburg.

René Laliu (AbvaKabo), Wilma Klinkhamer (AbvaKabo), Guus van Rooy (AbvaKabo), Anton van Deutekom (AbvaKabo), Sibilla Goertz (AbvaKabo), Rob Stevens (CFO), Leo van Dorp (CFO), Nadine Doorn ("Ongeorganiseerden"), Derk van Gestel ("Ongeorganiseerden").

Na telling en hertelling van de stemmen is de uitslag van de verkiezingen in 1995 van de leden van de Faculteitsraad en Universiteitsraad van de Rijksuniversiteit Limburg als onderstaand.

Faculteit der Cultuurwetenschappen.

Geleding wp:

Ernst Homburg, H.J. Pott, Jose van Dijk.

Geleding obp:

Ilen C. van de Leur (FdCW-Faculteitsbureau).

Geleding studenten:

Frank van der Most, Thomas Schillemans, Marjolijn Lampe.

Faculteit der Algemene Wetenschappen.

Geleding wp:

Jan Hensgens (Kennissystemen i.o.), Jos Uiterwijk (FdAW-WP), R. Luesink (Optima).

Geleding obp:

Ruth Schrijen (OBP-FdAW).

Faculteit der Geneeskunde.

Geleding wp:

J. van Engelshoven (Basis), Prof. Dr. Jan van Ree (Eén lijn), H. Struijker Boudier (Basis), Dr. Jos Diederiks (Eén lijn), M.J.A.P. Daemen (Basis), Dr. Inneke Wolphagen (Eén lijn).

Geleding obp:

Leo Baars (OBP-totaal), Marc Stuart (OBP-totaal), Trudie Seegers (Consequent).

Geleding studenten:

Rogier de Ridder (NSEM), Robert van Baarle (GOS), Marieke Dijkzeul (MFV Reflex).

Faculteit der Rechtsgeleerdheid.

Geleding wp:

A.M.J.A. Berkvens, David Roef (AIO's in de RAAD), René de Groot, F.A.M. Stroink (STROINK), Raymond Schlossels (AIO's in de RAAD), A.W. Heringa.

Geleding obp:

Margriet van Woerden-Manders (OBP).

Geleding studenten:

Mirjam de Mol (NSEM), Ward Aerts (Rinoceros), Marijn Lesterhuis (DOPE), Maaik de Wit (Rechtstreeks).

Faculteit der Economische Wetenschappen.

Geleding wp:

Mareen Lankhuizen (Splinter), Steven Majoor (B en F), Clemens Kool (Cabbage), H. Kasper (MW), Fred Nieuwland (B en F), Tom van Veen (Cabbage).

Geleding obp:

Frank Suelmann (OBP-Lijst), Rob Pauly (OBP-Lijst).

Geleding studenten:

Anne Mieke v.d. Werf (DOPE), Boudewijn Janssen (NSEM), Tjeerd Wichers (DOPE), Menno Bernhardt (DOPE).

Faculteit der Gezondheidswetenschappen.

Geleding wp:

Agnes Meershoek (Progressieve Fractie), Harm Hospers (Progressieve Fractie), Jan van Maanen (Integraal), Miriam Janssen (Progressieve Fractie), Harm Lieverdink (Progressieve Fractie), Marleen van Baak (Integraal).

Geleding obp:

Marcel Theunissen (OBP-Perspectief), Marion de Vreede (OBP-Perspectief).

Geleding studenten:

Jedidja van Vliet (NSEM), Annemarie Jellema (NSEM), Door Wennekendonk (TRIAS), Margot Metz (NSEM).

Universiteitsraad van de Rijksduniversiteit Limburg.

Geleding wp:

Chris Ingelse (AIO in de Raad), Frans van Wijmen (Lijst van Faculteiten), Ad van Ittersson (Lijst van Faculteiten), Jan Willem Arends (Lijst van Faculteiten), Machteld Roede (Lijst van Faculteiten), Joop de Jong (Lijst van Faculteiten).

Geleding obp:

Wiel Debie (OBP-totaal), Noël Lebens (Aon de Geng), Yves Maris (OBP-totaal), Carla Fröberg-Gresnich (OBP-totaal), Wil Hoenjet (Aon de Geng), Puck Muller (OBP-totaal).

Geleding Studenten:

Jouke Osinga (NSEM), Maarten Stienen (DOPE), Sonja Danen (NSEM), Francy Pubben (DOPE), Christel Grimbergen (NSEM), Jeroen Hoenderkamp (NSEM).

Kopij voor het Bulletin inleveren bij onderstaande contactpersonen voor het gemelde tijdstip, in de week voorafgaand aan de publicatie. Met vragen of opmerkingen kunt u daar ook terecht.

FdAW (vakgr./comm./studiever.): I. Poolen, Fac.Bur., Kapoenstraat 2, tel. 883389, voor woe. 12.00 uur.
FdCW (vakgr./comm./studiever.): I. van de Leur, Fac.Bur. Kapoenstraat 2, tel. 883473.
FdEWB (vakgr./comm./studiever.): B. Staveaux, Fac.Bur., Tongerestraat 53, tel. 883705, voor do. 12.00 uur.
FdG (vakgr./comm./studiever.): R. le Doux, Fac.Bur. niveau 3, kamernr. 3226, UNS50, tel. 881448, voor woe. 12.00 uur.
FdGW (vakgr./comm./studiever.): D. Verheyen, Fac.Bur., niveau 1, kamernr. 1236, UNS50, tel. 881738, voor ma. 12.00 uur.
FdR (vakgr./comm./studiever.): A. Kessen, Bur. Onderwijs, Zwingelput 4, tel. 883004, voor woe. 13.30 uur.
Studenten(sport)ver./studentenpastoraten: C. Hollewijn, stud.zaken, Lenculenstraat 26, tel. 883354, voor do. 12.00 uur.
Instituten behorend bij een faculteit: bij bovengenoemde facultaire contactpersoon.
Berichten die niet onder een van bovenstaande categorieën vallen: Observant tel: 3174

UNIVERSITEIT ALGEMEEN

Betreft: emancipatiebudget 1996

Het College van Bestuur nodigt medewerkers en studenten van de RL uit aanvragen in te dienen voor subsidie uit het emancipatiebudget dat bedoeld is voor activiteiten die een bijdrage leveren aan het emancipatiebeleid van de RL.

In aanmerking komen voorstellen met een initiërend karakter die betrekking hebben op het terrein van studentenbeleid, personeelsbeleid of onderwijs en onderzoek. Het budget is bestemd voor activiteiten die eenmalig zijn of bedoeld als aanloop naar een meer structurele aanpak. Niet in aanmerking komen aanvragen die uit de reguliere middelen gefinancierd dienen te worden.

De richtlijnen waaraan aanvragen dienen te voldoen zijn te verkrijgen bij het secretariaat van de dienst P&O, tel. 883191. De mogelijkheid bestaat om vóór het indienen van de aanvraag overleg te plegen met de Emancipatiecommissie RL (Griffie, tel. 883166).

Aanvragen kunnen tot 1 december a.s. bij het College van Bestuur worden ingediend.

Informatie op MUIS

Recente informatie over benoemde hoogleraren en congressen e.d. staat op het Campus Informatiesysteem onder Aktueel.

Opening Academisch Jaar

Op maandag 4 september wordt het Academisch Jaar 1995-1996 geopend. Prof. dr. W.A. Wagenaar, hoogleraar psychologische functie-leer aan de Rijksuniversiteit Leiden, zal een rede uitspreken onder de titel 'Het is maar goed dat er Psychologie is'. Tevens zal het woord gevoerd worden door dr. K.L.L.M. Dittich, voorzitter College van Bestuur en dr. H.C.G. Spoormans, voorzitter Universiteitsraad.

Tijdens de bijeenkomst zal ook de Edmond Hustinxprijs voor de Wetenschap 1995 worden uitgereikt.

De bijeenkomst vindt plaats vanaf 16.00 uur, in de Aula aan de Tongerestraat 53. Na afloop wordt een receptie aangeboden in het Trefcentrum. Belangstellenden zijn welkom.

Promotie ir. R. van der Wal

Op 7 september, om 16.00 uur, verdedigt ir. R. van der Wal zijn proefschrift 'Trees and objects; applying object-oriented techniques to enumerative tree searching' bij de FdEW. Promotor is prof. dr. ir. A.W.J. Kolen.

10 oktober: telefoondag

Op dinsdag 10 oktober veranderen de telefoonnummers.

1. Is uw drukwerk al aangepast? Geef nu opdracht voor nieuw briefpapier, visitekaartjes en andere publikaties waarop telefoon- en faxnummers vermeld staan. Informatie: Unigraphic, F.Timmers, tel. 3990

2. Organiseer nu aanpassing van uw databases: alle elektronische bestanden die gebruik maken van telefoonnummers, zoals relatiebestanden, faxlijsten en boekhoudsystemen.

Via Maasnet kunnen RL-medewerkers gebruik maken van een programma dat de PTT heeft ontwikkeld om oude telefoonnummers om te zetten naar nieuwe.

Informatie: ICA, Helpdesk, tel. 3564

3. Organiseer nu aanpassing en herprogrammeren telecommunicatie-apparatuur zoals telefoontoestellen, faxen, computerapparatuur en -netwerken.

Informatie: DHV, J.Wijnands, tel. 1380

VACATURES

Schriftelijke sollicitaties onder vermelding van vacatuurnummer op brief en envelop binnen 10 dagen te richten aan de dienst P&O. Interne vacatures gelden uitsluitend voor medewerkers van de RL.

Interne vacature 001

binnen de RL is vacant de functie van

Emancipatiemedewerker (m/v)

De emancipatiemedewerker heeft als taak het College van Bestuur te adviseren ten aanzien van de ontwikkeling van emancipatiebeleid ten behoeve van de volgende doelgroepen: vrouwen, allochtonen en gehandicapten. Medewerkers en studenten uit de doelgroepen zijn vertegenwoordigd in een drietal klankbordgroepen.

De functie is ondergebracht bij de dienst Personeel en Organisatie.

De taken van de emancipatiemedewerker zijn:

- signaleren van specifieke effecten van algemene beleidsvoornemens voor de doelgroepen;
- formuleren van RL-doelgroepenbeleid en plannen voor de implementatie daarvan, rekening houdend met landelijke ontwikkelingen;
- ondersteunen van de faculteiten bij de vormgeving van facultair doelgroepenbeleid.

Functievereisten:

- academisch werk- en denkniveau;
- inhoudsdeskundigheid en aantoonbare ervaring op het gebied van emancipatie;
- ervaring met beleidsontwikkeling en -uitvoering, bij voorkeur binnen een professionele organisatie;
- in staat zowel schriftelijk als mondeling helder te formuleren;
- in staat zijn veranderingsprocessen te induceren en te begeleiden.

Arbeidsvoorwaarden:

Aanstelling geschiedt voor een periode van twee jaar met een werktijd-factor van 0.8 fte. Op deze vacature kan tevens op basis van interim functievervulling door medewerkers met een vast dienstverband bij de RL worden gesolliciteerd.

Het maximum salaris bij voltijdse aanstelling bedraagt fl. 5.989,- (schaal 10) bruto per maand.

Informatie:

Inlichtingen over de functie zijn te verkrijgen bij het interim-hoofd van de dienst P&O, dhr. M.A.C. Verspeek (tst. 3191) of bij de voorzitter van de werkgroep adviesstructuur Emancipatiebeleid, mw. G.M.C.G. van Coppenolle (tst. 3349).

Interne vacature 003

Bij de vakgroep Belastingrecht is een vacature voor een

(universitair) docent v/m (full-time).

De aan te trekken medewerker zal in beginsel worden betrokken bij het onderwijs in het gehele (belasting)recht, maar vooral in het nationale recht van de directe belastingen. Haar of zijn onderzoeksspanningen dienen te passen binnen het onderzoeksprogramma 'de Europese onderneming', één van de programma's van het facultaire onderzoeksinstituut METRO.

Uw werkzaamheden ten behoeve van het onderwijs houden in het vervaardigen van onderwijsmateriaal, het begeleiden van onderwijs-groepen en ontwerpen en corrigeren van toetsen.

U bent afgestudeerd in fiscaal recht of fiscale economie en hebt aantoonbare belangstelling voor onderwijs en onderzoek op dit terrein. U bent gepromoveerd of zult binnenkort promoveren, of uw publicaties zijn aan een promotie gelijkwaardig. Hoewel geen absolute noodzaak, is ervaring in de rechtspraak een pre. Wij van onze kant bieden u een inspirerende werkomgeving, goede secundaire voorzieningen en een salaris, afhankelijk van ervaring, van minimaal fl. 3.777,- en maximaal fl. 7.980,- bruto per maand bij volledige werktijd. Benoeming vindt plaats als universitair docent voor een periode van twee jaar, met uitzicht op een vast dienstverband. Zij die nog weinig ervaringsjaren hebben, kunnen eventueel worden aangesteld in de rang van docent met in hoofdzaak een onderwijsopdracht.

Informatie: prof. dr. A. Daniëls, tel. 883148.

Interne vacature 004

Bij de afdeling Fysiologie van het Cardiovascular Research Institute Maastricht aan de Rijksuniversiteit Limburg bestaat een vacature voor een post-doc voor een periode van tenminste twee jaar.

Gevraagd wordt een: full-time **ARTS m/v**.

Het onderzoek waar de beoogde medewerker aan deel dient te nemen richt zich op de bestudering van de interactie tussen hemodynamische factoren zoals afschuifsnijheid, enerzijds en vaatwandfunctie anderzijds onder normale en pathologische omstandigheden. Het onderzoek wordt verricht bij proefpersonen en patiënten met hypertensie en behulp van ons instituut ontwikkelde ultrageluidapparatuur. Mede gelet hierop wordt een medicus gevraagd. De medewerker wordt geacht zelfstandig onderzoek te kunnen verrichten. Ervaring met het gebruik van ultrageluidapparatuur en technische belangstelling strekken tot aanbeveling.

Naast het verrichten van onderzoek zal de post-doc voor een deel van zijn/haar tijd bijdragen dienen te leveren aan het onderwijs gegeven door de afdeling Fysiologie in het kader van het curriculum van de Faculteit der Geneeskunde van de Rijksuniversiteit Limburg.

Datum indiensttreding: zo snel mogelijk.

Salaris: overeenkomstig schaal 10 - min. fl. 3.777,-/max. fl. 5.989,-.

Inlichtingen: prof. dr. R.S. Reneman, tel. 043-881198.

Interne vacature 005

Bij het onderzoeksinstituut MERIT van de FdEWB, zijn twee vacatures voor

onderzoeker (m/v) 1.0 fte, van 01-10-1995 tot 01-10-1996.

Taken:

- Het genereren, ordenen en transformeren van gegevens die in het kader van verschillende onderzoeksprojecten worden gebruikt ten behoeve van de constructie van economische macro-sectorale modellen voor de middellange termijn voor verschillende landen in Europa, alsmede Japan en de Verenigde Staten;
- het verrichten van specifieke opdrachten voor projecten. Dit houdt o.m. in het inventariseren van de beschikbaarheid van specifieke gegevens in internationale economische databanken, alsmede het pasklaar maken van deze gegevens voor verdere verwerking in lopend dan wel toekomstig onderzoek.

stig onderzoek van MERIT, uitgevoerd binnen het onderzoeksthema technology - modelling - data research programma;

- het verlenen van actieve ondersteuning met betrekking tot de theoretische en econometrische invulling van (onderdelen van) formele economische modellen.

Van de onderzoeker wordt uitdrukkelijk verwacht dat hij actief zal participeren in de formulering en uitvoering van zowel theoretische als empirisch-economische onderdelen van de bovengenoemde onderzoekgebieden. Eveneens wordt van de onderzoeker een grote mate van zelfstandigheid verwacht, in het bijzonder met betrekking tot het pasklaar maken van de gegevens en de uitvoering van empirische exercities.

Vereisten:

- afgestudeerde algemene economie, kwantitatieve economie of econometrie met ruime programmeer-ervaring;
- beheersing van de Engelse taal.

Salariering: min. * 3.777,- en max. * 5.989,- bruto per maand, afhankelijk van ervaring (schaal 10 BBWO).

Informatie: Adriaan van Zon, MERIT, tel. 883890.

Interne vacature 006

Het Nutrition Toxicology and Environment Research Institute Maastricht (NUTRIM) is een interfacultair onderzoeksinstituut van de FdGW en de FdG. Binnen NUTRIM vindt onderzoek plaats op het gebied van voeding, toxicologie en milieugezondheidkunde. Dit onderzoek is toegepast van aard, hetgeen zich uit in een uitgebreide samenwerking met overheid en industrie.

NUTRIM participeert verder in de erkende onderzoeksschool MENU (Metabolism and Nutrition).

Binnen NUTRIM is de functie van onderzoeksdietiste (0.5 fte) vacant. Het betreft hier onderzoek naar verschillende aspecten van eetgedrag van mensen. De voorkeur gaat uit naar iemand die pas is afgestuurd, danwel iemand die enige onderzoekservaring heeft opgedaan.

De aanstelling geschiedt voor twee jaar en wel bij de vakgroep Humane Biologie.

Het salaris bedraagt maximaal fl. 3.863,- bruto per maand (salarisschaal 6) bij een voltijdse functievervulling, afhankelijk van opleiding en werkervaring.

Inlichtingen: mw.dr. M.S. Westerterp-Plantega, vakgroep Humane Biologie, tel. 881617 (alleen op vrijdag).

Interne vacature 007

Student-assistent gevraagd bij het Bureau Kennistransfer, voor de periode september 1995 t/m november 1995. Het betreft administratieve werkzaamheden voor 10 uur per week, werktijden in overleg vast te stellen. Meer informatie bij R. Veugels, tel. 883122.

UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK

Openingstijden Universiteitsbibliotheek academisch jaar 1995/1996

Bibliotheek/Studielandchap Geneeskunde/Gezondheidswetenschappen
 ma t/m do 9.00-21.00 uur; vr 9.00-19.00 uur; za 9.00-16.00 uur
 Bibliotheek Bonenfanten
 ma, wo, do, vr 9.00-18.00 uur; di 9.00-21.00 uur; za 10.00-14.00 uur
 Studielandchap Economie
 ma, wo, do 9.00-19.00 uur; di 9.00-21.00 uur; vr 9.00-18.00 uur; za 10.00-14.00 uur
 Studielandchap Cultuurwetenschappen
 ma, wo, do 9.00-19.00 uur; di 9.00-21.00 uur; vr 9.00-18.00 uur; za 10.00-14.00 uur
 Computerruimte Cultuurwetenschappen
 ma t/m vr 9.00-17.00 uur
 Studielandchap Rechten
 ma t/m do 9.00-23.00 uur; vr 9.00-21.00 uur; za 10.00-17.00 uur
 Bibliotheek Jezuiten
 september volgens afspraak; vanaf 1 oktober ma 9.00-17.00 uur; d 9.00-12.00 uur
 Bibliotheek Vijverdal
 ma t/m vr 9.00-13.30 uur

INTERNATIONALE SAMENWERKING

In het kader van de reorganisatie Algemene Diensten is met ingang van 1 september 1995 de functie van voorlichting over studie/stage in het buitenland overgeplaatst naar de Dienst Studentenzaken. Dit heeft tot gevolg dat berichten die eerder onder de kop 'Internationale Samenwerking' werden geplaatst, nu worden geplaatst onder de kop 'Studentenzaken' met als subkop 'Buitenland'. Zie aldaar.

DIENST STUDENTENZAKEN

Informatiebalie SZ

Aan de informatiebalie kun je terecht met vragen op het gebied van inschrijving, collegekaart, collegegeld, inschrijvingsduur, studiefinanciering, mogelijkheden tweede studie aan de RL, militaire dienst, studenten met een buitenlands diploma, adreswijzigingen, etc. Bij de informatiebalie is voorlichtingsmateriaal aanwezig.

AFSPRAKEN met de STUDENTENDECANEN, STUDENTENPSYCHOLOGE, PSYCHOTHERAPEUTE, secretaris AFSTUDEERFONDS en medewerkers voor BUITENLANDSE DIPLOMAHOUDERS, lopen ook via de informatiebalie (tel. 883354).

Adres: Lenculenstr. 26, tel. 043-883354, openingstijden: ma t/m do 11.00-16.00u. en vr 10.00-12.00u.

Studentenpsycholoog

Voor een gesprek met Joke Janmaat, psychotherapeute van de RIAGG of de studentenpsycholoog Ruud vd Berg, kun je een afspraak maken via de informatiebalie, Lenculenstr.26, 883354.

Studentendecanaat

Inlooppreekuren: di. én do. van 14.00-16.00u. Lenculenstr.26
 Tel.sprekken: ma. t/m do. van 13.30-14.00u. 043-883329.

Bureau Inschrijvingen (CSA)

Tel. spreekuur: ma t/m vr 9.00-10.00u. Adres: Lenculenstraat 26, tel. 043-883399.

Loopbaan Advies Centrum

Ben je ook van plan om dit jaar af te studeren? Gebruik deze periode de goed door je op tijd te oriënteren waar je met je studie terecht kunt op de arbeidsmarkt. Het LAC kan je daarbij op weg helpen, door documentatie en informatie, inzage in vacatures in binnen en buitenland. Voor de laatste kun je een afspraak maken met Nelly Plompen, eures-adviseur. Ook kun je een persoonlijk adviesgesprek met de loopbaanadviseur.

RL-AGENDA

31-08/01-09 Congres: "Stemmen horen", congrescentrum MECC, info: A. Escher, 043-299771/299772 fax 043-299708
04-09 Opening Academisch Jaar
06-09 Platform Manisch Depressieven, "Li en zwangerschap", spreker A. van Gent, 16.30 - 18.00 uur vergaderzaal 4, nivo 4 azM
07-09 Promotie R. van der Wal, 16.00 uur
08-09 Promotie J.G.L. van Nus, 14.00 uur
08-09 Promotie J. Zapletal, 16.00 uur
13-09 Symposium: Dag-onderzoeksschool Experimentele Psychopathologie, aanv. 10.00 uur, blauwe zaal(0.402) UNS 50

13-09 Info: 881601
 Lezing prof.dr. H.M. van Praag; "Hyposerotonerge, hypercortisolae-mische depressie. Een depressief subtype?"
15-09 16.30 uur Posjet Vijverdal
 Promotie M. Houtman, 14.00 uur
15-09 Afscheidsrede prof.dr. W. Albada
21-09 Ontwikkelingen op KNO-gebied"; 16.30 - 20.30 uur Fac I Auditorium, info: I. Siegelaa 882302
 Promotie M.J.F. Starmans-Kool, 14.00 uur
21-09 Promotie J.C.M. van Meijl, 16.00 uur
21-09 Minisymposium: Large artery wall properties basic and clinical aspects,

17.00 uur Feestzaal Bou3, info: CARIM
21-09/23-09 Neuro-Reunion 2nd joint meeting MECC Maastricht
 info: secretariaat Neurologie 043-876543
22-09 Promotie N.G.J. Janssen, 14.00 uur
22-09 Inauguratie prof.dr. A.G.Z. Kemna, 16.30 uur
29-09 Promotie H. Koning, 14.00 uur
29-09 Promotie M.G. Heijltjes, 16.00 uur
04-10/07-10 Congres "Joint meeting of the german and dutch pharmacological societies", TS53, info: secr. Farmacologie 88 1417
05-10 Promotie M.A.H. Groen, 14.00 uur

Mar 11.0

Info Wisi ond Lok: vr ve

Buit Reo In he 1995 bui ISIS via c

OV-Stud het t talin buite alvas serin

Scop Op 2 Scop verst Enge

Ope Afsp 11-1 tusse riaal) uur e Beroi

Hogi RL ct plicht aanr 8835 - ma Licha 13.1

Start Ma. 4 95-96 toega gewe sportl voor l balie dinsd. hele c

Cursu De vo siek), aerob en zel de te cursus

Interr Begin volleyl team.

Nacht Wo. 2 hal Ra niet ve ontbijt

Randy Wo. 2 km. in alle RI Sportk

Vacati In de c benoei komt c deze r Agen,

Uitslae Prestat Recrea

De Wel de ond - Mark Maastr zou evi Market - Onde stortpl - Juridis - vier. Fd - Vervo - Evalua - Drijf. Fc - Opvat

Marloes Rikhof, vragen. Kom gerust langs. Openingstijden: ma t/m do 11.00 tot 16.00 uur, vr 10.00-12.00u. Telefoon: 883395/883518.

Infotheek voor Studie en Beroep (ISB)

Wist u al dat de collectie van de ISB is uitgebreid met gegevens van onderzoeksscholen en -instituten? Lokatie: Bouillonstr. 11. Openingstijden ma t/m do van 11.00-16.00u. en vr van 10.00-12.00u.

Buitenland Reorganisatie

In het kader van de reorganisatie Algemene Diensten is per 1 september 1995 de voorlichtingsfunctie ten behoeve van studie en/of stage in het buitenland overgeplaatst van Bureau Internationale Samenwerking (BIS/ISIS) naar de dienst Studentenzaken. Vanaf heden zal informatie dan ook via de dienst Studentenzaken bekend gemaakt worden.

OV-jaarkaart vergoeding

Studenten die in de jaren 1993/94 of 1994/95 met een Erasmus-beurs in het buitenland zijn geweest, kunnen een verzoek indienen tot terugbetaling van de OV-vergoeding (van f91,- per maand) gedurende hun buitenlandse verblijf. Ook studenten die komend jaar gaan, kunnen alvast een aanvraag indienen. Voor informatie: facultaire internationaliseringsmedewerkers of Ina Engelen, tel. 3883211 (tussen 8-12 uur).

Scope on the Globe

Op 22 september a.s. (tussen 09.00 en 17.30 uur) zal in de RAI de beurs Scope on the Globe plaatsvinden. Op deze beurs wordt informatie verstrekt over studiemogelijkheden in het buitenland. Informatie: Ina Engelen, tel. 3883211 (tussen 8-12 uur).

Openingstijden

Afspraken kunnen worden gemaakt voor dinsdag t/m donderdag tussen 11-12u. (bij Ina Engelen, tel. 3883211); daarnaast kan men op vrijdag tussen 10-11.30 uur zonder afspraak binnenlopen. Het informatiemateriaal is ter inzage beschikbaar op: maandag t/m donderdag tussen 11-16 uur en op vrijdag tussen 10-12 uur. Locatie: Infotheek voor Studie en Beroep, Bouillonstr. 11, kamer 0.219.

HOVO

Hoger Onderwijs voor Ouderen.

RL cursussen voor 50+ers, zonder toelatingseisen en zonder examenplicht; voor diverse cursussen is nog plaatsing mogelijk; informatie en aanmelding bij coördinator HOVO-RL Keizer Karelplein 10. Di-wo 883550, overige dagen 3151.
- ma. 4 sept: 10.30-12.30u. collegezaal Nieuwenhof hoorcollege bij Lichaam en Geest;
13.15u. onderwijsgroep Lichaam en Geest k.1.306 Oud Gouvernement.

LV&S

Start programma LV&S 1995-1996

Ma. 4 sept. start het nieuwe programma LV&S voor het academisch jaar 95-96. Introductie-periode: van 4 t/m 22 sept. is het programma GRATIS toegankelijk bij die activiteiten waar met "eigen" RL-docenten wordt gewerkt. Deze activiteiten vinden uitsluitend plaats in sporthal Randwijk. Voor het aanvragen/afhalen van sportkaarten en voor het inschrijven van cursussencompetities kan men terecht aan de balie van buro LV&S. Openingstijden balie: maandag 13.00-16.30u., dinsdag t/m donderdag 09.00-12.00u. en van 14.00- 16.30u. Vrijdag de hele dag gesloten.

Cursussen LV&S

De volgende cursussen worden georganiseerd: aqua-robic, ballet (klasiek), duiken, fitness, golf, hockey, jazz-dans, kajak, schermen, step aerobic, squash, tennis in- & outdoor, yoga, weerbaarheid, windsurfen en zelfverdediging. Voor meer informatie zie de speciale cursusfolders die te verkrijgen zijn bij buro LV&S. De sportkaart is verplicht voor alle cursussen.

Interne competities

Begin oktober starten de volgende competities: badminton, veldhockey, volleybal en zaalvoetbal. De sportkaart is verplicht voor alle leden van een team. Meer info en inschrijven bij buro LV&S.

Nachtvolleybaltoernooi

Wo. 27 sept. organiseert LV&S het 10e nachtvolleybaltoernooi in sporthal Randwijk. Max. aantal teams: 20. Een sportkaart is bij dit toernooi niet verplicht. Kosten: f 10,- p.p. incl. prijzen, ontspanning en een stevig ontbijt. Inschrijven bij LV&S.

Randwijk "5"-loop

Wo. 20 sept. organiseert LV&S een recreatieve/prestatieve loop over 5 km. in de omgeving van sporthal Randwijk. De wedstrijd staat open voor alle RL- en HBO-studenten en alle RL-medewerkers. Start: 18.00u. Sportk houders gratis, anderen betalen f 3,- pp. Inschrijven bij LV&S.

Vacatures gebruikersraad LV&S

In de geleding studenten zijn miv heden 2 vacatures. De leden worden benoemd voor een periode van 2 jaar. De raad bestaat uit 10 leden en komt ca. 4 keer per jaar bijeen. Info omtrent taak en doelstellingen van deze raad kun je opvragen bij buro LV&S. Reactie's richten aan: Ben van Agen, GRAT kamer 4.136, Uns. 50, tel 881105/615668

Uitslagen volleybalcompetitie 94-95

Prestatief: 1. Tuk tuk 2. Magnificent seven 3. Fysiosmash 4. Pret a volley. Recreatief: 1. Heep 2. Yes 3. Zeer anoniem 4. Slow motion

WETENSCHAPSWINKEL

De Wetenschapswinkel zoekt geïnteresseerde studenten voor de volgende onderzoeken:

- Marketingonderzoek naar de haalbaarheid van een Oosters Badhuis Maastricht. Het badhuis is bedoeld voor migranten en niet-migrant en zou eveneens een sociale ontmoetingsfunctie moeten hebben. FdEW-Marketing.
- Onderzoek naar de juridische vragen omtrent de afwerking van de stortplaatsen in Eijsden. FdR-Bestuursrecht/Privaatrecht.
- Juridische aspecten van het bouwen in het winterbed van één regenri- vier. FdR.
- Vervolgonderzoek beeldvorming in de zwakzinnigenzorg. FdGW-GVO/BB.
- Evaluatie van het financieel-economisch beleid van een buurtbeheerbedrijf. FdEW.
- Opvattingen bij huisartsen over vrouwenhulpverlening. FdGW/FdG.

Voor meer informatie Wetenschapswinkel, Looiersgracht 14, tel. 883120.

STUDENTENVERENIGINGEN, -ORGANISATIES

NSEM

Studentenvakbond NSEM zoekt vanaf september: bestuursleden (v/m) die een jaar lang het beleid van NSEM en de LSVb willen uitdragen binnen de RL en zich met enthousiasme en creativiteit willen inzetten voor 'het studentenbelang'.

Bel voor meer informatie: 043-883142 of bel Marieke 043-256317. Met al je vragen, opmerkingen en klachten over je studie, studiefinanciering, huur van je kamer etc. kun je bellen tijdens NSEM-sprekuren op donderdagavond tussen 19.00 en 20.00u., of inspreken op het antwoordapparaat. Telefoon 043-883142.

Tafelstraat 13

Kennismakingsavonden: di. 5 en woe. 6 sept., 20.00u. krijg je informatie over het programma dat dit jaar wordt aangeboden: weekends in abdijen en een Tibetaans-boeddhistisch klooster, open avonden over filosofie en levensbeschouwing en groepen als dansexpressie, spiritualiteitsgroep, koor, filosofiegroep, verhalengroep, groep homosexualiteit, yogagroep, meditatiegroep en intuïtief tekenen. Op die avonden kun je je ook al inschrijven voor groepen.

Inloopuren: elke woensdagmiddag, donderdagochtend en donderdagavond is er op de Tafelstraat iemand aanwezig als je ergens over wilt praten. Op andere tijdstippen kun je altijd een afspraak maken via tel. 21 56 51.

ALGEMENE WETENSCHAPPEN

Sedert 1 juli 1995 is mw. drs. A. Habets werkzaam bij het faculteitsbureau van Algemene Wetenschappen in de functie van secretaris-beheerder van de commissie WIN.

De onderwijsbalie is van maandag tot en met vrijdag geopend van 09.30 - 10.30 uur

De data voor de herkansingen Kennistechnologie zijn als volgt door de DCE vastgesteld:

maandag 28 augustus: Kennisrepresentatie en Redeneertechnieken (J.Uiterwijk).

woensdag 30 augustus: Dynamische Systemen (R. Peeters)
vrijdag 1 september: Kennissysteemontwikkeling en Kennisacquisitie (Van Hoof)

maandag 4 september: Zoektechnieken (vd Herik)
woensdag 6 september: Wiskundige technieken bij simulatie (Vrieze)
vrijdag 8 september: Redeneer en Leertechnieken (P. Braspenning)
maandag 11 september: Mathematisch Programmeren (F. Spijksma)
vrijdag 15 september: Mathematische Identificatie (R. Luesink)

Schriftelijke inschrijving voor deze toetsen: uiterlijk maandag 21 augustus 1995 bij Buro Onderwijs.

Ook dit jaar kunnen eerste- en tweedejaars studenten Kennistechnologie drie lezingen over de beroepspraktijk van de Kennistechnoloog bijwonen. Opgave vooraf is niet nodig. De thema's van de lezingen, die in Diepenbeek worden gehouden, zijn nog niet bekend. Plaats en tijd van handeling zal in het rooster worden aangegeven. Elke lezing is gepland aan het begin van een trimester, in de eerste of tweede collegeweek. Deelname is zonder opgave mogelijk.

CULTUURWETENSCHAPPEN

Aan alle eerstejaars CWS

Dit bulletin wordt ook door de Faculteit der Cultuurwetenschappen gebruikt om CWS-studenten te informeren over onderwijsaangelegenheden. Wij raden je dan ook aan deze rubriek ieder week te lezen.

Openingstijden onderwijsbalie

maandag 15.15 - 15.45 uur;
dinsdag: 10.45 - 11.15 uur;
donderdag: 13.00 - 13.30 uur.

Wegwijzer voor studenten

Tijdens de eerste onderwijsweek krijgen alle CWS-studenten in hun onderwijsgroep de 'Wegwijzer voor studenten 95-96' uitgereikt. In deze Wegwijzer staan alle facultaire regels en procedures vermeld waarmee je tijdens je studie CWS te maken krijgt. Mocht je de Wegwijzer niet gekregen hebben, haal hem dan af bij de Onderwijsbalie: je hebt hem het hele jaar nodig!

Voorkeursinroostering eerste periode

In de Wegwijzer staan o.a. de voorwaarden waaronder je een inroostering kunt krijgen op voorkeurstijden. Verzoeken voor een voorkeursinroostering in de eerste onderwijsperiode hadden al ingediend moeten zijn. Alleen studenten die zich dit jaar voor het eerst hebben ingeschreven voor CWS, voor wie de inroostering problemen oplevert en die voldoen aan de voorwaarden, kunnen alsnog tot 4 september een verzoek indienen.

Postvakjes

In de koffieruimte van de Kapoenstraat bevinden zich de postvakjes van CWS-studenten. Eerstejaars studenten krijgen een postvak toegewezen na afloop van de eerste onderwijsperiode.

Studie-adviseur

De studie-adviseur van de FdCW is drs. Thijs Hoex. het wekelijks open spreekuur is op woensdagen van 9.30 - 10.30 uur, kamer 0038. Afspraken kun je maken via telefoonnummer 883616 of 883486.

Examencommissie

De secretaris van de examencommissie is mevrouw Resi Peters. Het wekelijks spreekuur is op woensdagen van 9.00 - 10.00 uur, kamer 0027. Zij is telefonisch bereikbaar via telefoonnummer 883487. De examencommissie heeft onlangs aan alle eerste- en tweedejaars studenten CWS een beschikking gestuurd m.b.t. behaalde resultaten. Studenten die deze beschikking onverhoopt niet hebben ontvangen, dienen z.s.m. door te geven aan de secretaris van Examencommissie.

Inroostering 2e blokperiode

Verzoek tot voorkeursinroostering voor de 2e blokperiode kan t/m maandag 18 september 1995 schriftelijk worden ingediend bij Buro Onderwijs (voor voorwaarden zie studiegids/wegwijzer)

Studenten die een blok/practicum uit jaar 1 of 2 in de 2e blokperiode willen inhalen/overdoen moeten zich hiervoor inschrijven via de inschrijfformulieren die verkrijgbaar zijn bij de onderwijsbalie. Inschrijven kan t/m maandag 18 september 1995.

Internationalisering

Studenten die reeds een studie in het buitenland hebben gedaan of dit academisch jaar van plan zijn een buitenlandse studiereis te maken, kunnen in aanmerking komen voor vergoeding van de OV-jaarkaart voor de periode dat ze in het buitenland verblijven. Wil je van deze gelegenheid gebruik maken? Vraag dan bij het Bureau Internationalisering om een bevestiging van je reis en ga daarmee naar de studie-infotheek. Het scheelt een hoop geld!

Informatie Universiteitsbibliotheek

Studenten die bij de Universiteitsbibliotheek een boek of tijdschriftartikel d.m.v. het Interbibliotheaire leenverkeer (IBL) willen aanvragen, hiervoor, na overleg met hun scriptiebegeleid(st)er, een groene sticker bij de onderwijsbalie af te halen en deze met de gele/blauwe IBL-kaart bij de UB in te leveren.

Studielandchap Cultuurwetenschappen

Het studielandchap CW in de Universiteitsbibliotheek (Bonnefanten) is verhuisd van de begane grond naar de tweede verdieping. De tijdschriften (lopende jaargangen) zijn van de eerste verdieping (het oksaal) verhuisd naar de begane grond, waar eerst het studielandchap was. De oude jaargangen van tijdschriften zijn verplaatst naar het oksaal. Openingstijden Studielandchap: maandag, woensdag en donderdag: 9.00 - 19.00 uur, dinsdag: 9.00 tot 21.00 uur, vrijdag: 9.00 - 18.00 uur, zaterdag 10.00 - 14.00 uur.

Student-adviseur faculteitsbestuur

Per 1 september ontstaat in het bestuur de vacature van een student-adviseur. Aanstelling vindt plaats als student-assistent (0,2 fte) voor een jaar. Studenten die hiervoor in aanmerking willen komen kunnen tot 8 september, 17.00 uur schriftelijk reageren. Adres: Vertrouwenscommissie FdCW, p/a Faculteitsbureau FdCW, Postbus 616, 6200 MD Maastricht. Nadere informatie vind je in de postvakjes.

Studentleden Opleidingscommissie

In de Opleidingscommissie (OC) zijn de zetels van de studentleden vacant. Studenten die belangstelling hebben voor het eenjarig lidmaatschap van de OC worden verzocht dit per brief, met vermelding van motivatie, kenbaar te maken. De brief kan verzonden worden naar: Faculteitsbureau FdCW, Postbus 616 6200 MD Maastricht, of afgeven bij het faculteitsbureau (kamer 0039) en dient uiterlijk op 8 september 17.00 uur ontvangen te zijn. Nadere informatie vind je in de postvakje.

ECONOMIE

Stages International Management

De projectgroep IM vraagt de IM-studenten die in dit studiejaar aan hun stage beginnen ook aan de projectgroep de inhoud van het stageonderzoek, stageplaats en stageduur door te geven. Mogen wij iedereen vragen dit niet te vergeten. De projectgroep is bezig samen met de studentenvereniging IMperator een stagebestand op te bouwen, welke door IM-ers in latere jaren mogelijk te gebruiken zou zijn. Berichten aan: Mieke van Zutphen, IM-secretariaat, kamer 2.075; telefoon: 883656 (dagelijks spreekuur van 12.15 uur tot 13.15 uur)

Bereikbaarheid secretariaat International Management

De secretaris van de projectgroep IM - Mieke van Zutphen, kamer 2.075 en telefoon 883656 - is voor studenten IM dagelijks aanwezig. Met vragen of voor informatie en opmerkingen kan men terecht van 12.15 uur tot 13.15 uur. Op andere tijdstippen van de dag is men ook welkom; het is dan echter niet uitgesloten dat het secretariaat gesloten is wegens andere werkzaamheden binnen of buiten de faculteit. Schriftelijke berichten kan men dan altijd kwijt in de brievenbus rechts van kamer 2.075. Telefonische berichten kunnen ingesproken worden via het antwoordapparaat van toestel 883656. Hierop zal altijd gereageerd worden.

Gezocht: kandidaten voor afstudeerscripties

Onderwerp: Het verband tussen het aanpassingsvermogen en de kans op overleving: een empirische analyse van de Nederlandse dagbladsector
Begeleiding: Drs R. van Well; prof.dr A. van Witteloostuijn; dr A. van Itersen en/of drs R. Olie
Duur: 3 à 4 maanden

Start: Zo spoedig mogelijk

Taal: De scriptie kan zowel in de Nederlandse als in de Engelse taal worden geschreven

Eisen: Generieke vakken Organisatie (i.i.g. Externe Organisatie)

Aantal te behalen studiepunten: 13

Inhoud: De beoogde studenten verzamelen materiaal over Nederlandse dagbladen. Vervolgens wordt een aantal hypothesen geformuleerd die m.b.v. dat materiaal kunnen worden getoetst. De hypothesen leggen een verband tussen strategische veranderingen en de prestaties van individuele dagbladen.

Subthema's: De verschillende scriptievoorstellen zijn toegespitst op de volgende subthema's:

1. De relatie tussen de mobiliteit in de redacties en de prestaties van dagblad(dochter)ondernemingen;
2. De relatie tussen de mobiliteit in de directie en de raad van commissarissen van dagbladuitgevers en hun prestaties;
3. De relatie tussen de marketing-strategie van dagbladen en hun prestaties;
4. De relatie tussen het diversificatieprofiel van dagbladuitgevers en hun prestaties

Geïnteresseerd? Schriftelijke reacties kunnen worden gericht aan Drs Robert van Well en Dr Ad van Itersen, Rijksuniversiteit Limburg, FdEWE, Managementwetenschappen/Organisatie, Postbus 616, 6200 MD, Maastricht.

Vragen? Voor meer informatie kun je je richten tot Drs Robert van Well, kamer 1.078, tel. 043-883639 of Dr Ad van Itersen, kamer 2.079, tel. 043-883764.

Reductiebureau Economie

Het Reductiebureau Economie is in de eerste week van het nieuwe collegejaar geopend op donderdag 31 augustus, vrijdag 1 september, maandag 4 september en dinsdag 5 september van 10.00 uur tot 16.00 uur; op woensdag 6 september en donderdag 7 september zijn wij open van 10.00 uur tot 14.00 uur. De boeken zijn binnen een dag leverbaar. Kom ze wel op tijd ophalen, want na een week vervalt de bestelling.

EFM

EFM Algemeen

De Economische Faculteitsvereniging Maastricht (EFM) is een

faculteitsvereniging die haar doel kent in het behartigen van de belangen van de Economie-, Econometrie- en Internationale Bedrijfskundestudenten in de ruimste zin des woords.

Bij de receptie TS53 staat een groene brievenbus met de opdruk "EFM". Deze kan gebruikt worden voor het deponeren van inschrijfformulieren e.d. bestemd voor EFM (Alfa, IMperator, MMA, COMAX, SIGMA, AEquilibrium, Vectum, Studieprojecten EFM, EFM Special Projects, Eloquent en Hoofdbestuur).

EFM is te bereiken op de volgende kamers en telefoonnummers:
SIGMA, AEquilibrium, Vectum: kamer 1.002 - telnr. 883790
EFM Studieprojecten: kamer 0.002 - telnr. 883931
MMA, COMAX: kamer 1.004 - telnr. 883779
Alfa, IMperator: kamer 1.006 - telnr. 883788
Eloquent: kamer 0.007 - telnr. 883777
Hoofdbestuur en IAD: kamer 2.013 - telnr. 883940
Kantooruren EFM Hoofdbestuur: iedere werkdag van 10.00-11.00
Kantooruren COMAX: iedere werkdag van 10.00-11.00
Kantooruren MMA: iedere werkdag van 11.00-12.00
Kantooruren SIGMA: ma-do van 13.00-14.00
Kantooruren AEquilibrium: woensdag van 10.00-11.00
Kantooruren IMperator: woensdag van 10.00-12.00
EFM-Displays

Voor informatie over EFM-activiteiten zie de EFM-display op de Abtstraat 4. Deze display staat boordevol informatie over: lezingen, bedrijfsbezoeken, workshops en andere activiteiten van EFM en al haar aangesloten verenigingen. Verder liggen er inschrijfformulieren voor allerlei business courses en brochures over loopbaanperspectieven bij diverse bedrijven. Inschrijfformulieren voor Business Courses/ Workshops

EFM-Agenda SIGMA

De ideale combinatie van verenigingsleven en beleggen.
4 september: SIGMA jaarvergadering en bestuurswissel; aansluitend borrel in Van Sloun
5 september: SIGMA ALV en welkomstborrel in Van Sloun
5 september: volledig overzicht van de portefeuille.
12 september: info-avond; aansluitend borrel.

Brown Bag Programma: meer informatie via secr. AE/EPS toestel 3636

07-09-1995: Jürg Niehans, "Multiple discoveries in economic theory", The European Journal of the History of Economic Thought, 2:1, Spring 1995, pp. 1-28.

14-09-1995: Historical Perspectives on International Institutions; Michael D. Bordo, "Is There a Good Case for a New Bretton Woods International Monetary System?", The American Economic Review, May 1995, pp. 317-328.

Douglas A. Irwin, "The GATT in Historical Perspective", The American Economic Review, May 1995, pp. 323-328.

Michael Gavin and Dani Rodrik, "The World Bank in Historical Perspective", The American Economic Review, May 1995, pp. 329-334.

21-09-1995: Women in the Labor Force
Julia Lane and David Stevens, "Family, Work, and Welfare History: Work and Welfare Outcomes", The American Economic Review, May 1995, pp. 266-275.

Jean Kimmel, "The Effectiveness of Child-Care Subsidies in Encouraging the Welfare-to-Work Transition of Low-Income Single Mothers", The American Economic Review, May 1995, pp. 271-275.

Susan L. Averett and Julie L. Hotchkiss, "The Probability of Receiving Benefits at Different Hours of Work", The American Economic Review, May 1995, pp. 276-280.

28-09-1995: How Independent Should the Central Bank Be?
Alberto Alesina and Roberta Gatti, "Independent Central Banks: Low Inflation at No Cost?", The American Economic Review, May 1995, pp. 196-206.

Stanley Fischer, "Central-Bank Independence Revisited", The American Economic Review, May 1995, pp. 201-206.

Bennett T. McCallum, "Two Fallacies Concerning Central-Bank Independence", The American Economic Review, May 1995, pp. 207-211.

GENEESKUNDE

Cursussen Klinische Epidemiologie

Vanaf woensdag 13 september start weer een McMaster cursus Klinische Epidemiologie. De cursus bestaat uit wekelijkse sessies van drie uur (9-12 uur), waarin de deelnemers (max. 10 per groep) na gedegen studie vooraf (leeswerk en uitvoeren van opdrachten) samenkomen en onder leiding van een inhoudsdeskundige tutor over de stof discussiëren en de opdrachten bespreken. De benodigde voorbereidingstijd bedraagt per week minimaal zes uur. De cursussen richten zich primair op klinische onderzoekers. I.v.m. de zwaarte van de cursus wordt instemming van de betrokken vakgroep verondersteld. Aan eventuele deelname gaat een gesprek met een van de cursusleiders vooraf.

Ontwikkeling en verdediging van een research protocol

Unit I Introduction

Unit II The Question

Unit IIIa Selecting the subjects

Unit IIIb Ensuring comparable groups

Unit IV The Maneuver

Unit V Measurement

Unit VIa Researchbeleid en subsidiemogelijkheden

Unit VII Analysis

Unit VIII Ethics

Unit IX Administration and finance

Unit X Presentation of protocol

Kosten f 100. Opgave via drs. ir. P. Leffers, vakgroep Epidemiologie. Tel. (88)2369 of mw. E. Croes (88)2374.

Bureau Internationale Betrekkingen

Voorlichting over studie en stages in het buitenland academisch jaar 95/96 woensdag 11 oktober 14-16 uur Groene Zaal.

De goedkeuring voor de Erasmus Beurzen Ac Jaar 95/96 is binnen!! Er zijn beurzen voor o.a. Groot-Brittannië, Frankrijk, Spanje, Italië, Zweden, Noorwegen, België en Duitsland. Meer informatie bij Bureau Internationale Betrekkingen tijdens de spreekuren en tijdens de voorlichting op woensdag 11 oktober. **Belangrijk: aanmelding voor 1 december 95!!** Voor meer informatie: Infotheek Bureau Internationale Betrekkingen, nivo 1, kamer 1.143, tel. 881173.

Spreekuren: elke dinsdag en vrijdag van 12.30-14.00 uur.

GEZONDHEIDSWETENSCHAPPEN

Openingstijden Bureau Onderwijs FdGW

De balie van Bureau Onderwijs is open van 10.00-11.00 uur (tevens AGORA-reductiebureau) en van 15.30-16.00 uur. Het spreekuur van Bureau Onderwijs is van 10.00-11.00 uur en van 15.00-16.00 uur. Wij verzoeken jullie vriendelijk doch dringend aan deze tijden te houden.

Dringende mededeling van Bureau Onderwijs FdGW

In verband met de reorganisatie is enkele maanden geleden het Secretariaat van Bureau Onderwijs Gezondheidswetenschappen opgeheven. Daardoor is telefoonnummer 881455 niet meer langer het telefoonnummer van het (voormalige) secretariaat BOFdGW!! De medewerkers van Bureau Onderwijs kunnen voortaan rechtstreeks bereikt worden via hun directe nummers. Bij onduidelijkheid kan contact opgenomen worden met Dick Veul, hoofd Bureau Onderwijs, tel. 881548 of met Anne Janssen Beleidsmederker Bureau Onderwijs, tel. 881478.

Gezocht:

Studenten die hart voor onderwijs hebben! Voor komend studiejaar 1995-1996 zoeken de 4 studentleden van de Faculteitsraad(FR) van Gezondheidswetenschappen enthousiaste studenten voor de Opleidingscommissie van Gezondheidswetenschappen en van MGK. De opleidingscommissie vergadert 1 keer in de 3 weken. Geïnteresseerd? Schrijf een sollicitatiebrief met curriculum vitae voor 20 september naar: Jedidja van Vliet (studentlid FR) Nassaulaan 3A02, 6224 JT Maastricht, tel.: 634232.

Spreekuur VSNU-visitatiecommissie MGK

Zoals wellicht bekend, bezoekt de VSNU-visitatiecommissie Milieugezondheidskunde op 28 en 29 september a.s. voor de zogeheten onderwijsvisitatie. In het programma van de commissie is ruimte gemaakt voor een spreekuur voor docenten en studenten MGK. Dit spreekuur is gepland op donderdag 28 september van 11.00-12.00 uur in de Groene colloquiumzaal, 0420 Uns 50. Indien U behoefte heeft aan een gesprek met de visitatiecommissie over het onderwijs in de studie Milieugezondheidskunde, dan verzoek ik -i.v.m. de organisatie van e.e.a.- aan dr. D.C. Zijderfeld van de VSNU, Postbus 19270, tel.: 030-363842, door te geven dat U gebruik wilt maken van dit spreekuur. Uw opgave moet vóór 14 september ontvangen zijn. prof. dr. F. Nijhuis, visitatiecoördinator.

Stageplaats GVO aangeboden bij de GGD Helmond.

In 1993 is de GGD Helmond in haar regio van start gegaan met een preventieproject hart- en vaatziekten. Het project kenmerkt zich door de samenwerking tussen de diverse afdelingen van de GGD en de samenwerking tussen de GGD en andere organisaties in de regio. Om de effecten van het project op het aantal preventieactiviteiten en het aantal organisaties dat zich bezighoudt met de preventie van hart- en vaatziekten te bepalen, is voor aanvang van het project een voormeting verricht bij een groot aantal organisaties in de regio Helmond en een controle regio. Voor begin 1996 is een nameting gepland. De GGD Helmond zoekt een student GVO die de uitvoering van deze nameting en de vergelijking van de gegevens van de nameting t.o.v. de voormeting ter hand wil nemen als stage-onderzoek. Aanvang stage in overleg. Voor informatie: Patricia van Assema, vakgroep GVO, tel. 882403.

Oproep voor student-adviseurs faculteitsbestuur

De vertrouwenscommissie van de FdGW roept kandidaten op voor de functie van student-adviseur in het Faculteitsbestuur. Overeenkomstig het faculteitsreglement benoemt de faculteitsraad 2 student-adviseurs voor een periode van één jaar (september 1995-september 1996). Herbenoeming is mogelijk. De vergoeding is overeenkomstig de vigerende regeling. Schriftelijke reacties dienen uiterlijk vrijdag 15 september te worden ingezonden aan de secretaris van de vertrouwenscommissie, dhr. J. Wintgens, Faculteitsbureau FdGW, UNS 50. Inlichtingen bij J. Wintgens, UNS 50, kamer 1.246, telefoon 1440.

Vrijwilligers gevraagd voor een onderzoek naar de effecten van yoghurt op het cholesterolgehalte in het bloed

De vakgroep Humane Biologie begint in oktober een onderzoek naar de effecten van een nieuw soort yoghurt op het cholesterolgehalte in het bloed. Voor deze proef zoeken wij gezonde mannen en vrouwen met een leeftijd van 18 tot 65 jaar. Tijdens een periode van 8 weken, die start tussen 3 en 20 oktober, moeten deelnemers iedere dag een dessert-schaaltje van deze yoghurt, die overigens een normale yoghurtsmaak heeft, gebruiken. Behalve yoghurt uit de winkel, mag U voor de rest eten en drinken, wat U wilt. Gedurende de proef worden achtmaal twee buisjes bloed afgenomen, waarin onder andere het cholesterolgehalte wordt bepaald. Na afloop van de proef krijgt iedere deelnemer zijn eigen resultaten. Eventuele reiskosten worden uiteraard vergoed, terwijl een deelnemer verder een vergoeding krijgt van 75,-. Heeft U belangstelling om mee te doen aan de voedingsproef of wilt U meer informatie, dan kunt U vanaf 4 september 's ochtends bellen naar Susan Vermunt (tel.: 043-881305).

Gratis deelname aan internationale gvo-summercourse in maastricht over community health projects, 18-22 september 1995

In Maastricht is een workshop gepland waaraan uit iedere universiteit van het GVO ERASMUS netwerk twee studenten kunnen deelnemen. De cursus gaat over Community Health Projects in Europa en de verschillende aanpak in de deelnemende landen. Meegewerkt wordt door docenten van de universiteiten van het GVO-netwerk van ERASMUS. De aanmelding verloopt via sollicitatiebrieven. De sollicitatiebrief moet worden gestuurd aan de Coördinator GVO-netwerk, zo spoedig mogelijk na het verschijnen van deze Observant, doch in elk geval vóór 4 september: Ton Oostveen/Marja Slangen, GVO, Deb1. Voor de inhoud van de brief zijn richtlijnen te verkrijgen bij Marja Slangen, secretariaat Vakgroep GVO, Deb1.

GVO Stagemogelijkheden 1996

In 1996 zullen er voor GVO-studenten verschillende stagemogelijkheden zijn op het gebied van roken en arbeidssituatie. Het betreft onder meer onderzoek naar stoppen met roken bij en de intermediaire functie van werkenden in: 1. het onderwijs; 2. de intramurale zorg (ziekenhuizen, verpleeghuizen, gehandicaptenzorg); 3. de thuiszorg (wijkzorg, ouderen kindzorg). GVO-studenten met ervaring in zorginstellingen of thuiszorg worden vooral uitgenodigd om te reageren op de twee laatste mogelijkheden. Ook wordt een stagiaire gezocht voor een valideringsstudie van een niet-roken-beleidsvragenlijst. Informatie over deze stagemogelijkheden kan worden ingewonnen bij Marc Willemsen, tel. 882415, kamer 1081 (Deb. 1).

Mededelingen Bureau Internationale betrekkingen FdGW

Gezocht: student Gezondheidswetenschappen voor meewerkstage op Curacao Welke student Gezondheidswetenschappen, liefst met afstudeerichting Beleid & Beheer wil enkele maanden in de praktijk meelopen bij een adviesbureau voor de gezondheidszorg op Curacao. De werkzaamheden zijn voornamelijk secretariael en administratief van aard maar kunnen gecombineerd worden met het meewerken in een adviesproject, dat je bijvoorbeeld als keuzevak kunt laten gelden. Verdiensten: 500 Antilliaanse gulden per maand is ongeveer gelijk in Nederlandse valuta. Datum ingang: 1 oktober 1995. Nadere info: Annie Simon, BIB-FdGW, kamer 1.301, Uns. 50, tel. 881874. Spreekuur BIB-FdGW: Studenten met vragen over verblijf in het buitenland kunnen terecht bij Annie Simon, Kamer 1.301, Uns. 50, iedere dinsdag en donderdag tussen 12.30 en 14.00 uur.

natuurlijk bloembollen
zonder gif

In de Nederlandse bloemen- en bollen-teelt worden enorme hoeveelheden gif gebruikt. Met de actie 'Natuurlijk bloembollen zonder gif' wil Vereniging Milieudefensie daar wat aan doen. Want het kan ook anders! Sinds kort zijn er namelijk EKO-bloembollen, geteeld zonder gif en kunstmest. Dat is goed nieuws voor het milieu! Doe daarom mee met Milieudefensie en bestel EKO-bloembollen! Dan werkt u mee aan een beter milieu en geniet u volgend jaar van uw eigen milieuvriendelijke bloemen.

Wilt u meer informatie over de actie en over hoe u EKO-bollen kunt bestellen? Vraag dan de gratis folder aan. Bel de MilieuTelefoon: 020-62 62 620 of stuur onderstaande bon op.

Ja,

- ☐ stuur mij de folder 'Natuurlijk bloembollen zonder gif' waarmee ik EKO-bollen kan bestellen.
☐ ik word lid van Vereniging Milieudefensie (13,- per halfjaar)
☐ ik word lid-abonnee van Vereniging Milieudefensie (f 26,- per halfjaar) en ontvang het actuele magazine Milieudefensie

naam:

adres:

postcode/plaats:

Stuur deze advertentie naar:

Milieudefensie, Postbus 19199, 1000 GD Amsterdam

De beste garantie voor je rijbewijs Autorijschool B. Wellmann

- Lessen in VW Golf
- Volgens Fasenleerplan
- Proefexamen
- f 45,00 voor 60 min.

telefoon: 043 - 613798
autotel.: 06 - 52936738

NAUTA DUTILH

ADVOCATEN NOTARISSEN BELASTINGADVISEURS

Masterclass

Driedaags

praktijkseminar

voor de gevorderde

rechtenstudent

8-10 november 1995

De Masterclass van Nauta Dutilh biedt 24 gevorderde rechtenstudenten de gelegenheid om gedurende drie dagen intensief kennis te maken met de dagelijkse rechtspraktijk. De nationale en internationale rechtspraktijk van Nauta Dutilh bestrijkt alle terreinen van het recht.

Tijdens de Masterclass bent u de gast van Nauta Dutilh. In een compact programma confronteren advocaten, notarissen en belastingadviseurs u met casusposities op diverse rechtgebieden, zoals ondernemingsrecht, belastingrecht, bankrecht, faillissementsrecht, arbeidsrecht, zee- en transportrecht, administratief recht en intellectuele-eigendomsrecht.

Gemotiveerde rechtenstudenten met goede studieresultaten die in de laatste fase van studie zijn, komen in aanmerking voor deelname aan de Masterclass. Een keuze uit de advocatuur, het notariaat of de belastingadviespraktijk hoeft u nog niet te hebben gemaakt.

Nauta Dutilh ontvangt uw schriftelijke aanmelding, vergezeld van curriculum vitae, gegevens over uw studieresultaten en vermoedelijke afstudeerdatum graag vóór 7 september a.s.

De samenstelling van de Masterclass wordt bepaald aan de hand van deze gegevens en selectiegesprekken.

Aanmelding richten aan:
Nauta Dutilh
Jhr Mr V.M. de Brauw
Postbus 1110
3000 BC Rotterdam

AMSTERDAM, ROTTERDAM, BREDA, EINDHOVEN,
BRUSSEL, PARIJS, MADRID, NEW YORK, SINGAPORE,
JAKARTA (correspondent office)

Muriël's wedding in Lumière

Dom, dik en lelijk

Muriël, eindelijk in een trouwjurk

het altaar zal schrijden om haar droomprins haar ja-woord te geven. Plaatjes van bruidsjurken worden alvast grondig bestudeerd.

Alle voorbereidingen ten spijt, de prins op het witte paard komt niet opdagen. Tijd voor een andere koers! Muriël ontvlucht haar afgrijselijk burgerlijk geboorteplaatsje Porpoise Spit en verbrast, om te beginnen, het familie-spaargeld op een tropisch eiland. Daar komt ze ook Rhonda tegen, een vroeger dorpsgenootje dat Porpoise Spit al eerder de rug heeft toegekeerd. De twee sluiten vriendschap en Muriël reist Rhonda, die vlot, sexy en succesvol is, achterna naar haar woonplaats Sydney. Daar verandert ze haar naam in Mariël, krijgt een baan en heropent de mannenjacht. Het lijkt allemaal goed te komen, totdat Rhonda ernstig ziek wordt. In plaats van voor haar vriendin te zorgen, trouwt Mu-

riël met een knappe Zuid-Afrikaanse zwemmer die het Australisch staatsburgerschap nodig heeft om aan de Olympische Spelen mee te kunnen doen. Eindelijk een bruiloft, eindelijk een bruidsjurk. Maar het getrouwde leven is niet wat Muriël zich ervan had voorgesteld. Ze ontdekt na al die jaren haar zelfrespect, dumpst haar Zuid-Afrikaanse adonis en trekt met Rhonda voorgoed naar Sydney.

Ja ja, het glazuur springt je bijna van de tanden bij zoveel kiefheid. Wat een tranenverwekkende soap. En dan nog bekleed met ABBA-behang. Ware het niet dat de eerste film van de Australische regisseur P.J. Hogan (nee, niet die van Crocodile Dundee) overgoten is met een ironisch sausje. Elk personage, elke situatie wordt gruwelijk zwaar overdreven, maar de humor plaatst alles meteen weer in zijn perspectief. En toch gaat de moralistische boodschap 'je moet eerst van jezelf houden, voordat je van iemand anders kunt houden' niet verloren. Dat is voor een groot deel te danken aan actrice Toni Collette, die Muriël letterlijk en figuurlijk groots gestalte geeft. Naar verluidt werd Collette eerst te aantrekkelijk bevonden voor de hoofdrol. Pas toen ze er twintig kilo bijvat, durfde Hogan met haar in zee. Daar zal hij achteraf geen spijt van gehad hebben. Het publiek ook niet trouwens.

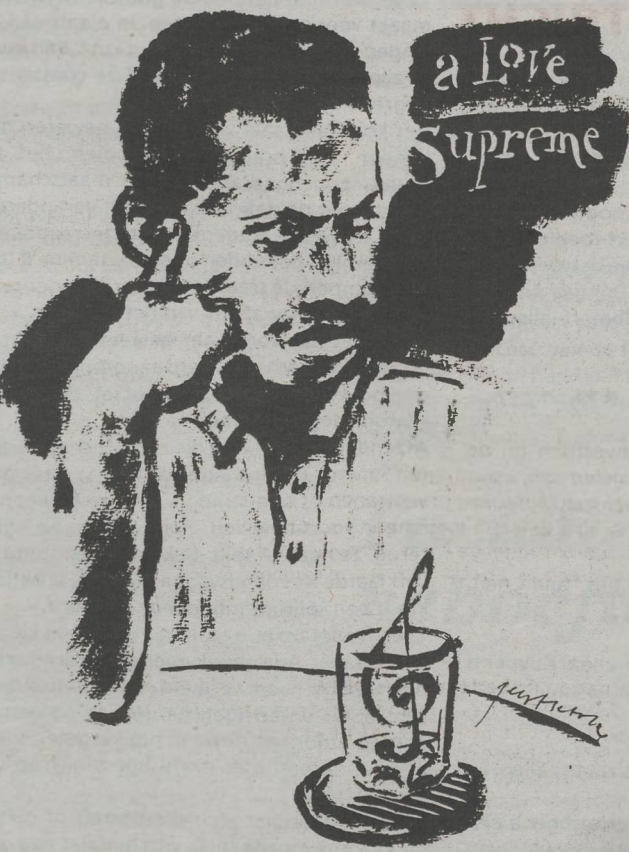
Judith Kuijk

Muriël's Wedding in Lumière, dagelijks om 20.00 uur, nog t/m woensdag 27 september.

Hemelhoog

(In deze wekelijkse rubriek vertellen medewerkers en studenten van de RL over hun mooiste, meest bijzondere culturele belevenis)

Jos Kleinjans, hoogleraar milieugezondheidkunde:

(Tekening Geert Setola)

pelgrimage geweest naar 52nd street in New York. Je kent dat wel, dat beeld uit de jaren vijftig van die kroegen met al die uithangborden met grote namen daarop als Miles Davis, Dizzy Gillespie, enzovoorts. Daar was dus niks van over. De hele straat was één groot marmeren bankgebouw. Verbijsterend. Het was

ook mijn eigen schuld. Je kunt die film maar beter met rust laten."

"Mijn favoriete jazzmuzikant is John Coltrane. Omdat-ie zo lyrisch is. Hij propte al Oosterse invloeden in zijn muziek, terwijl hier nog iedereen naar Cliff Richard luisterde. In de beginjaren zestig, ik was nog een klein jongetje, was de kloof tussen jazz en popmuziek enorm. Wat die negers in die vijftien jaar daarvoor voor een gigantische toestand hebben gebouwd! Pas veel later lieten de Beatles en Jimi Hendrix zich door ander culturen beïnvloeden. Maar toen had John Coltrane al 'A love supreme' gespeeld. Vier tonen: a-love-su-preme-a-love-su-preme, en dat eindeloos herhaald. Boeddhistisch bijna. Prachtig."

"Om eens een oude-zakken-opmerking te maken: je hebt veel jonge jazzmuzikanten, zoals Wynton Marsalis, maar ze zijn allemaal even glad. Dat kan ook niet anders, alles is toch al geweest in de jazz? Ik vraag me af hoe het verder moet."

"Het culturele dieptepunt voor mij was toen ik jaren gelden in café Des Artistes uren stond te wachten op een optreden van Chet Baker. Toen kwam het bericht dat hij in Kopenhagen zijn vliegtuig had gemist omdat hij op het toilet een shot aan het zetten was. Een paar maanden later stierf hij. Wat is dat toch? Dat al die grootheden eerst in Maastricht willen spelen, alvorens dood te gaan?"

"Zonder flauwekul. Als ik één keer per jaar in Maastricht zoiets kan meemaken als vorig jaar in De Poort, dan hoor je mij niet klagen dat er hier niet genoeg te doen zou zijn op cultureel gebied."

Wim Ortjens

Agenda

donderdag 31 augustus
Ik heb een tong, muzikale familievoorstelling, Kruis v Bourgondië/Ensemble Contraint, Kruis v Bourgondië, 20.30

Beiaardconcert, Frank Steijns, St. Servaaskerk, 20.30

vrijdag 1 september
Ik heb een tong, muzikale familievoorstelling, Kruis v Bourgondië/Ensemble Contraint, Kruis v Bourgondië, 20.30

zaterdag 2 september
Zwerfstaal, presentatie boek Emma Crebolder, Boekhandel De Tribune, 17.00
Benny Neyman en de 60/90 band, liedjes, Feesttent Sandersweg, 20.00
Ik heb een tong, muzikale familievoorstelling, Kruis v Bourgondië/Ensemble Contraint, Kruis v Bourgondië, 20.30

zondag 3 september
Introductie nieuwe danscursussen, Kumulustheater, 15.00

maandag 4 september
Introductieavond "Un Ballo in Maschera", Len van Schaik, Conservatorium, 20.00

Exposities

Willem de Kooning, sculptuur, Bonnefanten Museum, Avenue Ceramique 250, v.a. 2 sep

Nieuwe oogst, diverse kunstenaars/vormgevers, eindexamenpresentatie 1995, Gal. Amarna, Rechtstr 84, t/m 30 sep, di t/m za v.a. 12.00

Sprekend duister, expositie onderaardse mergelgrotten in Limburg, Natuurhistorisch museum, Bosquetplein 7, t/m 10 sep, ma t/m vr 10.00-12.30, 13.30-17.00; za en zo 14.00-17.00

De wereld is mijn thuis; Afrika-Europa: Over en Weer, tweede expositie, Afriacentrum, Rijksweg 15, Cadier en Keer, t/m 3 sep, do t/m za 13.30-17.00; zo 14.00-17.00

Films - Speelweek: 31 augustus t/m 6 september

Filmtheater Lumière, Bogaardenstraat 40b
Muriel's Wedding, dag. 20.00
Ed Wood, dag. 20.30
Ludwig 1881, dag. 22.00

Cinema Palace, Wycker Brugstraat 1
De Leeuwekoning, dag 16.30; za, zo en wo ook 14.00

Free Willy II, dag. 16.30 en (beb. ma) 19.00; zo en wo ook 14.00

While You Were Sleeping, dag. 16.30, 19.00, 21.30; za, zo en wo ook 14.00

The Lion King, dag. 19.00

Flodder III, dag. (beb. ma) 21.30

Miami Rhapsody, do t/m zo 21.30

Under Siege II, ma t/m wo 21.30

Les Film du Paradis: "Fanfare", ma 19.00

Sneak Preview, ma 21.00

MGM-Maastricht, Wilhelminasingel 39
Shawshank Redemption, dag. 11.45, 14.45

De Leeuwekoning, dag. 13.15

Casper, dag. 13.15, 16.00, 18.45

Congo, dag. 13.15, 16.00, 18.45, 21.30

French Kiss, dag. 13.15, 16.00, 18.45, 21.30

Batman Forever, dag. 13.15, 16.00, 18.45, 21.30

First Knight, dag. 16.00, 18.45, 21.30

Crimson Tide, dag. 18.45, 21.30

Die hard with a Vengeance, dag. 21.30

Ciné-K, Bernardusstraat 13

La Reine Margot, dag. 20.00

Soms zit het mee en soms zit het tegen. Bij Muriël zit alles tegen: ze is dom, dik en lelijk en geen knip voor de neus waard. Dat vindt ze niet alleen zelf, het wordt haar ook regelmatig ingepeperd door haar vader of haar vriendinnen. En wat erger is: nog nooit heeft een jongen naar het arme kind omgekeken.

Een aaneenschakeling van dieptepunten. Dat is het leven van Muriël Heslop, de heldin uit de Australische film *Muriël's wedding*. Na *Four weddings and a funeral* de tweede bioscoop-hit in korte tijd die het huwelijk een hoofdrol toebedeelt.

Maar in tegenstelling tot Hugh Grant, staat Muriël juist te trappelen om in het huwelijksbootje te springen. Trouwen en ABBA, dat zijn de enige lichtpuntjes in haar saaie bestaan.

Als het leven weer eens tegenzit, trekt het tweeëntwintigjarige dikkertje zich terug op haar kamer. Op de klanken van *Dancing queen*, zwijmelt ze over de dag dat ze naar

In oktober was er een groot jazz-festival in Maastricht. Op het vrijthof stond een tent en in het theater waren allerlei dure optredens. Dat werd dan live uitgezonden in heel Europa, geloof ik. Op hetzelfde moment was er in andere Europese steden van alles te doen. Maar ook in veel Maastrichtse cafés waren optredens. En daar hoort jazz thuis, vind ik. Niet in die betonnen zalen aan het Mecc. Dat is raar."

Trouwens, in het Mecc heb ik wel Miles Davis gezien, een paar maanden voor hij overleed. Dat was toch wel heel bijzonder. Zo eerder als dat klonk, prachtig. Nu je het er niet meer over zegt, ja, ook Dizzy Gillespie stierf kort nadat hij in Maastricht had opgetreden. En Miles kon je het zien aankomen, dat van Dizzy was toch wel een beetje verrassend."

Maar goed, in oktober dus, was ik in Maastricht. De Poort aan het luisteren naar Piet Mondriaan. Opeens zwaaide de deur open en kwam Wynton Marsalis binnen. Die had net een groot televisie-optreden in het Theater aan het Vrijthof achter de rug. Later hoorde ik dat hij zich daar nogal opgefokt over had gevoeld. Je had de pianist moeten zien, toen Marsalis binnen kwam. Die had zoiets van...wauw! Marsalis pakte zijn trompet uit en heeft de rest van de avond met Noordijk gespeeld. Dat was fantastisch. Ik heb wel eigenlijk niet van Marsalis. Te glad, te veel een kunstmatig persoon. Maar als hij in dat café stond te blazen, al die nummers, à l'improviste. Schitterend. Ik voelde me echt een kleine jongen. Zo moet jazz zijn. Het aardige was ook dat hij de andere muzikanten in de gelegenheid gaf om te soleren. Het schijnt dat hij die nacht, op weg naar het hotel in Wyck, nog ergens een kroeg in is gestapt, waar hij tot vijf uur 's morgens heeft gespeeld."

Muziek grijpt rechtstreeks aan op je ruggemerg, in tegenstelling tot taal. Muziek, dat is magie, verhalen. Laatst ben ik op

Gefopt

Hee sukkels, we hebben jullie mooi bij de taas!

Het hele mediacircus van de Rijksuniversiteit Limburg is er wederom in geslaagd om een kudde naïeve, nietsvermoedende schaapjes op het Maastrichtse droge te krijgen. Het hele jaar hebben onze hersenspoelers hun uiterste best gedaan om jullie te naaien met gezellige televisiespotjes, fantasierijke studierichtingen en een gratis telefoonnummer, en ja hoor: jullie zijn er in getrapt!

Voor iedere domoor die zich heeft laten begaaien door onze manipulators ontvangt de Rijksuniversiteit Limburg thans, zeg, dertienduizend gulden uit 's rijks schatkist. Een acute cashflow, in deze aangenaam warme augustusmaand, van minstens een miljoen dus.

Daar gaan wij, werknemers van diezelfde Rijksuniversiteit Limburg, nu eerst eens een lekker pilsje van pakken, misschien een beetje haardstaarten (barbe-queue-en) en mogelijk -als wij lichtelijk intellectueel angehaucht zijn, maar om eerlijk te zijn heb ik niet zo'n hoge pet op van de geleterdheid van de collegae- een boekje kopen om bij te kunnen wegduiten in onze gasgeveerde bureaustoel. Zelf dacht ik aan een stripboekje van Corto Maltese, maar misschien is zelfs dat te hoog gegrepen voor die enkele grijze cel die nog in mijn hersenpan rondzwemt. Nee, we hebben jullie genaaid. Er is helemaal geen Rijksuniversiteit Limburg! Wij vormen met zijn allen een bezigheidsgesticht bemensd met Melkert-banen. Om het nog wat te laten lijken hebben we een paar professoren van internationale naam & faam ingehuurd om zich sif te schrijven aan de wetesjap zodat we, onderzoeksmatig gezien, niet al te snel door de mand zullen vallen.

Maar zeg nu zelf: dat onderwijs, dat systeem, die dolle studierichtingen: dat is toch té bordkarton voor woorden? Er is een hele vakgroep

(Onderwijsontwikkeling & onderzoek) waar deftige wetesjappers dag in dag uit dat zo lekker in de markt liggende probleemgestuurd onderwijs geacht worden te verantwoorden en onderzoeken. Nu, ik help jullie uit de droom: niet voor niets zijn dat allemaal psychologen, en niet voor niets is voor iedere O&O'er Joseph Goebbels ('Wij trekken in beeld immer op naar rechts!') verplichte lectuur.

Dat hele PGO, jongetjes en meidjes eerstejaars, is een maskerade om te verbergen dat het ons, de geïnterneerden in dit instituut, werkelijk worst zal zijn of jullie iets willen, kunnen en zullen leren. En dan die idiote studierichtingen. Cultuur en WetenschapsStudies! Woehahaha!

Gezondheidswetenschappen!!! Gnagnagna, hoe verzin je het! Psychobioneurofysioteuterologie! Te fantás-tisch voor woorden. En wat een prestatie om die kul allemaal bij elkaar te fantaseren. Maar het mooiste is natuurlijk dat jullie er met open ogen ingetrapt zijn. Homerisch gelach!

Oeps, daar komt de psychiater, ik moet ermee ophouden, weer snel doen of ik wetesjap bedrijf. Nou doeuvie. Vlijtig studeren hoor!

Eva

Calvijn is een zwijn

Ik was nog maar net eerstejaars of ik werd kaalgeschoren, afgebeekt, getreiterd en geïntimideerd, om vervolgens in onderbroek door een loopgraaf gejaagd te worden waarin enthousiaste ouderejaars de afvaltonnen van die week hadden geleegd. Toegegeven, ik was er zelf bij, dus veel te klagen heb ik niet. Het neemt niet weg dat ik er met enige gêne en verbazing op terugkijk. Gêne vanwege mijn eigen slachtofferrol. Verbazing vanwege de ernst waarmee deze "lichamelijke initiatie" werd doorgevoerd: in studentikoze kring was de "formele minderwaardigheid" van de aankomende student lange tijd een even onaantastbaar leerstuk als de dictatuur van het proletariaat in het milieu van de gestaalde kaders.

Toen mijn animo voor het studentenleven tot een nulpunt gedaald was, was ik lid van de RK Studentenvereniging Thomas in Amsterdam. Nog voor het jaar verstreken was, was ik alweer lid-af, mezelf zo berovend van de kans een volgende generatie studenten op mijn beurt te behandelen zoals ik zelf behandeld was: als stront. De studententijd als een opeenvolging van strafexpedities.

BERICHT UIT MAASTRICHT

De herinnering aan deze episode is in de loop van de tijd langzaam weggezakt tot op de bodem van mijn geheugen. Daar ligt ze ergens opgeslagen tussen allerlei andere rommel, kleine vernederingen, frustraties, pijnlijke voorvallen.

De behoefte er iets van naar boven te halen is nooit bijzonder groot geweest en ik was dan ook niet echt verrukt toen zich een jaar of wat geleden een gezette man aandiende die beweerde dat hij nog samen met mij ontgroend was. Waarna hij geanimeerd herinneringen begon op te halen of het godbetert allemaal gisteren gebeurd was.

Hoe weet je dat nog zo goed? vroeg ik verbijsterd.

Simpel, hij had het bijgehouden. In een dagboek. Ik kwam er ook in voor. Een boekhouder van het verleden.

"Weet je nog die keer dat we ons moesten invecchten bij de protestanten van de VU? Zij verdedigden en wij vielen aan. Inzet was een vat bier. We voerden het in optocht over het Museumplein."

Ik kon het me niet herinneren.

"Ziet Rooms en, ziet ginder de ketters", citeerde hij, "talmt niet, valt nu aan."

Ging dat echt zo?

"En dan scandeerden we: Calvijn is een zwijn, Abraham Kuiper is een zuiper."

Was ik daar dan ook bij?

"Daar was jij ook bij!"

Het klonk streng, of hij me ervan verdacht er onderuit te willen. En natuurlijk was dat ook zo.

Het is een vreemde en niet bijster aangename ervaring via een derde geconfronteerd te worden met een jongere versie van jezelf, een persoon die je weliswaar vaag bekend voorkomt maar die niet dezelfde is, een onnozel jonger broertje misschien, nog in het bezit van de argeloosheid van de jeugd. In plaats van zich hooghartig van een dergelijk tafereel af te keren liep dat jongmens niet weg, integendeel, het deed mee.

Langzaam scheurde het gordijn open. Daarachter lag de sociëteit in de Vondelstraat met zijn klapdeuren, plassen bier en gebroken glas. Ouderejaars met stokken stampten er tussendoor, rukten aan jasjes. Ik herkende een zekere P. die me destijds wegens een "brutale blik" met mijn hoofd in een prullebak geduwd had en die me later handenwrijvend en gebogen zou voorgaan naar het voorvaderlijk kantoor waar hij me ontving als advocaat, van de tegenpartij natuurlijk.

En was die gevreesde bullebak niet de latere hoogleraar en rector magnificus Vic B.? Kijk, een kroegtijger, fluisterde iemand, en ik zag hoe hij overeind kwam van zijn barkruk en brulde. Op stille avonden keek hij nors in zijn glas, een eenzame kroegtijger, aangeschoten wild.

Ze waren in jacquet en gooiden borden boven ons hoofd aan scherven. Niemand die opstapte, het alternatief was dat je eruit gegooid werd en wat moest je dan, in een stad zonder vrienden? Kwam je buiten, vroeg je de weg aan een van die jofele Amsterdammers, weigerden ze je de weg te wijzen. Dus bleven we zitten. We zongen. Calvijn is een zwijn. En Abraham Kuiper is een zuiper.

Tegenwoordig hebben de godsdiensttwisten op straat plaatsgemaakt voor etnische twisten. In plaats van "Calvijn is een zwijn" zingen studenten "Limbo's zijn kut". Een kwestie van tijdgeest. En er zijn meisjes bij. Ze gillen of ze constant in hun kruis worden gegrepen.

Het komt allemaal weer terug, beweren mensen die het weten kunnen. Het brallen, het klooiën, het fysiek ontgroenen, -bosjesmannengedrag van een maatschappelijke elite. Met dit verschil dat de definitie van elite veranderd is: niet studentikoze maar studieuze studenten zijn gevraagd, het curriculum vitae is belangrijker geworden dan de vitamine R (met de R van Relaties). Het stempelt de traditionele corpsstudenten definitief tot folkloristen. Vendelzwaaiers van het verleden.

Het moet het vorig jaar geweest zijn dat ik een brief ontving waarin ik onverhoeds werd aangesproken als "Thomaat" en uitgenodigd werd voor een borrel of iets dergelijks, met rondleiding en tentoonstellingsbezoek na.

Afzender was een club die zich afficheerde als de Stichting Reünisten Sanctus Thomas Aquinas (RSTA). Reünisten, dat zijn een soort veteranen of oud-strijders. Wat ze gemeen hebben is dat ze niet langer vooruit willen, maar terug, ze kijken terug, verlangen terug, ze hebben spijt. ("Ik ben geen tante en ik heb geen spijt", verklaarde Neerlands eigen mafiosa, la bella Bettien, toen ze in de krant een spijtoptante genoemd werd.)

Toen ik niet op hun mailing reageerde kreeg ik per kerende post het Thomas Adresboek toegestuurd waarin alle oud-leden met naam en toenaam vermeld staan. Ik stond er ook bij, met studiejaar, adres en echtgenote. Het enige wat niet klopte was mijn beroep. Voor het geval ik het vergeten was of verdrongen had, betekende het, hier stond het zwart op wit: ik was er ook bij geweest!

Op uitnodigingen voor diësborrels of diësvieringen ben ik ook daarna niet ingegaan. Ik wist hoe dat zou gaan. Beleefde begroetingen. Gekeuvel op niveau. En s'nachts, na de beleefdheden, op tafel klimmen en je broek laten zakken: Calvijn is een zwijn.

Jules Dister

Ontgroening in het Vondelpark anno 1993 (foto Jan Boeve)